

MAEJO
UNIVERSITY
ARCHIVES

MAEJO UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

มุทิตาจิต

อาจารย์ปราโมทย์ ขลิบเงิน

อาจารย์เรท่านนี้

จงจำ

ปราโมทย์ แจ่มจิตนา

อุ่นเอื้อ

ขลิบเงินงดียบทองคำ

งามเด่น

เงินก่อเกิดกิจเกื้อ

แม่เจ้าเจริญ

Barcode 6107000657

MAEJO
UNIVERSITY
ARCHIVES

มุกิตาจิต

อาจารย์ปราโมทย์ ขลิบเงิน

MAEJO
มหาวิทยาลัยแม่โจ้
UNIVERSITY

สารบัญ

ประวัติการรับราชการ อาจารย์ปราวิมพจน์ วัฒนเงิน	3
นางแต่กาจ ส่วนใจนั้นคงอยู่และผูกพันเสมอ	8
ประเพณีการต้อนรับน้องใหม่และระบบการปกครองนักศึกษาของแม่โจ้ พลังชีวิต	13 26
ท่านมาทำอะไรที่ มหาวิทยาลัยแม่โจ้	28
ประมวลภาพ	32
ข้อความจากบุคคลและศิษย์เก่า	42
บทกลอน	83

ประวัติการรับราชการ อาจารย์ปราโมทย์ วัลลิบเงิน

เกิดเมื่อ 1 ตุลาคม 2492 ท่านเป็นคนอำเภอโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี

ชีวิตครอบครัว

คู่สมรส ทนตแพทยฉวีวรรณ (สิงพันธ์) วัลลิบเงิน

มีบุตร 2 คน คือ

1. นศพ. นายพล วัลลิบเงิน อายุ 23 ปี
กำลังศึกษาที่คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 6
2. นศพ. นายชัย วัลลิบเงิน อายุ 21 ปี
กำลังศึกษาที่คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 4

การศึกษา :

- ประกาศนียบัตรประถมศึกษาระดับปีที่ 3 จาก โรงเรียนโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี
- ประกาศนียบัตรประถมศึกษาระดับปีที่ 4 จาก โรงเรียนเทศบาลทำนุ จังหวัดลพบุรี
- ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาระดับปีที่ 3 จาก โรงเรียนวิมลศึกษา จังหวัดลพบุรี
- ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จาก วิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่
- ปริญญาตรี วท.บ. (ศึกษาศาสตร์-เกษตร) จาก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ปริญญาโท M.S. (Horticulture) จาก University of the Philippines at Los Baños, Philippines

บรรจุเข้ารับราชการ :

- 15 ธันวาคม 2514 ตำแหน่งครู ระดับ 1 วิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่

ตำแหน่งทางราชการ :

- 1 กรกฎาคม 2515 ตำแหน่งครูตรี ระดับ 1 วิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่
- 1 ตุลาคม 2517 ตำแหน่งครูตรี ระดับ 2 วิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่
- 20 กุมภาพันธ์ 2518 ตำแหน่งอาจารย์ตรี ระดับ 2 สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้

- 1 ตุลาคม 2519 ตำแหน่งอาจารย์ ระดับ 3 สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้
- 1 กรกฎาคม 2523 ตำแหน่งอาจารย์ ระดับ 4 สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้
- 28 ตุลาคม 2524 ตำแหน่งอาจารย์ ระดับ 4 ภาควิชาเทคโนโลยีทางพืช คณะผลิตกรรมการเกษตร
- 12 พฤศจิกายน 2527 ตำแหน่งอาจารย์ ระดับ 5 ภาควิชาเทคโนโลยีทางพืช คณะผลิตกรรมการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้
- 4 พฤศจิกายน 2530 แต่งตั้งเป็นผู้รักษาการในตำแหน่งรองคณบดีคณะผลิตกรรมการเกษตร ฝ่ายธุรการ
- 27 พฤศจิกายน 2530 แต่งตั้งเป็นรองคณบดีคณะผลิตกรรมการเกษตรฝ่ายธุรการ
- 1 มกราคม 2532 ตำแหน่งอาจารย์ ระดับ 6 ภาควิชาเทคโนโลยีทางพืช คณะผลิตกรรมการเกษตร
- 1 พฤษภาคม 2532 แต่งตั้งเป็นผู้รักษาการแทนรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
- 1 กรกฎาคม 2532 แต่งตั้งเป็นรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
- 1 ตุลาคม 2533 ตำแหน่งอาจารย์ ระดับ 7 ภาควิชาพืชสวน คณะผลิตกรรมการเกษตร
- 1 กรกฎาคม 2536 แต่งตั้งเป็นผู้รักษาการแทนรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
- 16 สิงหาคม 2536 แต่งตั้งเป็นรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
- 1 พฤษภาคม 2540 แต่งตั้งเป็นผู้รักษาการแทนรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
- 27 ตุลาคม 2544 แต่งตั้งเป็นหัวหน้าสาขาพืชผัก ภาควิชาพืชสวน คณะผลิตกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้
- 16 กรกฎาคม 2547 แต่งตั้งเป็นผู้รักษาการแทนรองผู้อำนวยการสถาบันตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานผลิตภัณฑ์
- 22 กุมภาพันธ์ 2548-20 สิงหาคม 2551 แต่งตั้งเป็นรองผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งศูนย์เทคโนโลยีชีวภาพฝ่ายบริหารและฝึกอบรม
- 12 กันยายน 2548 แต่งตั้งเป็นผู้รักษาการแทนรองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ
- 10 ตุลาคม 2548 แต่งตั้งเป็นคณะกรรมการอำนวยการสถาบันบริการตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานผลิตภัณฑ์
- 20 พฤศจิกายน 2548 แต่งตั้งเป็นคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยแม่โจ้
- 22 พฤศจิกายน 2548 แต่งตั้งเป็นผู้รักษาการแทนรองผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งศูนย์เทคโนโลยีชีวภาพฝ่ายบริหาร
- 7 กรกฎาคม 2549 แต่งตั้งเป็นผู้รักษาการแทนผู้อำนวยการสถาบันบริการตรวจสอบ

- 18 ธันวาคม 2551 แต่งตั้งเป็นประธานกรรมการระบบฟาร์ม มหาวิทยาลัยแม่โจ้
- 1 ตุลาคม 2552 เกษียณอายุราชการ
- 1 ตุลาคม 2552 - 6 กรกฎาคม 2553 แต่งตั้งเป็นที่ปรึกษาอธิการบดีในด้านการบริหารและจัดการทรัพย์สิน

ผลงานด้านวิชาการ :

- เอกสารประกอบการสอนวิชาสัตววิทยาจากคิงการเก็บเกี่ยวพืชผัก
- เอกสารวิชาการเรื่องการผลิตขี้หมูหมัก
- เอกสารวิชาการเรื่องข้าวโพดหวานและข้าวโพดฝักอ่อน

ผลงานด้านการวิจัย :

- โครงการชุดการวิจัยและพัฒนากระเจี๊ยบเขียว
- การวิจัยการผลิตข้าวโพดหวานและข้าวโพดฝักอ่อน
- การวิจัยการผลิตเซเลอรี่บนที่สูง

งานพิเศษอื่นๆ

- ที่ปรึกษาศูนย์พัฒนาโครงการหลวง มุกตอกโครงการหลวง
- หัวหน้าคณะทำงานด้านการบริหารจัดการ โครงการพิเศษสวนเกษตรเมืองงา ในพระราชดำริสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ
- ผู้อำนวยการโครงการวิจัยและพัฒนากล้วยไม้เชิงอุตสาหกรรม ในพระราชดำริสมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี
- ประธานคณะกรรมการประเมินผลภายในโครงการอานางเชิงอินทรีย์ปลอดภัย (พ.ศ. 2548-2549)
- ประธานคณะกรรมการอำนวยการศูนย์วิจัยพลังงานมหาวิทยาลัยแม่โจ้
- คณะทำงานยุทธศาสตร์จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการเกษตร
- คณะทำงานจังหวัดเชียงใหม่ ด้านการพิจารณาพรบ. ไร่ ๓๐ ไร่ ในงานราชพฤกษ์ 2006 (พืชสวนโลก)
- หัวหน้าคณะผู้ประสานงานโครงการตักบาตรพระสงฆ์ 10๘๐ รูป " เพื่อพ่อ " ๑ ธ.ค. 2549
- หัวหน้าคณะผู้ประสานงานโครงการอบรมบรรพชาสามเณรลูกแก้วภาคฤดูร้อน รุ่นที่ 20 พ.ศ. 2550 กว้างเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในมหาบุญมงคลสมัยเจริญพระชนมพรรษาครบ ๘๐ พรรษา วัดพระศรีคั้วรนาวิหาร จังหวัดเชียงใหม่

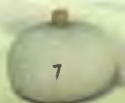
เกียรติประวัติดีเด่น :

- ได้รับการคัดเลือกให้เป็นนักพัฒนาดีเด่น (ประเภทข้าราชการ) ประจำปี 2540 จาก มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย จังหวัดเชียงใหม่

เครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่ได้รับ :

- 5 ธันวาคม 2520 จัตุรถาภรณ์มงกุฎไทย (จ.ม.)
- 5 ธันวาคม 2524 จัตุรถาภรณ์ช้างเผือก (จ.ช.)
- 5 ธันวาคม 2528 ตริตาภรณ์มงกุฎไทย (ต.ม.)
- 5 ธันวาคม 2533 ตริตาภรณ์ช้างเผือก (ต.ช.)
- 5 ธันวาคม 2535 ทวีติยาภรณ์มงกุฎไทย (ท.ม.)
- 5 ธันวาคม 2538 ทวีติยาภรณ์ช้างเผือก (ท.ช.)
- 5 ธันวาคม 2540 เหรียญจักรพรรดิมาลา (ร.จ.พ.)

รวมรับราชการรวมเวลาทั้งสิ้น 38 ปี 2 เดือน 25 วัน

นางแตงกวา ส่วนใจนั้นคงอยู่และผูกพันเสมอ

ท้าวเงินมาอยู่ แม่ใจ เชียงใหม่

ครูเกิดที่บ้านสระตาแวน ตำบลพุกา อำเภอบ้านเมย จังหวัดลพบุรี แต่จำไม่ได้ว่าครอบครัวคุณแม่แม่คุณพ่อ
จ้างไปที่อำเภอโคกสำโรงตั้งแต่เมื่อใด ครูจึงเติบโตที่ อำเภอโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี แต่ก็มีโรงเรียนที่โรงเรียน
บ้านโคกสำโรงไม่กี่ปี (คาดว่าประมาณ ๓ ปี) แล้วจึงถูกส่งไปอยู่กับญาติคุณพ่อที่โรงเรียนน้ำแกว วัดเจิงท่า
อำเภอเมืองลพบุรีและเรียนชั้นประถมที่โรงเรียนบ้านท่าหิน ซึ่งอยู่น้ำพระพรสวรรค์จังหวัดจันทบุรี ป.๔
เวลาไปโรงเรียนต้องเดินไป นทางคดไปโรงเรียนต้องผ่านพระราชวังมาราจรัง จึงเดินเข้าออกผ่านวังบ่อยๆ
แต่ก็ไม่ได้เรียนรู้อะไรมากมายเกี่ยวกับวัง เพราะสมัยก่อนการออกไปเรียนนอกสถานที่ไม่ค่อยมีปฏิบัติกัน
เมื่อจบ ป.๔ แล้วจึงจ้างไปเรียนที่โรงเรียนวินิตศึกษา ซึ่งอยู่หน้าวัง โรงเรียนแห่งนี้มีพระสงฆ์เป็นอาจารย์ผู้
คล้ายกับโรงเรียนเมตตา วัดเจดีย์หลวง จังหวัดเชียงใหม่ วันหยุดประจำสัปดาห์จึงเป็นวันพระกับวันอาทิตย์
จึงไม่ค่อยได้กลับบ้านอำเภอโคกสำโรงเพราะไปมาไม่สะดวกประกอบกับระยะทางไกลด้วย ระยะทาง
ประมาณ ๓๖ กิโลเมตรเมื่อ ๔๐ ปีที่แล้วถือว่าไกลพอสมควร) โรงเรียนที่โรงเรียนวินิตศึกษาจนถึง ม.ศ.๓
ในที่สุดทั้งตนเองเป็นจุดผลิตคนชีวิตขึ้นมาเชียงใหม่ คือมีครูสอนวิชาเกษตรท่านหนึ่ง ชื่อครูสว่าง
ท่านสอนได้สนุกมากก็นึกชอบก็ไปและสอนเรื่องการเลี้ยงสัตว์ทำให้รู้สึกชอบและสนใจ ประกอบกับที่
บ้านค้างแรมเกี่ยวกับพิธีและข้าวสาร ช่วงเวลาปิดเทอมในฤดูคือช่วงเดือนมีนาคมถึงพฤษภาคมมักกลับไป
เยี่ยมคุณตาและคุณงาที่บ้านสระตาแวน ซึ่งทำนาและมีสวนมะม่วงมาก จึงมีประสบการณ์การทำสวน
เลี้ยงวัวเลี้ยงควากับเพื่อนๆ ได้มีโอกาสนั่งบนหลังควาชมทุ่งงามเย็นไปเล่นน้ำในคลองชลประทาน
ทุกเย็น พอหน้ามะม่วงออกผลก็ไปอยู่บนต้นมะม่วงเลือกกินมะม่วงที่แก่ จนรู้ดีว่ามะม่วงต้นไหนอร่อย
มีลักษณะอย่างไรบ้าง และงามหน้าทำนาดูน้ำตกท่ามกลางทุ่งก็นั่งเรือพายไปเก็บดอกบัว ไปวางห่างดักปลา
และเมื่อใกล้ถึงเวลาเที่ยงก็รีบกลับบ้านตามอ่างน้ำในนา เมื่อก่อนปลาชุกชุมมากเพราะมาตามน้ำจากคลอง
ชลประทาน สนุกสนานมีความสุขมากตามประสาเด็ก เมื่อจบม.ศ.๓ แล้ว คุณแม่ถามว่าจะไปเรียนต่อที่ไหน
ตอบตรงๆ เล่าว่าตอนนั้นไม่ทราบว่าจะไปเรียนต่อที่ไหนเพราะเรื่องการแนะนำยังไม่ค่อยดีเท่าใด เพื่อนๆ
บางคนก็เรียนต่อ ม.ศ. ๔ ที่โรงเรียนเดิม บ้างก็ไปเรียนสาขาทหารเพราะลพบุรีมีค่ายทหารมาก ทั้งทหารบก และ
ทหารอากาศ ฝั่งทหารเรือ บางคนก็ไปเรียนสาขาคู เพราะมีวิชาดีจึงควรที่ลพบุรี บางคนก็เรียนสาขา
ช่างกลเพราะมีวิชาดีจึงเทคนิคด้านช่างอยู่ด้วย ส่วนตัวผมเองรู้ว่าจากโรงเรียนด้านเกษตรแต่ยังไม่ทราบว่า
จะไปเรียนที่ไหน จะเข้ากรุงเทพก็ไม่ทราบว่าจะไปเรียนที่ไหน เนื่องจากที่บ้านค้างแรมข้าวสารและพิธี เช่น
ข้าวเหนียว ข้าวฟ่าง ๑๕ ฟอง และข้าวต่างๆจึงมีข้าวให้ใส่สินค้าเกษตรมาวางและซื้อข้าวสารไปบอุง วันหนึ่งมีคุณลุง
ซึ่งเป็นข้าราชการเกษียณมาซื้อที่ท่าไร่แถวบ้านวังเพลิง ซึ่งปกติก็มักจะแวะมาคุยกับคุณแม่แม่บ่อยๆ บังเอิญ
ผมก็เห็นเล่นอยู่ใกล้ๆ ที่ท่านคุยกับคุณแม่แม่ก็บอกว่าลูกเราออกจากโรงเรียนเกษตรแต่ยังไม่รู้ว่าจะไปเรียน

ที่ในนัด ท่านบอกว่าไปโรงเรียนแม่ใจสิ ครูของท่านเรียนอยู่ที่นั่น ผมเองก็ยังไม่ทราบว่าแม่ใจอยู่ที่ไหน แล้วจะไปอย่างไร ท่านบอกไม่ต้องห่วงเดี๋ยวพี่เขาจัดการให้ ซึ่งพี่เขาจัดการให้ทั้งหมดเงินรวมจะเอ็ดดอจะ ไปอย่างไร ไปถึงเชียงใหม่แล้วไปขึ้นรถที่ในน เมื่อถึงแม่ใจแล้วไปติดต่อกับที่ในนอย่างไร หลังจากนั้นพี่เขาก็มาได้มาส่งอะไรแต่ก็ค่อนข้างเหนื่อยและดูแล้วยุ่ง ต่อมาจึงทราบว่าพี่เขาเป็นลูกแม่ใจรุ่นที่ ๒๙ พี่บิณฑ์ ต้องจำนางพี่ตุ๊ก รุ่นเดียวกับพี่พจนต์ กลิ่นทอง นี้อือสปีตของลูกแม่ใจที่ได้แสดงน้ำใจที่ถึงดงาม(เลิศน้ำใจ) แก่รุ่นน้องตั้งแต่แรก จึงทำให้นผมได้มาเป็นลูกแม่ใจอย่างภาคภูมิใจ

การเดินทางไปแม่ใจเชียงใหม่จึงเสมือนอุทิศมาด้วยกรรมเก่า เพราะการเรียนในระดับชั้นมัธยมฯ นั้น วิชาคนแยะแนวการศึกษาต่อ ดังนั้นความคิดหรือทัศนคติจึงถูกป้อนเข้ามาด้วยบริบทแวดล้อมต่างๆ และเกิดขึ้นราวกับว่าพระพรหมลิขิต

การเดินทางไกลครั้งแรกในชีวิต

การไปโรงเรียนแม่ใจ จำได้ว่าไปเชียงใหม่โดยรถไฟขึ้นรถไฟที่สถานีลพบุรี ใกล้เคียงศาลพระกาฬ นั่งแถวอยู่บนรถไฟคนเต็มๆ เพราะเป็นเด็กไม่รู้ว่าจะไปคุยกับใคร กลัวก็กลัวเพราะเป็นการเดินทางไกลครั้งแรกตั้งแต่เกิดมา วันที่เดินทางจำได้ว่าเป็นคืนเดือนข้างขึ้น นั่งอยู่ริมหน้าต่างรถไฟ ขณะรถไฟวิ่งมองเห็นดวงจันทร์ข้างขึ้นสว่างอยู่บนท้องฟ้า เวลาต่อมาถึงดงามแม่ใจแล้วนั่งมองดวงจันทร์อยู่ริมหน้าต่างรถไฟที่วิ่งไปตามรางที่ตั้งคิดเลาะไปตามขุนเขา ผู้โดยสารอื่นๆ กลับกันหมดไม่มีเสียงพูดคุยได้จึงแต่เสียงกรนเป็นบางครั้งและเสียงของล้อเหล็กหมุนบนดั่งเสียงดั่งรางรถไฟดังกึกก้องและอื้ออึงตลอดทาง สายลมหนาวเย็นพัดผ่านหน้าต่างเข้ามาในตัวรถ จึงทำให้นหนาวเย็นและเหงามากขึ้นจึงทำให้คิดถึงบ้าน คิดถึงพ่อแม่และพี่น้องทุกคน คิดถึงเพื่อนๆ ทั้งชายและหญิง จนนึกในใจว่าจะกลับไปไม่รู้ตัว มาตื่นอีกทีเห็นรถไฟจอดที่สถานีคำพูน ขณะรถไฟวิ่งผ่านจะไปเชียงใหม่สองข้างทางเห็นชาวบ้านต่างมาขานรับของไปตลาดและซื้อผ่านตลาดเล็กๆ ในหมู่บ้าน ก็เห็นผู้คนมากมายไปจับจ่ายซื้อหาผักปลาอาหาร สองข้างทางเห็นต้นไม้ใหญ่ขนาดกลางใบสีเขียวตลอดสองข้างทาง มาทาบทางแล้วว่าเป็นต้นลำไย สภาพอากาศตอนเช้ามีหมอกกระจายเต็ม อากาศเย็นสบาย

เมื่อถึงสถานีรถไฟเชียงใหม่ซึ่งเป็นสถานีปลายทางของรถไฟ จึงขึ้นรถสามล้อกับบอกคนกับสามล้อว่าไปวัดแม่ใจ เมื่อไปถึงแล้วตัวรถแล้วบอกว่าจะไปแม่ใจครับ ซึ่งอยู่ที่ตลาดเทศบาลแม่ใจนี่ปัจจุบัน รถมอเตอร์แม่ใจเป็นรถอีซูซุสองกระบะแบบรถคอกหมู มีหลังคานั่งได้ประมาณ ๒๐-๒๕ คน ขึ้นรถแล้วพวงมาลัยหนึ่งตอนต่างๆ เพราะไม่ทราบว่าจะไปใกล้ไหนและกลัวจะหลงแม่ใจไป และลงไม่ทัน เมื่อผู้โดยสารขึ้นอีกเราก็ออกมาเกาะอยู่ที่บันไดทางรถไฟเพราะกลัวว่าจะหลงแม่ใจอีกเช่นกัน เมื่อรถจอดส่งผู้โดยสารเราก็แอบถามคนใกล้กันว่าถึงแม่ใจแล้วหรือครับ เขาก็บอกว่ายังไม่ถึงอีกไกล ทางไปแม่ใจตอนนั้นคือเส้นทางแม่ใจสายเก่าที่ผ่านอำเภอสังขาราง ระยะทางประมาณ ๒๐ กม.เศษ เป็นถนนแคบๆ ลาดยางเฉพาะตรงกลางถนนประมาณ ๔ เมตร เวลาที่วิ่งสวนทางกันต่างฝ่ายต่างก็ต้องหลบลงไหล่ทาง ความเร็วที่วิ่งยังไม่เกิน ๔๐ กม./ชม. จึงมีความปลอดภัยสูงมาก

เมื่อไปถึงแม่โจ้ตั้งรถที่ประตูหน้าซึ่งอยู่หน้าเสาธงหน้าอาคารคุณพระช่วงในปัจจุบัน แล้วเดินเข้าไปที่บ้านพักของอาจารย์ดร.เป็ลคอง อูรพงษ์ ซึ่งเป็นบ้านพักของดร.ปราโมทย์ ศิระโกเศศ ซึ่งอยู่มุมถนนด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือของสนามกีฬาอินทนิลในปัจจุบัน เมื่อถึงบ้านพักเข้าไปแนะนำตัวกับอาจารย์ดร.เป็ลคอง แล้วจัดที่พักให้ปรากฏว่ามีเด็กนักเรียนหญิงเดินจากคนที่พักที่บ้านดร.เป็ลคอง ต่อมาทราบว่าเด็กนักเรียนที่มาสอบเข้าแม่โจ้เหมือนกัน จึงมีเพื่อนสอบเข้าแม่โจ้พร้อมกันหลายคน ระหว่างรอสอบก็มีการติวสอบ และซ้อมวิ่งผลการสอบผมสอบได้เป็นอันดับที่ ๒๙ จากผู้สอบทั้งหมด ๑๕๐๐ กว่าคน ติวมากลับบ้านไปเตรียมตัวมาเรียน

มาทำงานตัวและเปิดโรงเรียนประมาณ ๑๗ พ.ศ. ได้อยู่ ๓๐๓๓. (เผอคือ,ฝึกหัดครู)ซึ่งถูกไฟไหม้ไปแล้วและเป็นโรงเรียนประถมสามัญในปัจจุบัน ๓๐๓๓. ๒ ชั้น ชั้นบนมี ๒ปีกตรงกลางเป็นห้องหัวหน้าหอ ซึ่งเป็นรุ่นพี่ปีที่ ๕ ห้องเป็นห้องโถงวางเตียงเรียงกัน ๓๐ เตียง ต้องกางมุ้งกันยุง ที่นอนหมอนมุ้งต้องไปเบิกจากครูสมและแบ่งเงินจากรังเกียที่เรียกว่าหีบ ซึ่งปัจจุบันนี้คือคานาจตุรสนาหาราติ ครูสมเป็นคนที่มีความจำดีมากเพราะจะจำชื่อนักศึกษาได้แม่นยำและเมื่อสอบข้อก็จะบอกจังหวัดที่อยู่ของนักศึกษาได้ถูกต้องจนเป็นที่กล่าวขวัญและรู้กันทั่วไปในหมู่นักศึกษา

เมื่อเปิดโรงเรียนยังไม่มีการเรียนแต่ให้นักปฏิบัติงานหรือเรียกว่าลงงานคือตากหญ้ากำจัดวัชพืช ขุดร่องน้ำ ทั้งเช้าและบ่ายทุกวันโดยมีรุ่นพี่เป็นผู้ช่วยอาจารย์คุมงานจนกระทั่งรับน้องเสร็จแล้วจึงเริ่มเรียน และเมื่อเรียนก็ยังมีวันลงงานในตอนบ่ายเรียนไปตามฐานต่างๆ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการฝึกความอดทนและเข้มแข็งของลูกแม่โจ้ โดยเฉพาะในช่วง ๓ปีแรก และเมื่อเรียนปี ๔-๕ จะเน้นเรื่องวิชาการมากขึ้นเป็นลำดับ ในระหว่างเรียนก็ทำกิจกรรมนักศึกษาไปด้วยเริ่มต้นจากสมัครออกไปทำกิจกรรมอาสาพัฒนาตามสถานที่ต่างๆ โดยเฉพาะวัดและโรงเรียนต่างๆ ในช่วงวันเสาร์และอาทิตย์ และช่วงปิดเทอมใหญ่ และเป็นกรรมการองค์การนักศึกษาตั้งแต่เรียนอยู่ชั้นปีที่ ๓และปีที่ ๔และ๕

เมื่อจบการศึกษาปี ๕ ท่านอาจารย์เทพประสงค์ วงศ์โตได้ชวนมีทำงานที่แม่โจ้ จึงได้อยู่ที่แม่โจ้และในอีก ๒ ปีต่อมาจึงได้ไปเรียนต่อที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์บางเขนอีก ๒ ปีได้ปริญญาตรีกลับมาสอบต่อที่แม่โจ้อีกประมาณ ๒ ปีจึงได้ทุนไปเรียนต่อป.โททางด้านพืชสวนด้วย ทุนเชิวง์รัก ที่มหาวิทยาลัยฟิลิปปินส์ที่เมืองลอสบรันโซส ลากูนา ประเทศฟิลิปปินส์

งานสอนหนังสือและงานบริหาร

เมื่อกลับมาจากประเทศฟิลิปปินส์ สาขาพืชผักได้เปิดสอนแล้ว ซึ่งอยู่ที่ตึกสาขาพืชผักในปัจจุบัน ขณะนั้นมีอาจารย์กิตติพงษ์ (ศิริกุล) (โต)และอาจารย์นิพนธ์ ไร่วงมกลเป็นอาจารย์ทำการสอนอยู่แล้ว จึงได้มาช่วยสอนอยู่ประมาณปีเศษจึงได้ไปฝึกอบรมด้านการผลิตผักที่ประเทศญี่ปุ่นด้วยทุนจากภาครัฐประมาณ ๘ เดือนเศษแล้วกลับมาสอนต่อ ช่วงนั้นจึงไม่ได้แต่งงาน จึงมีเวลานี้กับการทำงานมากและเริ่มที่ปรึกษาวิชาพืชผักพิเศษจำนวนมาก ได้ศึกษาศิลปะชีวิตกับนักศึกษาของสาขามาก นอกจากนี้ยังทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของคณาจารย์ที่ปรึกษาด้วย(โดยเฉพาะในช่วงที่นางสมรงค์ อภิรักษ์ นักศึกษาสาขาพืชผัก และ

นางยุบลศรี ทองจ้อย นักศึกษาสาขาพืชไร่ เป็นนางรององค์การนักศึกษาแม่โจ้ นับเป็นช่วงที่ทำงานหนักแต่ก็มีความสุขดีเพราะได้ฝึกฝนอบรมสั่งสอนลูกศิษย์อย่างใกล้ชิด จนกระทั่งในปี ๒๕๓๐ จึงได้ไปทำงานบริหารเป็นรองคณบดีฝ่ายธุรการฝ่ายบริหารของคณะผลิตกรรมการเกษตร มีดร.อานนท์ เท็งงตรงเป็นคณบดีและในปี ๒๕๓๒ ได้ไปทำหน้าที่ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาจนถึงปี ๒๕๔๐ เป็นเวลา ๘ ปี นับเป็นรองอธิการบดีฝ่ายกิจการศึกษามากที่สุดของแม่โจ้ เป็นการทำหน้าที่ ที่หนักและเหนื่อยมาก เพราะในปี ๒๕๓๒ เป็นปีที่แม่โจ้เปิดรับนักเรียนที่จบมัธยม ๖ เข้าเรียนครั้งแรก จึงต้องเตรียมการมากขึ้น ต้องทุ่มเทเวลาส่วนใหญ่นำให้นักศึกษาและระดับรองคณบดีแก้ไขปัญหาเรื่องการรับน้องใหม่และการปกครองนักศึกษา ปรับปรุงพัฒนาระบบการต้อนรับน้องใหม่ให้เหมาะสมสอดคล้องกับวัฒนธรรมและประเพณีที่ดีงามของสังคมไทย ได้วางแนวทางการพัฒนากิจการนักศึกษาอย่างเป็นระบบ เริ่มจัดระบบการเตรียมความพร้อมนักศึกษา ก่อนเข้าเป็นนักศึกษา จัดให้มีการอบรมด้านจริยธรรมและคุณธรรมแก่นักศึกษา รวมทั้งส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมต่างๆ แก่นักศึกษา พัฒนาระบบผู้นำนักศึกษาทั้งองค์การนักศึกษา สภานักศึกษาและฝ่ายปกครองนักศึกษา พัฒนาระบบหอพักให้เป็นแหล่งเรียนรู้และฝึกทักษะทางด้านสังคม ความภาคภูมิใจที่เกิดขึ้นคือได้พัฒนาผู้นำนักศึกษาอย่างเป็นระบบผลที่เกิดขึ้นผู้นำนักศึกษาที่จบออกไปประกอบอาชีพมีความเจริญก้าวหน้าอยู่ในตำแหน่งบริหารขององค์กรต่างๆมากมาย นับว่าคุ้มค่ากับความตั้งใจและการทุ่มเทเวลาไม่น้อย่างเต็มที่ในช่วงนี้จึงมีเวลาน้อยกับการสอนนักศึกษาที่สาขาน้องคงและไล่ต้องได้ใกล้ชิดกับนักศึกษาเท่าที่ควร

เมื่อหมดวาระการดำรงตำแหน่งบริหารได้กลับมาสอนหนังสือเช่นเดิม ทำหน้าที่ได้กับมาใกล้ชิดกับนักศึกษาที่สาขาพืชผักอีกครั้งหนึ่งและเป็นช่วงที่มีความสุขกับการอบรมสั่งสอนลูกศิษย์และร่วมพัฒนาสาขาพืชผักในฐานะหัวหน้าสาขาพืชผัก ช่วงกันวางแผนจัดกิจกรรมของสาขาพืชผักในภาคเกษตรแม่โจ้ ๗๐ ปี ทำให้สาขาพืชผักได้รับการยกย่องชื่นชมจากผู้ที่เกี่ยวข้อง นักศึกษาของสาขาทุกคนได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานต่างๆ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ อย่างทั่วถึง ทำให้อาจารย์และนักศึกษาทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิด ถือว่าเป็นการเสริมสร้างวัฒนธรรมสังคมของสาขาพืชผักขึ้นโดยปริยาย อาจารย์ของสาขาทุกคนได้ช่วงงานกันอย่างเต็มที่ ถือเป็นแบบอย่างการทำกิจกรรมของนักศึกษาคณะและสาขาต่างๆ

ต่อมาได้รับเกียรติจากอธิการบดี ดร.เทพ พงษ์พานิชย์ ให้นำงานบริหารในตำแหน่งรองอธิการบดีฝ่ายทรัพย์สินและกิจการพิเศษในปี ๒๕๔๙ จนกระทั่งเกษียณอายุราชการในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ ในวาระการดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีฝ่ายทรัพย์สินและกิจการพิเศษ ได้ช่วงกันเริ่มวางแผนทางการพัฒนาการบริหารจัดการทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดรายได้ที่เป็นประโยชน์ของมหาวิทยาลัย ช่วงกันวางแผนหน่วยงานในกำกับเพื่อการพึ่งพาตนเองหรือเรียกว่าหน่วยงานที่บริหารเชิงวิสาหกิจ มีสำนักงานบริหารทรัพย์สินมหาวิทยาลัยเป็นหน่วยงาน ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องใหม่ของแม่โจ้ และคงจะต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การบริหารจัดการทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด เพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองได้มากที่สุด

ความภาคภูมิใจที่ทำงานในแม่ใจ คือการได้มีโอกาสทำงานตอบแทนสถาบันอันเป็นที่รักที่ได้มีโอกาส และสร้างชีวิตของตนเอง เพราะถ้านับจากวันที่เข้ามาเรียนแม่ใจ และอยู่ทำงานในแม่ใจจนกระทั่งเกษียณอายุราชการ นับเป็นเวลาได้ ประมาณ ๔๕ ปี เท่ากับว่า มากกว่า ๒ ใน ๓ ของอายุคน ผู้พัวพันกับแม่ใจ หรือใช้ชีวิตอยู่กับแม่ใจมากกว่าบ้านเกิดของครู จึงไม่แปลกเลยว่าครูจะมีความรู้สึกผูกพันกับแม่ใจอย่างไร แม่ใจเป็นบ้านของครูอีกคนหนึ่งที่คุณครูใช้ชีวิตอยู่มากกว่าที่ใดๆ เป็นที่สร้างชีวิต เป็นที่อยู่อาศัยพักผ่อน เป็นที่ให้ครูดำเนินชีวิตอย่างปกติสุขอย่างเต็มความภาคภูมิใจ ครูต้องขอบคุณแม่ใจมหาวิทยาลัยชีวิต ขอบคุณครูบาอาจารย์ที่ได้อบรมสั่งสอนครูมาอย่างดี ขอบคุณผู้บังคับบัญชาที่ได้ให้โอกาสครูได้ทำงานตอบแทนสถาบันอันเป็นที่รักของครูอย่างเต็มความภาคภูมิใจ ขอบคุณเพื่อนร่วมงานที่ช่วงเหลือก็เอื้อหนุนทำให้ครูมีความสุขในการทำงาน ขอบคุณลูกศิษย์ทุกคนที่ได้ครูได้ถ่ายทอดความคิด ได้อบรมสั่งสอนตามหน้าที่ซึ่งมีส่วนสำคัญที่ทำให้ครูมีความสุขที่ได้ทำหน้าที่ของครู และได้เป็นผู้ให้โอกาสและสิ่งที่ดีกว่าดีแก่ลูกศิษย์ คือวิชาความรู้ เพราะครูไม่หวังพรหมเงินทองมากพอที่จะให้แก่ลูกศิษย์ทุกคนแล้ววันแล้วได้ แต่สิ่งที่ครูสามารถให้แก่ลูกศิษย์ได้ทุกคนอย่างเท่าเทียมกันโดยที่ครูเองไม่หนักใจและไม่เดือดร้อน คือวิธีคิดและวิชาความรู้ต่างๆ ที่สามารถจะให้แก่ศิษย์ได้ ฉะนั้นความทรงจำที่ดีและงดงามต่างๆ เหล่านี้จะคงอยู่ในจิตใจของครูตลอดชีวิต ในโอกาสที่ศิษย์ทั้งหลายได้มารวมกันในวันนี้เพื่อแสดงมุทิตาจิตต่อครู ครูขอขอบคุณศิษย์ทุกๆ คนทั้งที่มาพร้อมกันอยู่ ณ ที่นี้ ที่บ้านของเรา(สาขาพีระผก) และศิษย์ที่ไม่สามารถมาร่วมงานในวันนี้ได้ ของขอบคุณคณะอาจารย์ของสาขาพีระผกทุกคนซึ่งแต่อาจารย์อาวุโส รศ.นิพนธ์ ไชยวงค์ ผศ.ดำเกิง ป๋องพาค ผศ.ดร.สตีลจิววิมล ผศ.ดร. ประสิทธิ์ นิธิ ผศ.ดร.วงศุภช ตรีแก้ววัฒน์ ผศ.ฉันทนา วิรัตน์อุปธิธา รัตนัง และน้องๆ นักวิชาการทุกๆ คน และกลุ่มบุคคลที่มีความสำคัญที่ขาดไม่ได้คือกรรมการชมรมศิษย์เก่าสาขาพีระผกทุกคน ครูขอรับว่าวันนี้ครู มีความสุขที่สุดอีกวันหนึ่ง ที่ได้รับเกียรติอย่างสูงจึ่งจากพวกเราชาวพีระผกทุกๆ คน นี่จึงที่จดจำและความปรารถนาดีของพวกเราทุกคนได้ถูกบันทึกอยู่ในความทรงจำของครูแล้วและความทรงจำเหล่านี้จะอยู่กับครูตลอดกาล

(Handwritten signature)

ด้วงรักและผูกพันตลอดไป
(ปราโมทย์ จลิบเงิน)

ประเพณีการต้อนรับน้องใหม่และระบบการปกครองนักศึกษาของแม่โจ้

ปภาทิพย์ วัฒนเงิน

ผมมีโอกาสได้รับฟังเรื่องราวเก่าๆ ของแม่โจ้ ที่เกี่ยวข้องกับประเพณีการต้อนรับน้องใหม่และระบบการปกครองนักศึกษา จากคณาจารย์ และศิษย์เก่าอาวุโสของแม่โจ้มากมายหลายท่านนับตั้งแต่รุ่นที่ 1 เป็นต้นมาจนกระทั่งจากศิษย์เก่ารุ่นหลัง ๆ รวมทั้งประสบการณ์ของตนเองที่มีโอกาสได้สัมผัสในช่วงเป็นนักศึกษาระหว่างปี 2509 - 2514 นับเป็นรุ่นที่ 31 และเว้นทำงานในแม่โจ้ตั้งแต่ปี 2514 จนกระทั่งปัจจุบัน จะเว้นไปบางช่วงที่ต้องไปศึกษาต่อหรือฝึกอบรมเท่านั้น และมีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งหน้าที่ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาในปี 2532 ถึง 2540 จึงได้พ่วงจากประมวลความเห็นต่างๆ ที่เกี่ยวกับประเพณีการต้อนรับน้องใหม่และการปกครองนักศึกษาของแม่โจ้เท่าที่ตัวผมเองได้รับรู้ เฝ้าใจและรวบรวมได้ ความคิดเห็นหนึ่งจึงเป็นความเห็นส่วนตัว ซึ่งการแสดงความคิดเห็นครั้งนี้ อาจจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจทั่วไปบ้างไม่มากนักน้อ สุดแต่จะนำไปพิจารณา โดยเฉพาะนักศึกษาแม่โจ้คงจะมีความรู้ความเข้าใจที่แท้จริงในเรื่องเหล่านี้ เพราะจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมโดยตรงต่อตนเองและทุกภาคส่วนของมหาวิทยาลัย

กำเนิดการต้อนรับน้องใหม่ และระบบการปกครองของนักศึกษาแม่โจ้

การต้อนรับน้องใหม่ ได้คงฝังจากคำพูดของ ท่านอาจารย์คุณพระช่วงเกษตรศิลปการปรมาจารย์ผู้บุกเบิกและก่อตั้งแม่โจ้, อาจารย์แผ่พีช เทพหัสดิน ณ อยุธยา (รุ่น 1), คุณสาข จันทู (รุ่น 1), อาจารย์วิภาต บุญศิริ วงษ์ช้าง (รุ่น 1), อ.ประพัฒน์ สิทธิสังข์ (รุ่น 1), พี่เสวียง นอมมาน (รุ่น 1), พี่สุรินทร์ เผ่าทองสุข (รุ่น 20), พี่สงวน จันทระทะเล (รุ่น 25) และอีกหลายๆ คน ซึ่งล้วนสามารถจะกล่าวความได้ว่าคนดีในที่นี้ได้ พอจะประมวลได้ดังนี้ แม่โจ้สมัยเมื่อ 60 - 70 ปีก่อนนั้น มีสภาพเป็นป่าที่ขรุขระห่างไกลจากตัวเมืองเชียงใหม่ (ตามเส้นทางคมนาคม) ประมาณ 20 กิโลเมตร ต้องเดินทางผ่านตัวอำเภอสันทราย ปัจจุบัน การเดินทางจากลำปางมากต้องขึ้นรถวินและเดินเท้า เท่านั้น ไม่มีน้ำประปาไม่มีไฟฟ้าการมีแต่โรงเรือนมุงตองตึง ที่ปักเป็นกระท่อมหรือโรงเรือนมุงตองตึงเช่นกัน มีป่าเช่นไม้ฉากและไทรย้อยผองระบาดรุนแรง มีความเป็นอยู่จากลำปางมาก นักเรียนที่มาใหม่ ๆ ที่ไม่มีความอดทนมักจะอยู่ไม่ได้แอบหนีกลับบ้านจำนวนมาก เนื่องจากความจากลำปาง และรู้สึกเจ็บแสบว่าแล้วที่จะต้องพลัดพรากจากพ่อแม่คนใกล้ชิด และจากบ้านเรือนไปไกล ปัญหาที่นักเรียนไม่มีความอดทนและหนีกลับบ้านจำนวนหนึ่ง ทำให้คณาจารย์ผู้รับผิดชอบและนักศึกษารุ่นพี่ได้ตระหนักถึงปัญหานี้ จึงได้พ่วงจากหาทางแก้ปัญหานี้ด้วยวิธีการต่างๆ การจัดพิธีต้อนรับน้องใหม่ก็เป็นกิจกรรมหนึ่งที่เริ่มจัดขึ้น เพื่อเป็นการสร้างความอบอุ่น ลดความเหงาหว้าหว่ยของนักศึกษาใหม่ วิธีการก็นำเอาวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นที่เราปฏิบัติกันเอง ซึ่งกิจกรรมวิธีการก็ธรรมดาไม่อะไรแปลกประหลาด หรือรุนแรง เป็นการแนะนำตัวของรุ่นพี่และรุ่นน้อง ทำความรู้จักเป็นกันเอง รุ่นพี่จะแสดงความยินดี ต้อนรับให้คำแนะนำ ช่วงเสวนาเรื่องต่างๆ เช่นเรื่องที่พัก การกินการอยู่ การปฏิบัติงาน การเรียน รวมทั้งจัดกิจกรรมการแข่งการประกวดและการแข่งขันกีฬาต่างๆ และคอยปลอบขวัญหรือนำคำขวัญเตือนน้องใหม่ประสบปัญหาและอุปสรรค ทำให้น้องใหม่เกิดความ

ข้อขัดแย้ง ความวิตกกังวล และความเหงาของหน่วยงานว่าแนวคิดไปจนกระทั่งมีความคุ้นเคยกับสถานที่และเพื่อนฝูง ซึ่งวิธีการนี้ได้ช่วยแกไขปัญหา นักเรียนใหม่สนิทกับบ้านได้อย่างมาก และก่อให้เกิดประจักษ์ผลต่างๆ ตามมามากมาย ดังนั้นเมื่อรุ่นน้องเข้ามาเป็นรุ่นพี่ก็ปฏิบัติสืบต่อกันไป จนจัดถือเป็นประเพณีการต้อนรับน้องใหม่สืบต่อกันมา

วิธีการต้อนรับน้องใหม่สมัยก่อนนั้น เป็นพื้นฐานในการสร้างค่านิยมของนักศึกษาแม่โจ้ซึ่งไปสอดคล้องกับระบบอย่างหนึ่งที่เรียกว่า SOTUS เพราะทำให้เกิดผลต่างๆ ตามมาคือ

- น้องใหม่หรือรุ่นน้อง เมื่อได้รับการต้อนรับเป็นการแนะนำช่วงเหลือดูแลเอาใจใส่จากรุ่นพี่และเป็นกำลังใจหนักก็จะเกิดความซาบซึ้งประทับใจในความกรุณาและความปรารถนาดี ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และความเสียสละของรุ่นพี่ ทำให้รุ่นน้องเกิดความประทับใจ เคารพรักและนับถือรุ่นพี่ มีความเกรงใจอย่างจริงจังและสนิทใจ เกิดความใกล้ชิดและสนิทสนมเป็นกันเองกับพี่ ทำให้เกิดการยอมรับความอาวุโส (seniority) และน้ำใจ (spirit) ใจดีหรือเลิคน้ำใจ ของรุ่นพี่อย่างแท้จริง (โดยจะมีการผู้ใหญ่หรือบังคับบีบบังคับให้เกิดขึ้นแต่อย่างใด ความรักพี่รักน้องและพรรคพวกจึงเกิดขึ้น ทำให้เกิดความสามัคคี (unity) คือเป็นพวกเดียวกัน รักกัน ทำอะไรก็ช่วยเหลือกัน เป็นผลพวงตามมา

- รุ่นพี่จะได้รับการบอกกล่าวและฝึกให้เป็นผู้ที่มีความอดทนและเสียสละ เห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน มีคุณลักษณะของการเป็นผู้ให้ซึ่งจะต้องคอยช่วยเหลือ และนำดูแลรุ่นน้องเพราะเคยเป็นผู้รับมาแล้วเมื่อครั้งตนเองเป็นรุ่นน้องมาก่อน รุ่นพี่ก็ได้รับการปลูกฝังในเรื่องของ spirit คือความเป็นผู้มีน้ำใจเป็นเลิศเป็นผู้รู้จักการให้และเป็นผู้รู้จักการรับ (take and give) เมื่อตนเองมีความประทับใจในสิ่งที่รุ่นพี่ได้ตนจับใจมาให้ และเป็นสิ่งที่ดีเป็นวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม ก็จากจัดถือปฏิบัติสืบต่อกันต่อไป เป็นวัฒนธรรมและประเพณี (tradition) การต้อนรับน้องใหม่ของแม่โจ้สืบต่อกันมา

จะเห็นว่าวัตถุประสงค์และเป้าหมายของกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่นั้น ได้กำหนดและวางแนวทางที่ดีไว้แต่เมื่อระยะเวลาผ่านไปจำนวนนักศึกษามากขึ้น สภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมต่างๆ เปลี่ยนไป ทำให้ประเพณีต้อนรับน้องใหม่มีความเบี่ยงเบนในเรื่องวิธีการ ขั้นตอนของกิจกรรมและวัตถุประสงค์ จนบางครั้งก่อให้เกิดปัญหาตามมามากมาย จนกระทั่งหน่วยงานที่รับผิดชอบระดับกระทรวง กรม เคยออกคำสั่งห้ามจัดกิจกรรมต้อนรับใหม่ในสถาบันการศึกษาหลายแห่ง และปัจจุบันจึงใช้บังคับอยู่ในหลายสถาบันการศึกษา แต่ปัจจุบันนี้ทบวงมหาวิทยาลัยส่งเสริมการจัดกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่ (โดยมีสถาบันการศึกษา) กำกับ ดูแลให้คำแนะนํ้าให้นักศึกษาจัดกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่ในแนวทางที่สร้างสรรค์ ส่งเสริมและพัฒนาแก่ตัวนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมระดับ ทั้งนี้ให้ปฏิบัติตามความเหมาะสมของสภาพสังคมทั่วไปและสภาวะแวดล้อมของสถาบันนั้นๆ ดังนั้นทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง นับตั้งแต่ผู้บริหาร คณาจารย์ทุกระดับ และนักศึกษาที่รับผิดชอบ ต้องช่วยกันสืบทอดเจตนารมณ์อันดีงามที่แท้จริงของวัฒนธรรมประเพณีการรับน้องใหม่นี้ไว้ได้ ทุกฝ่ายต้องมีความกล้าหาญและเสียสละที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมหรือวิธีการที่ก่อให้เกิดปัญหาหรือทำให้อัตถุประสงค์ที่แท้จริงเบี่ยงเบนไป (โดยเฉพาะกิจกรรมที่ทำให้เกิดอันตรายเสี่ยงต่อการบาดเจ็บทางกาย หรือกระทบต่อสภาพจิตใจของผู้เกี่ยวข้องและการสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกินกว่าเหตุ อันจะก่อให้เกิดการเสื่อมเสียชื่อเสียงของส่วนรวมของมหาวิทยาลัยติดตามมา

การเกิดระบบการปกครองของนักศึกษาแม่โจ้

ความจริงครั้งแรกนั้นการปกครองนักศึกษา อาจารย์จะเป็นฝ่ายปกครองโดยตรง นักศึกษาจะไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคณะทั้งกลางปีต่อมา จำนวนนักศึกษามากขึ้น อาจารย์ไม่สามารถจะดูแลนักศึกษาได้ใกล้ชิดและทั่วถึง ประกอบกับความประพฤติบางเรื่องเป็นความผิดที่รุนแรง บางกรณีความผิดนั้นจะรู้กันในระหว่างเพื่อนนักศึกษาเท่านั้น เช่น พฤติกรรมเห็นแก่ตัวเอาเปรียบเพื่อนฝูง พวกวางท่างะโสรถูกเพื่อนฝูงพวกเขาจะวางตัวเป็นนักเลง เป็นต้น อาจารย์คุณพระช่วงๆ ในขณะนั้น จึงได้ให้นักศึกษารุ่นพี่ ชั้นอาวุโสออกคณะกรรมการนักศึกษาขึ้นมาประกอบด้วยนักศึกษาจากแต่ละชั้นปีเป็นคณะกรรมการปกครอง (โดยมีรุ่นพี่ชั้นปีที่อาวุโสสูงสุดเป็นประธาน) เหตุผลในการมีคณะกรรมการปกครองฝ่ายนักศึกษา เพื่อเป็นการฝึกให้นักศึกษาได้รู้จักระบบการปกครองตนเองและปลูกฝังระบบอาวุโส (seniority) ซึ่งคณะกรรมการปกครองจะต้องมีคุณธรรมที่มีความยุติธรรมกับนักศึกษาที่กระทำผิด มีการสืบสวนสอบสวนหาข้อเท็จจริงจนแน่ชัดแล้วว่ากระทำ ความผิดจริง จึงเสนอให้อาจารย์ฝ่ายปกครองทราบแล้วขออนุญาต พิจารณาลงโทษตามลำดับต่อไป โทษของนักศึกษาที่อาจารย์จะอนุญาตให้คณะกรรมการฝ่ายปกครอง ดำเนินการนั้นเป็นโทษที่เกี่ยวกับความเป็นอยู่ภายในของนักศึกษาเอง เช่น ลักขโมยของกันเอง ทะเลาะวิวาทกันเล็กน้อย หรือประพฤติเสื่อมเสียที่ไม่ร้ายแรงเกินไปและความผิดเกี่ยวกับประเพณี หรือข้อบังคับของสังคมแม่โจ้ (เบหบทบัญญัติ) เป็นต้น ซึ่งเมื่อมีการชำระโทษจากคณะกรรมการฝ่ายปกครองของนักศึกษาแล้ว อาจารย์ก็ไม่เอาผิดกับนักศึกษาที่กระทำผิดคนนั้นอีก การลงโทษก็มีตั้งแต่การว่ากล่าวตักเตือน การภาคทัณฑ์และการชำระความผิดที่ระแวงสงสัยกัน แต่โทษบางประเภทอาจารย์จะไม่ให้นักศึกษาพิจารณาชำระกันเอง เช่น โทษความผิดร้ายแรงถึงขั้นพักการเรียนหรือให้ออกจากสถาบันการศึกษา เป็นต้น และการพิจารณาชำระโทษจะต้องขออนุญาตและได้รับอนุญาตจากอาจารย์ผู้ควบคุมทุกครั้งแล้วจึงจะดำเนินการได้หากฝ่าฝืนคณะกรรมการฝ่ายปกครองนักศึกษาเองก็ต้องถูกชำระโทษเช่นกัน ระบบการปกครองตนเองของนักศึกษานี้

คณะกรรมการฝ่ายปกครองจะใช้ความสุภาพนุ่มนวลในการสอบสวนหาข้อเท็จจริงและจะฝึกให้นักศึกษาที่กระทำผิดมีน้ำใจของสุภาพชน (Lady, gentleman) มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตน คือ กระทำ ความผิดแล้ว กล่าวที่รับผิดชอบและเผชิญความจริงยอมถูกลงโทษ ซึ่งจบวงการเหล่านี้ จะปลูกฝังคุณธรรมในเรื่องความรับผิดชอบ (sense of Responsibility) ต่อการกระทำของตนเองทั้งในเรื่องที่ดี และไม่ดี และคุณธรรมเรื่องกฎระเบียบวินัย (order) วินัยดี คือ ปลูกฝังทัศนคติ ให้เป็นผู้ที่เคารพระเบียบวินัย กฎเกณฑ์ของสังคม ไม่ล่วงละเมิดสิทธิหรือทำความเดือดร้อนให้แก่บุคคลอื่น เข้าใจในสิทธิอันพึงมีพึงได้ตามหน้าที่ของตน และปฏิบัติหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุดในท่ามกลางใจตนเอง หรือถือเสรีภาพเกินสิทธิของตน

คณาจารย์ในสมัยก่อนนั้น เช่น อาจารย์คุณหลวงอินทร์ หรือคุณพระช่วงๆ ฯลฯ ท่านจะเข้มงวดเอาใจใส่เอาใจสอนสั่งสอนลูกศิษย์มาก และปกครองลูกศิษย์เหมือนลูกหลาน ใช้ระเบียบวินัยเข้มงวดเคร่งครัด ลงโทษนักศึกษาที่ประพฤติผิดไม่ละเว้น จะแนะนำตักเตือนนักศึกษาที่กระทำผิดให้แก้ตัวปรับปรุงตนเองทันที

เมื่อพิจารณาแล้ว จะเห็นว่าคณะกรรมการประเพณีต้อนรับน้องใหม่และคณะกรรมการฝ่ายปกครองตนเองของนักศึกษาใหม่จะแยกเป็นคนละส่วนกัน แต่จะมีความสัมพันธ์กัน

คณะกรรมการประเพณีนั้น จะมีนักศึกษารุ่นปี 2 เป็นผู้ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับภาระในการเตรียมการและดำเนินกิจกรรมภายใต้การแนะนำของรุ่นพี่ปีที่อาวุโสขึ้นมา คือ รุ่นปี 3 และ ปี 4 และคณาจารย์

คณะกรรมการฝ่ายปกครองนั้นประธานคณะกรรมการจะต้องเป็นรุ่นพี่ชั้นปีที่อาวุโสที่สุด คือ ปีที่ 4 คณะกรรมการก็จะประกอบไปด้วยรุ่นพี่ตั้งแต่ปี 2 ปี 3 และ ปี 4 เป็นกรรมการร่วมกัน ส่วนจำนวนคณะกรรมการจะมีจำนวนเท่าใดนั้น เป็นเรื่องความเหมาะสมแต่ละสภาวการณ์ และคณะกรรมการฝ่ายปกครองนี้จะต้องอยู่ภายใต้การแนะนำ กำกับ ดูแล ของอาจารย์ที่รับผิดชอบ

ระบบ(ซิส) (SOTUS) ในความคิดของคุณแม่ใจ

คำว่า SOTUS นั้น มาจากการนำเอาอักษรตัวหน้าของภาษาอังกฤษ 5 คำมารวมกัน คือ spirit (น้ำใจ), order (วินัย), Tradition (ประเพณี), unity (สามัคคี), seniority (อาวุโส) (เลิศน้ำใจ วินัยดี เคารพประเพณี สามัคคี อาวุโส) จึงเป็นคำขวัญให้นักแม่ใจจัดถือปฏิบัติสืบต่อกันมา จะเห็นว่าประเพณีต้อนรับน้องใหม่และระบบการปกครองนักศึกษาของแม่ใจนั้นเป็นการรักษำหรือปลูกฝังระบบซิส (SOTUS) ขึ้นในแม่ใจ และเป็นการปลูกฝังให้นักศึกษาแม่ใจมีคุณลักษณะเป็นผู้มีความอดทน เข้มแข็ง งาม ซื่อสัตย์ มีความสามัคคีสามัคคีในหมู่พวกพ้อง มีน้ำใจดี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และรู้จักเคารพกฎเกณฑ์ ศึกษากองสังคม มีความเป็นสุภาพชน หรือเป็นคนดีนั่นเอง ถ้าหากจะกล่าวได้ว่า แม่ใจได้ยอมรับเอา ระบบ SOTUS เป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการพัฒนาความคิด คำนิยม ทัศนคติของนักศึกษาตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาก็คงจะไม่ผิดนัก ความจริงระบบนี้มิใช่ทั้งประจักษ์และโทษอยู่ในตัวของมันเอง ขึ้นอยู่กับผู้นำไปปฏิบัติ ซึ่งเราจะนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์หรือทำให้เกิดโทษ ผู้ปฏิบัติจะต้องศึกษาวัตถุประสงค์ของระบบให้ดีจึงจะวางแต่จึงก่อนนำไปปฏิบัติและวางผล

ดังนั้น ความหมายของคำประกอบในระบบซิส ตามวัตถุประสงค์ของผู้ที่นำระบบนี้มาใช้คือหลอมความคิดของนักศึกษาแม่ใจ น่าจะมีความหมายดังต่อไปนี้คือ

SPIRIT น้ำใจ (เลิศน้ำใจ) วัตถุประสงค์ของน้ำใจนี้คือ ต้องการให้นักคนในสังคมแม่ใจ มีลักษณะเป็นผู้มีน้ำใจงดงาม มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่น้ำใจช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แบ่งปันกัน มีความเสียสละ โดยเฉพาะระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้อง และระหว่างเพื่อนกับเพื่อนด้วยกัน มีความปรารถนาดีต่อกัน รู้จักเป็นผู้ให้ และเป็นผู้รับที่ดี ไม่เห็นแก่ตัว มีน้ำใจกว้างขวางเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป ซึ่งคุณธรรมข้อนี้ จะเป็นพื้นฐานก่อให้เกิดความเคารพ รัก ความเกรงใจอย่างสนิทใจ เกิดความสามัคคีสามัคคี ซึ่งกิจกรรมที่จะก่อให้เกิดคุณธรรมข้อนี้จะต้องเป็นกิจกรรมที่เหมาะสม มีการเตรียมและจัดทำอย่างมีหลักการและสนอง

วัตถุประสงค์อย่างชัดเจนและมีความต่อเนื่อง โดยเฉพาะกิจกรรมในช่วงประเพณีรับน้องใหม่ นักศึกษา รุ่นพี่จะเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความสำคัญบทบาทที่จะสร้างแบบอย่างที่ดี และแสดงออกตามหลักคุณธรรม ให้เป็นที่ยอมรับของรุ่นน้อง โดยไม่หวาดระแวง และกิจกรรมนั้นจะต้องเป็นที่ยอมรับของน้องใหม่ด้วย การปฏิบัติตัวของรุ่นพี่จะต้องมีความสม่ำเสมอตลอดไป ทั้งในขณะที่เป็นนักศึกษาอยู่หรือจบการศึกษาแล้วก็ตาม ขณะเดียวกันจะต้องได้รับการชี้แนะและสานต่อโดยคณาจารย์ประจำวิชาต่างๆ ที่จะต้องส่งเสริมสนับสนุนโดยกาให้คำแนะนำอบรมสั่งสอนมอบหมายภารกิจในระหว่างการเรียนรู้และการสอน ที่จะปลูกฝังคุณธรรมที่มีความเป็นผู้เลิศในหน้าที่ให้เกิดขึ้นด้วย

ORDER ระเบียบวินัย (วินัยดี) วัตถุประสงค์คือ ความพึงปรารถนาในการหล่อหลอมหรือสร้างทัศนคติ หรือค่านิยมให้นักศึกษาแม่โจ้ มีลักษณะเป็นผู้มีระเบียบวินัย รู้จักการสำรวจ รู้จักกาลเทศะ รู้จักสถานที่ รู้จักปฏิบัติตัวให้เหมาะสมกับระเบียบวินัยหรือกฎเกณฑ์ของสังคมนั้นๆ เป็นผู้รู้จักสิทธิตามภาระหน้าที่ของตนเอง คณาจารย์และรุ่นพี่ เห็นว่านักศึกษาแม่โจ้นั้นมาจากพื้นฐานจิตใจและภูมิตำเนาที่ต่างๆ กันเกือบทั่วประเทศหากวางระเบียบวินัยแล้วก็จะก่อให้เกิดปัญหาการทะเลาะวิวาท เกิดความไม่สงบเรียบร้อย ก่อให้เกิดความแตกแยก จึงมีต้นฉบับมาจึงให้มีการฝึกหนักปกครองกันเอง มีการวางระเบียบวินัยกฎเกณฑ์ในการปกครอง (ซึ่งเรียกว่าบทบัญญัติ) ภาวที่ใช้การแนะนำดูแลกำกับของอาจารย์ฝ่ายปกครอง บทบัญญัติที่กำหนดไว้นั้น เป็นสิ่งที่ดีทุกอย่างเพราะเป็นข้อกำหนดที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมทั่วไป แต่ที่เกิปัญหามาอยู่ในปัจจุบัน คือ กฎที่ถูกกำหนดนั้นมาโดยรุ่นพี่บางคนที่ไม่เข้าใจบทบาทของตนเอง และไม่เข้าใจถึงผลกระทบ ความเสียหายที่เกิดขึ้นตามมา โดยเฉพาะกฎเกณฑ์ที่กระทบต่อผลการเรียนการสอน ทำให้เป็นผลเสียต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ ซึ่งผลเสียทั้งหมดเกิดขึ้นกับนักศึกษาโดยตรง เช่น การห้ามใช้ยานพาหนะระหว่างเรียน การกำหนดชุดแต่งกายที่ไม่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน การปลูกฝังหรือการสร้างค่านิยมเรื่องระเบียบวินัยนี้ จะเกิดขึ้นได้ คณาจารย์และรุ่นพี่จะต้องปฏิบัติตัวเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักศึกษารุ่นน้อง ถ้าหากรุ่นพี่จัดทำตัวฝ่าฝืนกฎระเบียบและวินัยต่างๆ ที่พวกตนได้วางไว้แล้วจะไปบังคับให้รุ่นน้องมีวินัยคงเป็นเรื่องยาก และทำให้รุ่นน้องมองว่ารุ่นพี่จึงไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแล้วจะนำไปบังคับรุ่นน้องได้อย่างไร

TRADITION ประเพณี (เชิดชูประเพณี) วัตถุประสงค์อันคือ กิจกรรมวิธีการที่เค่งกระทำมาเพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการเจริญงอกงาม พัฒนา และสร้างสรรค์ ก่อให้เกิดประเพณีหรือค่านิยมแก่บุคคลอื่นและตนเองแล้ว ก็สมควรที่จะสืบทอดและอนุรักษ์ไว้หรือดำเนินต่อไป ในขณะที่ปัจจุบัน ก็ต้องพิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมด้วยว่า ประเพณีนั้น ๆ เป็นที่ยอมรับและเหมาะสมกับสภาวะกาลของสังคมและสิ่งแวดล้อมหรือไม่ ถ้าไม่เหมาะสมก็ต้องพร้อมที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมและดีขึ้นมาเพื่อให้เกิดประเพณีแก่สังคมนั้นๆ "วัฒนธรรมประเพณีที่ดีที่ไม่เหมาะสม ไม่ดีงามและไม่สอดคล้องกับสภาวะกาล มักจะหมดหายไปและไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม และอาจเป็นที่รังเกียจของคนทั่วไป" หากคนกลุ่มใดยังดี้อยู่ไม่ฟังความเห็นของสังคมส่วนใหญ่แล้ว สังคมภายนอกก็จะประหลาดและถูกดูแคลน ซึ่งสมาชิกในสังคมของเราก็จะถูกโดดเดี่ยวและไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมภายนอกต่อไป

UNITY ความสามัคคี ความเป็นเอกภาพ หรือความเป็นหนึ่งเดียว วัตถุประสงค์ที่ต้องการของคำนี้ คือ ต้องการสร้างทัศนคติและค่านิยมในเรื่องความรักสมัครสามัคคี เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของนักศึกษาแม่โจ้ ตามข้อเท็จจริงแล้ว คุณสมบัติเรื่องความสามัคคีของนักศึกษาแม่โจ้หรือศิษย์เก่าแม่โจ้นั้นเป็นคุณสมบัติเด่นเฉพาะ ที่บุคคลทั่วไปทุกวงการรู้จักและยอมรับอย่างกว้างขวาง ความสามัคคีนี้เป็นคุณธรรมที่ก่อให้เกิดพลังในการพัฒนาและสร้างสรรค์ ถ้านำมาปฏิบัติในทางที่ถูกต้องและเหมาะสม จะเป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวมอย่างจริง แต่ในทางกลับกันถ้านำไปปฏิบัติในทางที่ไม่ถูกต้องเหมาะสมจะก่อให้เกิดโทษ เกิดปัญหาและความยุ่งยากวุ่นวายในสังคม ถ้าจะพิจารณาว่าคุณสมบัติในเรื่องความสามัคคีของแม่โจ้ ถูกหล่อหลอมนี้ได้อย่างไรบ้าง อาจสรุปได้ว่าองค์ประกอบของระบบ sotus แต่ละอย่างเป็นปัจจัยที่เกื้อหนุนส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกันและกันได้อย่างดี และเหมาะสม แต่อย่างไรก็ตามปัจจัยอื่นเป็นส่วนประกอบด้วย เช่น กิจกรรมต่างๆ ในระหว่างการเรียนการสอนโดยเฉพาะอย่างยิ่งการอบรมสั่งสอนการมอบหมายภาระงานและกิจกรรมนอกหลักสูตร ต่างๆ จากอาจารย์และรุ่นพี่ (โดยนำความคิด หรือคติเรื่อง "งานหนักไม่เคอะพ่ายค้ม" มาเป็นแนวทางในการหล่อหลอม โดยปกติเรารู้สึกเชื่อว่าการใช้ชีวิตคลุกคลีเผชิญต่อความทุกข์จากคำบอกจากความสับสนสับสนร่วมกัน จะหล่อหลอมให้กลุ่มคนที่ได้รับประสบการณ์เหล่านั้น เกิดความรักผูกพันเข้าใจชีวิตจิตใจ เห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดความผูกพันและสามัคคีเกิดขึ้น ซึ่งสภาพแวดล้อมต่างๆ ในแม่โจ้เมื่อสมัยก่อนนั้นมีความทุกข์จากคำบอกรวมกัน จึงเป็นส่วนสำคัญที่หล่อหลอมคุณสมบัติเรื่องความสามัคคีของนักศึกษาแม่โจ้ นอกจากนี้ความสามัคคีแล้วจึงสร้างคุณสมบัติอันความเข้มแข็งและอดทน เขาจริงเขาจังไม่ท้อถอยต้องงานหนักหรือความยากลำบากให้แก่นักศึกษาแม่โจ้ จนเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไปอีกประการหนึ่งด้วย

SENIORITY อายุ ฐานะ หรือผู้มาก่อน การสร้างระบบอาวุโสให้เป็นที่ยอมรับกันด้วยความสุจริตใจ หรือความจริงใจนั้น เป็นเรื่องยาก ถ้าจะหมายถึงผู้ที่มีมาก่อนเป็นความอาวุโส ดูเป็นเรื่องง่าย แต่มีความหมายไม่มีความผูกพันกัน ในความหมายที่แท้จริงของคำว่า อวุโส ในระบบ sotus ที่ดี ที่แม่โจ้ต้องการนั้นคือ การยอมรับความอาวุโสของรุ่นพี่หรือผู้ที่มาเรียนในแม่โจ้ก่อนด้วยความเต็มใจ ด้วยความเกรงใจ หรืออาจจะเคารพนับถือกันด้วย ดังนั้น การยอมรับรุ่นพี่หรือความอาวุโสเกิดขึ้นได้ รุ่นพี่จะต้องกระทำตัวให้เป็นที่ยอมรับของรุ่นน้องหรือผู้มาใหม่ คนเราจะยอมรับนับถือและเกรงใจกัน ก็คือ คุณงามความดี หรือน้ำใจที่จงวางของแต่ละคนนั่นเอง **ความดีและน้ำใจที่จงวางของรุ่นพี่เท่านั้น ที่จะสร้างคุณค่าแห่งความอาวุโสให้รุ่นน้องยอมรับได้**

"การวิพากษ์บังคับ การดูต่ำ ลงโทษ และการกระทำที่รุนแรง อย่างไม่ระมัดระวัง ไม่สามารถทำให้รุ่นน้องยอมรับความอาวุโสของรุ่นพี่ได้ จะเสียแต่ความกลัว ความแค้น และความอาวุโสที่จอมปลอม"

- รุ่นพี่พึงกระทำตัวเป็นภิกษุสามเณรให้แก่รุ่นน้อง (โดยสร้างค่านิยมของรุ่นพี่ให้มีคุณสมบัติ ดังนี้
1. เป็นผู้ที่น่ารักของรุ่นน้อง
  2. เป็นผู้ที่น่าเคารพนับถือของรุ่นน้อง
  3. เป็นผู้ที่น่าสงสารของรุ่นน้อง

4. เป็นผู้ชี้แนะนำชักชวนรุ่มน้องในทางที่ดี
5. ไม่ชักนำรุ่มน้องไปในทางที่เสื่อมเสีย (ไม่ชักนำให้ดื่มสุรา เสพยาเสพติด เที่ยวเตร่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย และมีสุขทางเพศ)

ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาระบบ SOTUS

1. บุคคล นับตั้งแต่ผู้บริหาร คณาจารย์ทุกระดับทุกคน นักศึกษาทุกคน และศิษย์เก่าทั้งหลายนับคนเหล่านี้ คือ ปัจจัยสำคัญในการพิจารณาหาระบบ SOTUS ที่เหมาะสมมาใช้และพัฒนาระบบ SOTUS ที่ถูกต้องและเหมาะสมขึ้นโดยเฉพาะผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษายุคปัจจุบันจะเป็นกลุ่มบุคคลที่มีบทบาทมากกว่ากลุ่มอื่น ดังนั้นกลุ่มบุคคลเหล่านี้จะต้องศึกษามีความเข้าใจในหลักการของระบบ SOTUS อย่างถูกต้อง รู้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่แท้จริงของการนำระบบ SOTUS มาใช้พัฒนาความคิดและคุณลักษณะของนักศึกษาแม่โจ้ ถ้าหากบุคคลเหล่านี้ งดการเอาใจใส่ ไม่เข้าใจเป้าหมายที่แท้จริงของการนำระบบ SOTUS มาใช้แล้ว ระบบ SOTUS นี้จะทำค้างงคณนั้นที่สุด

คณาจารย์ ผู้บริหาร เป็นกลุ่มบุคคลที่มีบทบาท สำคัญในการพัฒนา ระบบ SOTUS ที่จะเป็นสื่อในกระบวนการพัฒนาความคิดและคุณลักษณะของนักศึกษาแม่โจ้ เพราะคณาจารย์จะเป็นกลุ่มคนที่อยู่ในสถาบันยาวนานกว่าบุคคลกลุ่มอื่นจะรู้และเห็นความเป็นมา เห็นการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบต่างๆ ที่เกิดขึ้นต่อสังคม ชั่วนักศึกษา อาจารย์ ศิษย์เก่า และสถาบันฯ ทั้งในด้านที่ดีและไม่ดี ผู้บริหารและอาจารย์จึงเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในเรื่องเหล่านี้มากกว่ากลุ่มบุคคลอื่น อาจารย์ และบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกระดับไม่ว่าจะเป็นรุ่นพี่อาวุโส หรือรุ่นพี่ที่เข้าใจปัญหาจะต้องชี้แจงอธิบายทำความเข้าใจกับนักศึกษาทุกรุ่นถึงวัตถุประสงค์ เป้าหมายที่แท้จริงนี้ชัดเจน ต้องชี้แจงถึงผลกระทบความเสี่ยงและปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นบอกถึงวิธีการและกิจกรรมที่เป็นอันตรายเป็นผลเสียต่อการเรียนการสอน ภาวะจิตใจและการดูแลสุขภาพ ที่เคยเกิดขึ้นในอดีตให้นักศึกษาราว

2. ความบริสุทธิ์ใจหรือความจริงใจ ระบบ SOTUS ที่ดีงามมีได้แต่เพียงความรู้ความเข้าใจของบุคคลที่เกี่ยวข้องเท่านั้น ความตั้งใจ ความบริสุทธิ์ใจ ความจริงใจ หรือความปรารถนาดีในทางสร้างสรรค์ที่จะถ่ายทอดระบบที่ถูกต้องเหมาะสมให้แก่คนรุ่นใหม่ นับว่ามีผลสำคัญยิ่ง เพราะการเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อบกพร่องสิ่งที่ไม่ดีของวิธีการ ขั้นตอน และกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้รับการบอกกล่าวหรือถ่ายทอดมาอย่างผิดๆ จะต้องได้รับการแก้ไขอย่างทันทีและทันกาล ไม้ให้ปฏิบัติสืบต่อกันไป จึงต้องใช้ความกล้าหาญและการเสียสละของรุ่นพี่ในปัจจุบัน ที่พร้อมจะแก้ไขสิ่งผิดไม่เหมาะสมให้เป็นสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม เพื่อจรรโลงสังคมนี้สืบไป วิธีการขั้นตอน และกิจกรรมต่างๆ ที่จะนำมาปฏิบัติแต่ละถ่ายทอดนั้นจะต้องคำนึงถึงหลักการเหตุผล ศีลธรรม วัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม กาลเวลา สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป และการยอมรับของสังคมส่วนนี้ผู้ ทั้งภายในและภายนอก (โดยคำนึงถึงประโยชน์ทางพัฒนาสร้างสรรค์แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกระดับ คือ รุ่นน้อง รุ่นพี่ สถาบัน และสังคมนั้นๆ ตลอดจนตัวเอง

3. เวลา ระบบ SOTUS ไม่ว่าจะเป็นเลิศน่าใจ วิหังดี เจริญประเพณี ความสามัคคีและอาวุโส จะต้องอาศัยเวลาเป็นปัจจัยช่วงในการหล่อหลอมและพัฒนานั้น เพื่อให้นักศึกษานั้นเกิดขึ้นจากส่วนลึก

ของจิตใจ จนสามารถแสดงออกมาเป็นปกติวิสัยและเป็นคุณลักษณะประจำตัวที่ฝังงอกนักศึกษาแม่โจ้ มีใช้เป็นหลักขณะฉาบฉวย ผิดเพี้ยนชั่วคราว กล่าวกันว่าน้ำใจที่งดงาม ความมีระเบียบวินัยของมนุษย์นั้น จะต้องพัฒนาและหล่อหลอมกันตั้งแต่อายุยังน้อยหรือเด็ก ๆ และต้องมีความต่อเนื่อง นั่นคือ ต้องอาศัย เวลาและเหตุการณ์ประสบการณ์เป็นเครื่องช่วยหล่อหลอมนั่นเอง ฉะนั้นระบบ SOTUS ที่เหมาะสมจะต้อง ถูกถ่ายทอดให้แก่นักศึกษาแม่โจ้ ตลอดระยะเวลา นับตั้งแต่นักศึกษาว่างเท้าก้าวเข้ามาศึกษาจนกระทั่ง สำเร็จการศึกษา และว่างเท้าก้าวออกไปจากสถาบันการศึกษาแห่งนี้ (โครงการอบรม แนะนำ ต่างทอดฝึกฝน ปฏิบัติให้เป็นลำดับขั้นตอนไปคือ

นักศึกษาปี 1 จะถูกแนะนำอบรมด้วยรุ่นพี่ปี 2 , 3 , 4 และอาจารย์

นักศึกษาปี 2 จะถูกแนะนำอบรมด้วยรุ่นพี่ปี 3 , 4 และอาจารย์

นักศึกษาปี 3 จะถูกแนะนำอบรมด้วยรุ่นพี่ปี 4 และอาจารย์

นักศึกษาปี 4 จะถูกแนะนำอบรมด้วยอาจารย์และศิษย์เก่ารุ่นพี่อาวุโส

ทุกกรณีในสังคณจะต้องพร้อมที่จะรับคำวิจารณ์ การแนะนำข้อบกพร่องถึงข้อผิดพลาดและข้อบกพร่องของ ตนเอง ของระบบ และพร้อมที่จะแก้ไขปรับปรุงตนเองตลอดเวลา

4. วิธีการหรือกิจกรรม นับเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญยิ่งปัจจัยหนึ่ง เพราะตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา วิธีการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่นำมาใช้ปฏิบัติหรือจัดถือเพื่อกระทำต่อหรือถ่ายทอด ต่อไป จนเรียกว่าเป็น ประเพณีนั้น มักจะก่อให้เกิดความขัดแย้งโต้เถียงกันระหว่างนักศึกษาปัจจุบัน กับศิษย์เก่าและระหว่าง อาจารย์กับนักศึกษา ซึ่งต่างคนต่างกลุ่ม ต่างมีเหตุผลของตนเองซึ่งเหตุผลต่างๆ ที่เคยรับฟังมานั้น ทุกกลุ่มมีเหตุผลที่สามารถจะรับฟังได้ทั้งหมด แต่สิ่งทีควรจะนำมาวิเคราะห์และพิจารณาคือ ความเหมาะสม ของเหตุผลนั้น วางอยู่บนหลักการตามหลักวัตถุประสงค์ที่แท้จริง ศึกษารวมวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมและการยอมรับของคณาจารย์หรือพ่อแม่ที่สำคัญกิจกรรมวิธีการขั้นตอนที่จะนำมาปฏิบัติและถ่ายทอดต่อไปนั้น ตอบสนอง ต่อเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของระบบ SOTUS ที่ดีงามหรือพ่อแม่ โดยแท้จริงแล้ว วิธีการ ขั้นตอนและกิจกรรมมากมายหลากหลายกลางที่เหมาะสม ที่เราสามารถพิจารณาเลือกสรรนำมาใช้ปฏิบัติและถ่ายทอดเพื่อตอบสนองเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ดีงาม ของระบบ SOTUS ได้

ตลอดระยะเวลา 15 ปี ที่ผ่านมา กิจกรรม วิธีการ และขั้นตอนต่างๆ ของการต้อนรับน้องใหม่ และการพัฒนาระบบ SOTUS ของแม่โจ้ ที่ถูกถ่ายทอดและปฏิบัติกันมานั้นมีการปรับเปลี่ยน มีการเพิ่มเติม และตัดออกเสมอๆ ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงวิธีการ ขั้นตอน และกิจกรรมจึงเป็นเรื่องปกติธรรมดา แต่ที่สำคัญการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงแก้ไข ควรอยู่บนเหตุผลหลักการ ที่จะก่อประโยชน์ทางสร้างสรรค์ และพัฒนาแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องคือ รุ่นน้อง รุ่นพี่ ศิษย์เก่า คณาจารย์ สถาบันและประเทศชาติ กิจกรรมหรือ วิธีการหนึ่งๆ อาจเคยปฏิบัติในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพราะอาจจะเห็นว่าดีและเหมาะสมในช่วงเวลานั้นๆ แต่เมื่อเวลาสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป กิจกรรมหรือวิธีการนั้นๆ อาจจะไม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน ดังนั้น ผู้เกี่ยวข้องมีความกล้าหาญเด็ดขาดเข้มแข็ง และเสียสละ พร้อมที่จะรับคำวิจารณ์เพื่อปรับปรุง ปรับเปลี่ยน นำกิจกรรมและวิธีการที่ดีกว่าเหมาะสมกว่า ก่อให้เกิดผลดีและประโยชน์ต่อส่วนรวมมากกว่า นำมาใช้และปฏิบัติอย่างจริงจัง

ผู้ที่มีการศึกษาหรือประสบการณ์ ก่อนพิจารณาเลือกสรรเอาวิธีการ ขั้นตอนและกิจกรรมที่ดี หรือดีกว่าเดิม มาปฏิบัติและต่างทดลองไป โดยกิจกรรมนั้น สามารถตอบสนองเป้าหมายวัตถุประสงค์ที่ตั้งมาของระบบ SOTUS ต่อประชาชนให้แก่สังคมส่วนรวมและเป็นที่ยอมรับของสังคมทั่วไปด้วย

วิธีการ / กิจกรรมที่ก่อให้เกิดการเสี่ยงอันตรายจนบาดเจ็บ ก่อให้เกิดความคับแค้นใจ หรือกิจกรรม ที่เกิดอุปสรรคกั้นกีดกัน แอบอ้างฉกฉวยโอกาสความเป็นผู้ไม่อาวุโส วางอำนาจ ก่ออิทธิฤทธิ์ ขาดความบริสุทธิ์ใจ จริงใจ จะไม่ก่อประชาชนให้แก่ระบบ SOTUS และทุกส่วนในสังคมแต่จะเป็นปัจจัยที่ทำให้ทาง ระบบ SOTUS และสังคมนั้นๆ ในที่สุด

ปัญหาที่ควรได้รับการพิจารณาแก้ไข

1. อาจารย์ (โดยเฉพาะความเชื่อที่ผิดของบุคคลหรือนักศึกษาบางกลุ่ม) ที่เข้าใจว่าการรับน้องใหม่ การปกครองของนักศึกษาและระบบ SOTUS เป็นเรื่องของครูแม่ใจเท่านั้น นับเป็นความคิดหรือความเชื่อที่ไม่ถูกต้อง ด้วยเหตุด้วยผล โดยธรรมชาติวัฒนธรรมประเพณี ในกฎระเบียบขบปฏิบัติของครูแม่ใจ และบทบัญญัติที่ระบุไว้ชัดเจนว่าให้ครูแม่ใจทุกคนเคารพครูบาอาจารย์ (โดยไม่เลือกว่าครูอาจารย์นั้น จะผ่านการศึกษามาจากสถาบันใด ว่าจะจะเป็นศิษย์เก่าหรือรุ่นพี่มาหรือไม่) ถ้าจึงพิจารณาตามหลัก วัฒนธรรมประเพณีที่งามแล้ว ครูอาจารย์ถือเป็นปูชนียบุคคล ที่มีพระคุณรองลงมาจากคุณพ่อคุณแม่ จะเป็นผู้ที่ให้การอบรมแนะนำในเรื่องต่าง ๆ ในระหว่างที่นักศึกษา ศึกษาเล่าเรียนอยู่ ดังนั้นการแนะนำ อบรมจากอาจารย์ทุกท่านในสถาบัน จึงมีคุณค่าและความหมายต่อนักศึกษาในทุกเรื่องในทำนองเดียวกัน ความเข้าใจระหว่างคณาจารย์ด้วยกันเองที่จะต้องสร้างเอกภาพในความคิดที่จะช่วยกันพัฒนาสถาบันแห่งนี้ เชื่อกันว่าตามปกติวิสัยของมนุษย์และสัตว์ทั่วไปแล้ว จะมีความรักและผูกพันต่อสถาบันและถิ่นที่อยู่ ดังนั้นอาจารย์ บุคลากรทุกคนที่เข้ามาทำงานในสถาบันแห่งนี้ ย่อมรักและผูกพัน มีความประสงค์ที่จะให้ สถาบันแห่งนี้ เป็นสาธารณสมบัติ หรือสมบัติของชาติของส่วนรวม จึงไม่เป็นการสมควรที่คนกลุ่มใดกลุ่ม หนึ่งจะผูกขาดความรักความหวงแหน เฉพาะในกลุ่มของตนเท่านั้น ควรจะทำให้สถาบันแห่งนี้ ตอบสนอง ความต้องการของชาติและสังคมส่วนรวมให้มากที่สุดตามภาระหน้าที่ซึ่งถูกระบุไว้ตามกฎหมาย อาจารย์ทุกท่าน ควรสนใจ ศึกษา เอาใจใส่ ทำความเข้าใจ ระบบการต้อนรับน้องใหม่ในแม่ใจ ด้วยการเปิดใจกว้างรับ สภาพปัญหา และความจริงที่เป็นอยู่ เพราะระบบนี้เกิดขึ้นมานานและดำเนินต่อเนื่องกันมามากกว่า 70 ปี แล้วซึ่งในระบบย่อมมีทั้งสิ่งที่ดีมีประโยชน์และสิ่งที่ไม่ดีมีโทษในตัวเอง อาจารย์จะต้องเข้าใจและช่วยกัน แก้ไขปัญหา และพัฒนาสิ่งที่ไม่ดีมีโทษให้เปลี่ยนมาเป็นสิ่งที่มีประโยชน์และเกิดผลดีแก่นักศึกษาและสังคม โดยอาศัยความใกล้ชิดและสัมพันธ์กันกับนักศึกษา แสดงออกด้วยความเห็นใจเข้าใจในฐานะครูและศิษย์ คิดว่าปัญหาต่างๆ จะคลี่คลายลง และทุกอย่างจะพัฒนาดีขึ้นเป็นลำดับ

2. นักศึกษา ความคิดความเข้าใจที่ผิดๆ ของนักศึกษาที่คิดเข้าใจว่า กิจกรรมรับน้องใหม่ ประเพณีการ ปกครองระบบ SOTUS เป็นเรื่องของนักศึกษาเท่านั้น ถ้าดีพิจารณาถึงความเป็นมา และการพัฒนาระบบต่างๆ ในสังคมแม่ใจนี้ จะเห็นว่าเรื่องต่างๆ เหล่านั้น เป็นเรื่องที่ทุกคนทุกส่วนในสังคมแห่งนี้ มีส่วนเกี่ยวข้องและ

บทบาทที่สำคัญตามภาระหน้าที่ที่พึงมี นักศึกษาปี 2 ที่เข้ามารับภาระมอบหมายให้เป็นผู้ดำเนินการกิจกรรม พึงเข้าใจว่าตนเองได้ผ่านประสบการณ์มาเพียง 1 ปี และเป็นเพียงผู้ถูกกระทำในขณะที่ยังตนเองเป็นน้องใหม่ ที่พึงจะผ่านมาแคว้งจึงไม่มีโอกาสได้เป็นผู้กระทำ จึงไม่มีประสบการณ์ในฐานะของผู้ปฏิบัติและอาจจะยังไม่เข้าใจเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่แท้จริงอย่างชัดเจน จึงไม่เข้าใจความเป็นมา การพัฒนาและวิวัฒนาการต่างๆ ไม่เข้าใจปัญหาหรือผลกระทบความเสียหายที่เกิดขึ้นในอดีต ความรู้ความเข้าใจมิใช่เพียงแต่ได้รับคำบอกเล่าจากกลุ่มพี่เพียงไม่กี่คน นักศึกษาจะต้องศึกษาเพิ่มเติมและพิจารณาถึงผลกระทบในอนาคตด้วย นักศึกษาจะอาศัยความตั้งใจอย่างเต็มใจไม่เพียงพอสำหรับภาระการสืบทอดประเพณีการต้อนรับน้องใหม่ของแม่โจ้ นักศึกษาในรุ่นจึงควรอาศัยสติปัญญา การศึกษา ทำความเข้าใจ และเชื่อมโยงคำแนะนำของครูอาจารย์ และรุ่นพี่อาวุโส จึงควรที่จะต้องขอความรู้ความเข้าใจ และคำแนะนำจากรุ่นพี่และโดยเฉพาะจากครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ ทุ่มเทในการพัฒนามาน และไม่ควรจะยึดติดต่อสิ่งที่ตนเองถูกกระทำ หรือบอกกล่าวโดยไม่ใช้สติปัญญาวិเคราะห์วิจารณ์ เพื่อหาเหตุและผล เพื่อไม่ให้เกิด ความเข้าใจความงั้น และพิจารณาถึงความเหมาะสมที่จะต้องสืบทอดต่อไปด้วย

3. เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

3.1 การสูญเสียที่สร้างความเจ็บปวดแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง

- การเสียชีวิตของนักศึกษาใหม่ที่เกิดขึ้นขณะรับน้องใหม่หรือจากกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่ซึ่งเคยเกิดขึ้นมาแล้วกลางสภานับรวมทั้งที่แม่โจ้ด้วย ถึงแม้ว่าจะไม่เสียชีวิตในขณะที่ทำกิจกรรมแต่ก็ได้เสียชีวิตหลังจากกิจกรรมรับน้องใหม่ไม่นานนัก ซึ่งเป็นผลเนื่องจากกิจกรรมรับน้องใหม่ ความสูญเสียชีวิตนี้ถือว่าเป็นการสูญเสียที่ใหญ่มากสำหรับพ่อแม่ของนักศึกษา และสถาบัน

- การเสียชีวิตหรือวิปัสสนา อันนำไปสู่ความพิการทางจิตของน้องใหม่ขณะที่รับน้องใหม่หรือหลังจากกิจกรรมรับน้องใหม่ เบี่ยงเบนจากการตางทั้งเป็นหรือเป็นปมด้อยตลอดชีวิตของน้องใหม่

- การบาดเจ็บเรื้อรัง เช่น กระดูกสันหลังเคลื่อน แขนหรือไหล่หลุด ตาอักเสบเนื่องจากได้รับเชื้อจุลินทรีย์ และการบาดเจ็บต่างๆ ที่นำไปสู่ความพิการทางกายและอวัยวะของน้องใหม่

- การลาออกหรือหนักกลับบ้าน ทำให้เกิดการสูญเสียโอกาสในการศึกษา เนื่องจากอดทนไม่ได้ต่อกิจกรรมต่าง ๆ

เหตุการณ์ต่างๆ ที่กล่าวข้างต้นนี้เคยเกิดขึ้นประจำทุกปี นักศึกษารุ่นพี่บางคนอาจจะคิดว่าตนเองอดทนและผ่านพ้นเหตุการณ์นั้นมาได้ แต่อาจจะคิดถือว่า ความเข้มแข็งและศักยภาพของแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน ผลกระทบความเสียหายต่างๆ ที่กล่าวนั้นอาจจะเกิดกับเพื่อนร่วมรุ่นของตนเองคนใดคนหนึ่ง และทำลายวิถีชีวิตของน้องใหม่กลางคมาแล้ว แต่ตนเองไม่รู้ น้องใหม่บางคนมีสภาพจิตใจอ่อนแออาจจะก่อให้เกิดจิตวิปัสสนา เสียสติ เรืองไม่สงบเสีงอนาคตหรือคนที่ไม่สามารถรับต่อสภาพและเหตุการณ์ได้ อาจจะตัดสินใจลาออกหรือหนักกลับบ้าน ซึ่งความจริงจะมีอยู่ทุกปีและปีละหลายๆ คน ทำให้วิถีชีวิตของน้องใหม่คนนั้นเปลี่ยนไปจากที่เคยตั้งความหวังและเป้าหมายที่จะเรียงสัณฐานระดับที่สูงขึ้น หรือการบาดเจ็บที่รุนแรงเรื้อรังเป็นสาเหตุของการพิการในอนาคต เป็นการทำลายศักยภาพของน้องใหม่หรือเป็นปมด้อย

ของชีวิต หรืออาจจะกล่าวว่าเป็นการต่างทั้งเป็นของชีวิตคนๆ หนึ่ง นอกจากนั้นผลกระทบกับบุคคลรอบข้าง เช่น ครอบครัว พ่อแม่ ผู้ญาติ พี่น้อง เพื่อนฝูง โดยเฉพาะน้องใหม่ผู้สูญเสียคนนั้น อาจจะเป็นบุคคลที่ครอบครัว พ่อแม่ พี่น้อง ตั้งความหวังไว้อย่างสูงว่าจะเป็นพี่ของครอบครัวในอนาคต พ่อแม่ได้เฝ้าทะนุถนอมเลี้ยงดูและส่งเสริมให้เข้าเรียนมาจนถึงขั้นนี้แล้ว แต่ต้องมาสูญเสียโอกาสสุดท้ายนี้ จึงนับว่าเป็นการสูญเสียที่จริงจัง และน่าเสียดายอย่างยิ่งต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกระดับ สถาบัน ครู อาจารย์ รุ่นพี่ และเพื่อนนักศึกษาด้วยกันเอง คงไม่มีใครปรารถนาจะให้เกิดความสูญเสียเช่นนั้นเกิดขึ้น ดังนั้นทุกคนทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทุกระดับจะต้องตระหนักถึงการเฝ้าระวังและพึ่งพาทางแก้ไขปัญหามองเหตุการณ์นั้น ๆ โดยเฉพาะสถาบันฯ อาจารย์ และนักศึกษารุ่นพี่ทุกคนซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง

3.2 การจัดเลี้ยงต้อนรับ

ในวันที่ ๗ มิถุนายน น่าจะคิดหารูปแบบที่เหมาะสมและประหยัดเรียบง่าย และก่อประโยชน์ทางสร้างสรรค์ สร้างความประทับใจ โดยสอดแทรกวัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่น เช่น การจัดงานเลี้ยงแบบขันโตก จัดการแสดงที่หลากหลาย มีทั้งการแสดงออกทางด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย (สมัยใหม่และเก่า) เพื่อให้นักศึกษาน้องใหม่ที่มาจากหลากหลายภูมิภาค ได้เห็นวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงามทั้งใหม่และเก่า ได้ประโยชน์หลากหลายและสร้างสรรค์

การเลี้ยงต้อนรับทางวิชาการ ก็ควรทำอย่างง่ายไม่สิ้นเปลืองมาก จุดประสงค์ คือต้องการแสดงความยินดีต้อนรับน้อง ทำความรู้จัก กันคุ้นเคยกัน เพื่อจะร่วมมือ ร่วมมือ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

3.3 ทักษะชีวิตหรือค่านิยมของนักศึกษาแม่โจ้ หรือนักศึกษาเกษตรต่อเรื่องการดื่มสุรา

ไม่ทราบว่ามีค่านิยมนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร และเกิดเสียใจพอสมควร ถ้าพิจารณาอย่างถ่องแท้แล้วนับว่าเป็นค่านิยมที่ผิดเป็นอันตรายมากที่สุดต่อตนเองต่อผู้ที่อยู่ใกล้ชิดและต่อสังคมส่วนรวม นักศึกษาแม่โจ้รุ่นใหม่ๆ ที่ขาดสติ ขาดวิจารณญาณ มักจะเข้าใจผิดรับเอาที่ทัศนคติและค่านิยมนี้ไปปฏิบัติ โดยเฉพาะรุ่นพี่จะจัดถือเอาไปเป็นคำพูดสอนน้องหรือบังคับเชิงขู่เข็ญให้น้องดื่มสุราจนกระทั่งเป็นโรคติดสุราก็มีรุ่นพี่และรุ่นน้องจากประสบการณ์ที่ผ่านมามองว่าการดื่มเหล้าทำให้เกิดผลเสียต่างๆ เกิดขึ้นกับนักศึกษาเสมอๆ เช่น

- ศึกษาเล่าเรียนไม่สำเร็จ หรือถูกกีดกันการศึกษาหรือไล่ออก
- จัดแข่งทะเลาะวิวาทระหว่างนักศึกษาด้วยกันเองหรือระหว่างนักศึกษากับบุคคลภายนอก
- ประพฤติผิดวินัยนักศึกษา ถูกสถาบันฯ ลงโทษ
- ประสบอุบัติเหตุจากงานพาหนะทำให้บาดเจ็บพิการหรือเสียชีวิตปีหนึ่งๆ หลากหลาย

จะเห็นว่า ค่านิยมนี้เมื่อติดตัวไป จะทำให้เกิดความเสื่อมเป็นปัจจัยบั่นทอนความเจริญก้าวหน้าของตนเองของครอบครัวของประเทศชาติในที่สุด ตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา กล่าวไว้ว่า การดื่มสุราเป็นเหตุทำให้นับคคขาดสติ ก่อให้เกิดความประมาท และเกิดความเสื่อมในชีวิต อย่างไรก็ดีหากจะดื่มบ้างก็ควรถือหลักสายกลาง แต่ถ้าจะดื่มเลงก็ถือเป็นกุศลอันยิ่งใหญ่แก่ตนเอง และครอบครัว

3.4 การอาศัยระบบวิธีการและขั้นตอนกิจกรรมรับน้องสร้างแนวร่วมของผู้เสียเสาเสตติ

ปัญหาเรื่องนี้ ผังดูแล้วน่าจะเชื่อว่าจะมีหรือเกิดในระบบการรับน้องใหม่ของแม่โจ้ แต่ก็เป็นเรื่องจริงที่อาจจะเล่าให้ฟัง มีรุ่นพี่ที่นำดีที่ติดจากเสาเสตติอยู่แล้วอาศัยระบบ SOTUS และกระบวนการในกิจกรรม

รับน้องใหม่ สร้างแนวร่วมในการแสวงหาเสถียรภาพ (โดยรุ่นพี่เหล่านี้จะชักชวนหรือบังคับป็น้องใหม่สูบบุหรี่ที่จัดใส่ซองหรือซองแสตมป์ต่าง ๆ) โดยที่รุ่นน้องใหม่มีโอกาสทราบข้อเท็จจริงเลยว่า บุหรี่นั้นถูกจัดใส่ซองแสตมป์ต่าง ๆ รุ่นน้องปกติจะเกรงใจหรือกลัวรุ่นพี่อยู่แล้วจำเป็นต้องทำตาม ถ้ารุ่นน้องที่ติดบุหรี่ก็คิดว่ารุ่นพี่ใจดีมีน้ำใจแต่หาว่ารุ่นพี่ที่ไฟต์เหล่านี้ ถ้าคงหนีจับจับจนจรรยาบรรณรุ่นน้อง และระบบ SOTUS ที่อ่อนแอขาดการเอาใจใส่ แนะนำ ควบคุม ดูแลที่เหมาะสม จะก่อให้เกิดปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้น เรื่องเช่นนี้ นับเป็นปัญหาที่ทุกฝ่าย โดยเฉพาะนักศึกษารุ่นพี่จะต้องพิจารณาทบทวนและกำหนดบทบาทของตนเองไว้ดีและเด่นชัด

ผมเคยได้ยินคำสัพพอกคือเช่นแบบจริงๆ จากบุคคลภายนอกว่า แผลใจเป็นสถาบัน การศึกษาที่ผลิตบัณฑิตก็แล้ว นี่ๆ ฟังดูแล้วก็นึกโกรธ ใจไม่เป็นปกติ แต่เมื่อมาวิเคราะห์ดูแล้วก็เข้าใจเพราะระบบและกิจกรรมเหล่านี้ อย่างมันชักนำไปสู่การหลอกลอนให้นักศึกษาของเราเป็นบัณฑิตจริงๆ นี่แล้ว เรื่องอย่างนี้ถ้าผู้บริหารคณาจารย์และนักศึกษารุ่นพี่ช่วยกันป้องกันและแก้ปัญหา สถานภาพของสถาบันการศึกษาแห่งนี้ จะตกอยู่ในภาวะอันตรายจึง คือไม่ช่วยพัฒนาทรัพยากรมนุษย์แล้วจึงเป็นการทำลายทรัพยากรมนุษย์ของชาติอีกด้วย

3.5 กระบวนการที่ขัดขวางต่อการเงินการออม

ดังที่กล่าวมาแล้วว่า ระบบ SOTUS ที่ดั้นนั้น ต้องอาศัยกิจกรรมการเงินการออมเป็นปัจจัยสำคัญช่วยพัฒนาด้วย ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ คณาจารย์จะเป็นผู้รับช่วงเป็นผู้ถ่ายทอดให้แก่ นักศึกษาทุกระดับ ดังนั้น ระบบ SOTUS ที่ดีและเหมาะสม จึงไม่ควรจัดกิจกรรมและวิธีการที่ขัดต่อการเงินการออม เช่นที่ เคยเกิดขึ้นมาเช่น

- การกำหนดกฎระเบียบปฏิบัติของรุ่นน้อง ที่ไม่อำนวยความสะดวกหรือส่งเสริมศักยภาพการเงินการออมทางวิชาการ เช่น การแต่งกาย / การใช้งานพาหนะ / การรับประทานอาหาร / การใช้จ่ายเงิน / การสวมเสื้อกันหนาว / การแต่งกายของนักศึกษา / การใช้จ่ายเงิน / การแต่งกายชุดค่าของของนักศึกษาใหม่ผู้หญิง - ชาย และอื่นๆ
- การเข้าทำกิจกรรมที่โดนบอย ๆ
- การซ่อมรองเท้าเครื่องใช้ที่ชำรุดมากเกินไป

ซึ่งกฎข้อบังคับบางอย่างไม่พึงแต่ขัดขวางศักยภาพการเงินการออมของนักศึกษาและคณาจารย์เท่านั้น ยังเป็นเครื่องขัดขวาง การพัฒนาการส่งเสริมศักยภาพการส่งออก รวมทั้งการขัดขวางโอกาสในการมีส่วนร่วมในการแสดงออกในทางกีฬา และการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เพื่อสร้างสนับประสมการต่างๆ ของนักศึกษารุ่นน้องด้วย ระยะเวลา 1 ปี ที่ขัดโอกาสในการพัฒนาต่างๆ ของมนุษย์ นับว่ามีอิทธิพลมากพอที่จะทำให้คนในสังคมนั้นๆ ล้าหลังและมีโลกทัศน์แคบ ไร้ที่หันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกภายนอก แม้ใจเป็นสถาบันการศึกษา เป็นสมบัติของชาติ จึงควรเปิดโอกาสและสร้างบรรยากาศของการพัฒนาในทุกๆ ด้าน ปัจจุบันแผลใจพัฒนาทางด้านโครงสร้างอย่างมาก แต่เราจึงล้าหลังทางด้านวิชาการและคุณธรรม พวกเราจึงควรมาร่วมมือกันพัฒนาตนเอง สังคมและบรรยากาศให้สอดคล้องกับการพัฒนาทางด้านสภาพและโครงสร้างต่าง ๆ

๓.๗ ปัญหาด้านการพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษา รุ่นพี่

ความเข้าใจผิดคิดหรือเชื่อว่า การเป็นรุ่นพี่นั้น มีอำนาจมากหรือมีความเป็นอภิสิทธิ์ชน นับเป็นความคิดความเชื่อและค่านิยมที่ผิด ถ้าพิจารณาตามหลัก SOTUS แล้วระเบียบวินัยดี (Order) รุ่นพี่จะต้องปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีให้น้องถือเป็นแบบอย่าง ขณะที่รุ่นพี่ตนเองก็จะมีสถานะภาพเป็นนักศึกษา อยู่สูงจะต้องปฏิบัติตามระเบียบวินัยนักศึกษาให้เหมาะสม โดยเฉพาะการแต่งกาย การไว้ทรงผม นวดเถรามาวิทยาลัยได้ให้ความสำคัญเรื่องการพัฒนาบุคลิกภาพที่ดีของนักศึกษา สิ่งที่ต้องทำคือ ความสุภาพ สะอาด ทรงของอาจเป็นสง่า ไม้ปรากฏเป็นที่ประจักษ์หรือเกิดความรู้สึกที่ดีแก่ผู้พบเห็น

ในระบบ SOTUS ที่ดีนั้น ไม่ต้องการภาพลักษณ์ของรุ่นพี่ที่ขึงขังและชาง ที่ดูห่างตัว กักขัง ไม่กล้าเข้าถึง แต่ต้องการภาพพจน์ของรุ่นพี่ที่ดีสุภาพ แต่เข้มแข็ง และเด็ดขาด และน่าเกรงขาม น่าับถือน้องอยากเข้าพบหาหรือเข้าถึง ซึ่งบุคลิกที่ดีเหมาะสมเหล่านี้ น่าจะก่อให้เกิดประโยชน์สร้างสรรคและพัฒนาตัวต่อรุ่นพี่ต่อไปในอนาคต มากกว่าบุคลิกที่ทางนักเลงหัวไม้ ผมงวาว ไว้หนวดรุงรัง เสื้อผ้าขาด ลาก รองเท้าแตะ ดูสกปรกเหมือนคนบ้า คนไม่มีการศึกษาขาดความคิดวิจารณ์ญาณ และขาดการอบรมแนะนำ

“พฤติกรรมที่ดีที่ปฏิบัติบ่อยๆ มักจะติดเป็นนิสัยเป็นสันดานที่สุด เพราะฉะนั้นผู้ที่มีการพัฒนาและหวังในความเจริญ พึงจัดถือแบบอย่างที่ดีเป็นแนวทางปฏิบัติ”

สรุป

มหาวิทยาลัยแม่โจ้เราได้มีประสบการณ์ทั้งในทางที่ดีและไม่ดี ในเรื่องการรับน้องใหม่และการปกครอง นักศึกษานับว่าขวานกว่าสถาบันการศึกษาหลายๆ แห่ง มหาวิทยาลัยแม่โจ้ได้อำนาจและกำกับดูแลกิจกรรมต่างๆ อย่างใกล้ชิดมีการจัดทำโครงการและแผนกิจกรรมเสนอขออนุมัติผู้บริหารและผู้รับผิดชอบก่อนเสมอ แต่ปัญหาต่างๆ ก็มักจะมีเกิดขึ้นประจำ โดยเฉพาะนักศึกษา รุ่นพี่ที่ขาดความรับผิดชอบ ไม่สนใจว่ากรรมการที่รับผิดชอบเขาอาจรอบแนวทางปฏิบัติกันอย่างไร พวกนี้มักจะทำอะไรตามอำเภอใจ ซึ่งที่ผ่านมากิจกรรมต่างๆ ปกครองนักศึกษาและกรรมการวินัยนักศึกษารวมของมหาวิทยาลัยจะลงโทษรุ่นพี่ที่ฝ่าฝืนกรอบระเบียบแบบแผนที่ตกลงกัน และที่สำคัญคือศิษย์เก่าอาวุโสและสมาคมศิษย์เก่าแม่โจ้ได้เข้ามาช่วยแก้ไขดูแล ในคำแนะนำที่ถูกต้องอย่างใกล้ชิดควบคู่กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยเป็นประจำ จึงทำให้ปัญหาต่างๆ ไม่รุนแรง และกิจกรรมส่วนใหญ่อยู่ในกรอบที่ตกลงกัน

ปัญหาต่างๆ เหล่านี้ ทุกคนเริ่มแต่จะเข้าใจหรือไม่อย่างนั้น แล้วแต่จะคิด แต่ประเด็นที่จับจบบินมาเสนอนั้น เป็นปัญหาที่ก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมของคนที่อยู่ในระบบนี้ ถ้าเรายังเชื่อว่า ระบบ SOTUS ยังมีคุณค่าและประโยชน์ต่อการพัฒนาหล่อหลอมค่านิยมความคิดและคุณลักษณะของนักศึกษาแม่โจ้และสามารถที่จะช่วยพัฒนาสังคมส่วนรวมต่อไปได้ ทุกคนควรจะมาช่วยกันสร้างระบบ SOTUS ที่ดีเหมาะสมมีคุณค่าแก่สังคมแห่งนี้ต่อไป

... สวัสดิ์ ...

พลังชีวิต

พลังชีวิต

มนุษย์มีสติปัญญาสูงส่งสำหรับการเจริญร่ำรวยด้วยตนเอง ชีวิตและจิตใจของมนุษย์เป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อนซับซ้อนและแนบแน่นที่สุกใสในธรรมชาติ การเจริญร่ำรวยเพื่อที่จะเข้าใจชีวิต และการเจริญความพร้อมใจกับชีวิตในวันรุ่งขึ้น จึงเป็นเรื่องที่ต้องอาศัยความเข้าใจชีวิตอย่างลึกซึ้ง ของชีวิตในมุมที่หลากหลาย นอกจากภาวณิสสุภาวณิส

นอกจากภาวณิสสุภาวณิส และมอญินทิกซึ่งถึงพลังในธรรมชาติเพื่อปลูกแก้วพลังที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในตัวเอง

- ปฏิบัติต่อผู้อื่นเหมือนที่อยากให้เป็นปฏิบัติต่อเรา ปฏิบัติสิ่งดีๆ ต่อผู้อื่นให้เป็นนิสัย เพราะความดีย่อมได้รับการตอบแทนด้วยความดีเสมอ
- ความผิดหวังคือพลังสร้างความแข็งแกร่ง จงยอมรับความผิดหวัง และความเจ็บปวดในในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต และใช้มันเป็นบทเรียนที่จะไม่ให้เกิดขึ้นอีก
- ไม่มีเวลาไม่มีในโลกเวลาคือสิ่งเดียวที่คนบนโลกได้รับเท่ากันอย่างยุติธรรมที่สุด เพียงแต่ใครจะสามารถจัดสรรเวลาให้มีค่ามากที่สุด
- คนที่ล้มเคงผิดพลาด คือคนที่ล้มเคงทำอะไรเคงเมื่อพลาดพลัง อย่างเพิ่งหมดหวังกับชีวิต มีเพียงคนที่ล้มเคงทำอะไรเคงเท่านั้นที่จะไม่เคงพบกับความผิดพลาด
- คิดทุกคำที่พูด แต่อย่าพูดทุกคำที่คิดจงระมัดระวังทุกคำที่พูด เพราะเมื่อพูดออกไปแล้วไม่สามารถเรียกกลับคืนมาได้
- หาเพื่อนใหม่ และถนอมมิตรภาพกับเพื่อนเก่ามิตรภาพจึงเก่าจึงเลอค่า ทะนุถนอมความสัมพันธ์กับเพื่อนเก่า และแสวงหาเพื่อนใหม่ห่างไกลใกล้กว้างขึ้น
- รู้เขา รู้เรา รอบรู้ครั้ง หนึ่งรอบรู้ครั้งหากต้องการชัยชนะต้องศึกษาตนเองให้รอบคอบ ศึกษาคู่แข่งให้รอบด้าน ประเมินเขา ประเมินเรา ก่อนลงสู่สนาม เพราะบางเวที โอกาสที่ดีมีเพียงครั้งเดียว
- เปลี่ยนวิกฤติให้เป็นโอกาสจงมองสิ่งดีจากสถานการณ์ที่เลวร้าย แทนที่จะใช้คำว่า "ปัญหา" ให้หันมาใช้คำว่า "โอกาส" แทน เพราะเรื่องราวบนโลกนี้ มีมุมสำหรับมองมากกว่าสองด้านเสมอ
- เป็นและอยู่อย่างกล้าหาญจงกล้าเข้าไว้ หากโอกาสมันล่วงผ่านไป เราอาจจะเสียดใจกับสิ่งที่ไม่ได้ทำมากกว่าสิ่งที่ทำไปแล้วเสียอีก
- ชนะตนเอง คือชัยชนะที่จำเป็นที่สุด จงมุ่งมั่นสู่ความเป็นเลิศ แต่อย่ามุ่งหมายเพื่อความสมบูรณ์แบบใครเขาชนะตนเองคือชัยชนะที่ประเสริฐสุด ความสำเร็จตัดสินที่ความสูงใจในใจเรา

- ทำในสิ่งที่รัก หรือจะรักในสิ่งที่ทำ หากไม่สามารถเลือกทำงานที่เรารักได้ ก็จงรักในงานที่ต้องทำ เพราะความรักในงานที่ทำสร้างความสำเร็จได้เช่นเดียวกัน
- อ่อนอ่อนก่อนตน คือวิถีของผู้ทรงปัญญาวางตัวที่หนักด้วยเมล็ดงอมหนักด้วยสติณ เมล็ดเช่น ผู้ทรงคุณวุฒิและปัญญา หนักก่อนตน

“ความดีไม่มีที่สิ้นสุด”

“สำนึกดี สังคมดี”

“อนาคตเป็นสิ่งที่ต้องสร้าง

โอกาสเป็นสิ่งที่ต้องใจงว่คว้า”

“ปัญญาและวิฤตเป็นแรงใจ ชูกำลังให้ต่อสู้ชีวิต”

“จงมีความพวงางาม ความสำเร็จจะเป็นของคุณ”

ท่านมาทำอะไรที่ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

1. มาเที่ยว
2. มาพักผ่อน
3. ตามเพื่อนมา
4. มาเรียงหนังสือ (เรียงอย่างเดียวกัน)
5. มาพัฒนาตนเอง

มหาวิทยาลัยมีหน้าที่อะไร

1. ผลิตบัณฑิต จัดการเรียนการสอนให้มีความรู้
2. ศึกษา วิจัย สร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ
3. บริการวิชาการแก่ชุมชนและสังคม
4. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เอกลักษณ์ของสังคม ประเทศชาติ
5. สร้างคนที่มีคุณภาพ มีศักยภาพสูง

อาจารย์:- การสอน การดูแลศิษย์ พัฒนานักศึกษา

พัฒนานักศึกษาให้เข้าถึงความรู้ ใฝ่รอบรู้ทุกๆ ด้าน รวมทั้งการอบรมป้อนนิสัยให้มีพฤติกรรมดี
สามารถทำดี เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ศิษย์ในศิษย์สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และสันติ และ
เจริญก้าวหน้าในชีวิตตามศักยภาพของตนเอง

(อาจารย์, ผู้สอน)เป้าหมายการพัฒนาและดูแลศิษย์นักศึกษา

๑. พัฒนาความสามารถด้านความรู้วิชาการและวิชาชีพ

มีศักยภาพแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง มีค่านิยมเป็นผู้ใฝ่รู้รักเรียน แสวงหาความรู้ใหม่ๆ ไม่หยุด
นิ่งแวบแวง กระตือรือร้น อยากรู้อากเห็น) "เรียนเพื่อเรียนวิธีการเรียนรู้อย่างตนเองได้ พึ่งตนเองได้"

๒. พัฒนาความสามารถด้านสติปัญญา

มีค่านิยมเป็นผู้มีวิถีคิดในทางบวก มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ เจตจำนงแน่วแน่ ใฝ่เรียนใฝ่รู้
ใฝ่หาความรู้ใหม่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม สามารถแปลความคิดมาเป็นการกระทำที่รู้จักคิด วิเคราะห์
สังเคราะห์ ประเมินข้อดีข้อเสียต่างๆ นำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนา (เจตน์ถักคิดแบบวิทยาศาสตร์
ใช้หลักเหตุและผล ไม่หลงงมงาย)

๓. พัฒนาด้านสังคมและวัฒนธรรม

ใฝ่สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี มีมนุษยสัมพันธ์ สามารถทำดี รู้จักวัฒนธรรม นบธรรมนึ่งงาม
ประเพณีของสังคมหนึ่ง เห็นความสำคัญของเอกลักษณ์ความเป็นท้องถิ่นมีความภาคภูมิใจในถิ่นเกิด เฝ้าใจ
และใฝ่คุณธรรมของตนเอง และวัฒนธรรมของคนอื่น มีจิตวิญญาณประชาธิปไตย

๔. พัฒนาด้านอารมณ์

ให้สามารถเข้าใจอารมณ์ของตนเอง สามารถปรับและควบคุมอารมณ์ตนเองได้ รู้วิธีการพัฒนาตนเอง ในมีความสุข มีสุนทรียภาพทางอารมณ์ รู้จักชื่นชมความดี ความงามของสิ่งต่างๆ ราบรื่นในความงามของธรรมชาติ มีความรักและสัมพันธ์ที่ดีกับคนที่เรารัก มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีเหตุผล เข้าใจความแตกต่างของคน เข้าใจอารมณ์ของบุคคลรอบข้างได้ ทนต่อความแตกต่างของคน มีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนมนุษย์

๕. พัฒนาเสริมสร้างเอกลักษณ์ของตนเอง

พัฒนาบุคลิกของตนเองให้สอดคล้องกับวัยและอาชีพ มีอิสระทางความคิด เป็นตัวของตัวเองอย่างมีเหตุผล (สงวนความแตกต่าง แต่แสวงหาจุดร่วม) เชื่อมมั่นในศักยภาพของตนเอง แต่ไม่หลงตัวเอง พวกเขาอยู่ในวัยที่กำลังแสวงหาแบบอย่างของตนเอง จึงต้องเร่งรัด

๖. พัฒนาด้านร่างกาย

เสริมสร้างการพัฒนาร่างกายตามวัย เข้าใจปรัชญาด้านสุขภาพอย่าง ในมีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ไม่มีโรคเบียดเบียน มีการออกกำลังกายที่เหมาะสม และมีบุคลิกท่าทางร่างกายที่เหมาะสม รู้จักดูแล และป้องกันตนเองจากสาเหตุของการเป็นโรคต่างๆ หรือเป็นโทษต่อสุขภาพของตนเอง มีวินัย ใฝ่ความสะอาด

เป้าหมายการพัฒนาและห่อหุ้มนักศึกษา

- ๑. พัฒนาศักยภาพด้านความรู้วิชาการและวิชาชีพ
- ๒. พัฒนาศักยภาพด้านสติปัญญา
- ๓. พัฒนาด้านสังคมและวัฒนธรรม
- ๔. พัฒนาด้านอารมณ์
- ๕. พัฒนาเสริมสร้างเอกลักษณ์ของตนเอง
- ๖. พัฒนาด้านร่างกาย

๗. พัฒนาด้านจิตใจ หรือ จิตวิญญาณให้มั่นคงประเสริฐและวิเคราะห้ตัวเองว่าตัวเราพัฒนาเจริญก้าวหน้าในมิติทั้ง ๗ ด้านนี้ และอย่างรีบเร่ง มิติดีพัฒนา ก้าวหน้าดี มิติดีบ้างที่ยังต้องเร่งรัดปรับปรุงแก้ไข

หลักการพัฒนา :-

- ๑. ทำอย่างไร จะพัฒนานักศึกษามีครบทุกด้าน ร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ ความรู้ สติปัญญา
- ๒. ทำอย่างไร จะทำให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาตนเอง ด้วยความกระตือรือร้นและรับผิดชอบ
- ๓. ทำอย่างไร จะสามารถจัดสภาพแวดล้อมและปัจจัยต่างๆ ให้เป็นส่วนสนับสนุนการพัฒนาที่ดีที่สุด

หลักการพัฒนามนุษย์ (Miller&Winston, 1991)

- ๑. เป็นกระบวนการพัฒนาต่อเนื่องและสะสม

ศรัทธาที่นำเกิดความเจริญ :-

- ๑. ศรัทธาต่อตนเอง
- ๒. ศรัทธาต่อผู้อื่น
- ๓. ศรัทธาต่อสถาบัน
- ๔. ศรัทธาต่อความดี

เสริมสร้างศรัทธา ๔ ประการร่วมกัน :-

- ๑. ศรัทธาต่อตนเอง มีศรัทธาหรือความเชื่อมั่นในตนเอง มีความเร็วในศักยภาพ ความสามารถของ ตนเองอย่างถูกต้องตนเอง มีความมั่นคง เป็นตัวของตัวเองอย่างมีเหตุผล แต่ต้องไม่หลงตัวเอง ไม่ปิดกั้นตนเองที่จะรับรู้จากภายนอก (สงวนจุดต่าง แต่ต้องแสวงหาจุดร่วม)
- ๒. ศรัทธาต่อผู้อื่น
เคารพ รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เคารพในความคิดเห็นของส่วนรวม มีศรัทธาหรือทัศนคติที่ดี ต่อเพื่อนร่วมงานทุกระดับ ไม่ดูถูกเพื่อนร่วมงาน ไม่ว่าเขาจะด้อยกว่า อาจมีน้อยกว่า ต่ำกว่า ไม่ว่าเราจะมีหรือจน เพราะเขาค่านั้นคือเพื่อนของเรา
- ๓. ศรัทธาต่อสถาบัน
จงเชื่อมั่นหรือศรัทธาในศักยภาพ ความดี หรือเสียง คุณภาพของสถาบันของตนเองอย่างถูกต้อง สถาบัน ของตนเองว่าไม่ด้อย สุจริตอันอื่นไม่ได้ รักและผูกพันต่อสถาบันของเรา รวมทั้งสถาบันครอบครัว สถาบันสังคมวัฒนธรรมของชุมชน ท้องถิ่นและของชาติ สถาบัน ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
- ๔. ศรัทธาต่อความดี
ศรัทธาหรือเชื่อมั่นในกรรมดี เชื่อในกฎแห่งกรรม ทำกรรมดีแล้วต้องได้ผลดี ทำชั่วแล้วต้องได้รับผลชั่ว ต้องพยายามละเว้นการประพฤติชั่ว กระทำแต่ความดี และทำจิตใจให้สะอาดผ่องใส

กราบบังคมทูลถวายรายงาน / เบิกตัวผู้เข้าเฝ้า

นำเสด็จฯ ทอดพระเนตร
ภาพโครงการบรรพชาสามเณรฯ

นำนักศึกษาทุนมูลนิธิฯ พัฒนาฯ
ปริญญาโทหลักสูตรภูมิสังคมฯ
เข้าเฝ้าฯ ถวายรายงานตัว

เจ้าฟ้ารับเสด็จ
ที่สวนเกษตรส่วนพระองค์
ต.แม่แร่ม อ.แม่ริม

นำเสด็จ ทอดพระเนตรโครงการวิจัย และพัฒนา
กัญชงไหมเชิงอุตสาหกรรมในพระตำหนัก ณ อาคาร
เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา

งานเกษตรแม่ใจ ๗๐ ปี

งานพิธีพระราชทานปริญญาบัตร มหาวิทยาลัยแม่ใจ
ต่างภาพพร้อมกับ หม่อมเจ้าภีศเดช รัชนี
ดร.อำนาจ งามสูง (แม่ใจรุ่น ๒๐)
ดร.ประพัฒน์ สิทธิสังข์ (แม่ใจรุ่น ๑)

ควาของแม่โจ้

ชีวิตคืองาน

จกค

จกค

จกค

พิธีมอบทุนการศึกษา นักศึกษาสาขาพืชผัก

สาขาพืชผัก ครบ 30 ปี
จัดแปลงสาธิตพันธุ์พืช
ร่วมกับ สวทช. (biotech)
และบริษัทเมล็ดพันธุ์

ตรวจงานแปลง

วิทยากรบรรยายวิชาการด้านพืชผัก

ถ่ายภาพกับหลายๆ พี่รพี

สว. พี่รพี

อว.รังใจดีพร ที่งาน,
นักศึกษาวพี่รพี

กับอธิการบดี ดร.เทพ พงษ์พานิช
งานดำเนิน ข.แม่โจ้

หากว่างกับการเดินทางแสวงหาความรู้
สู่ อุกติษณ์ และแม่ใจ

กับภรรยา

ถ่ายภาพกับคุณแม่

งานรับรางวัลคุณนิชิคุบาศรีวิจั

หล่อ III

สมาร์ท III

พระโศก พ.ศ. 2515

เท๋วมก.....

คุณหมอลวีวรรณ ผู้ดูแลสุขภาพส่วนตัว ส่วนตัว

กำลังใจของอาจารย์

สวดออกคุณพ่อ

น้องเล็ก

ว่าที่ 2 คุณหมอล....

น้องหน้า

ครอบครัวอบอุ่น อาจารย์สุภาพดีแน่นอน เพราะมีคุณหมอลดูแลถึง 3 คน

ขอแสดงมุทิตาจิต ท่านอาจารย์ปรางไพฑูริย์ วัลปิเงิน "ครูผู้สร้างและแบบอย่างที่ดีของศิษย์ กัลยาณมิตรของสังคม"

อาจารย์ปรางไพฑูริย์ วัลปิเงิน ชาวคณบุรี กับผมได้ใกล้ชิดและผูกพันกันมานานตั้งแต่ครั้งรุ่นพี่กับรุ่นน้อง อาจารย์กับศิษย์ ผู้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงานกัน ผมได้พบกับท่านครั้งแรก เมื่อกลางเดือนพฤษภาคม 2513 ท่านเป็นนักเรียนรุ่นพี่ (แม่ใจรุ่น 31) ที่เป็นแบบอย่างที่ดีของน้องๆ จนได้รับคัดเลือกให้เป็นอาจารย์เมื่อ วันที่ 15 ธันวาคม 2514 ของมหาวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ (มหาวิทยาลัยแม่ใจ) และในปี พ.ศ. 2518 ผมได้มาเป็นศิษย์ของท่านอาจารย์ปรางไพฑูริย์ วัลปิเงิน อีกครั้งหนึ่ง สดุด์ทั้งในปี พ.ศ. 2521 ผมได้ มาเป็นอาจารย์รุ่นน้องของท่าน และมีโอกาสร่วมทำนสร้งศิษย์แม่ใจออกไปเป็นคนดีของสังคม ในคราวที่ ท่านดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยแม่ใจ ระหว่างปี พ.ศ. 2536 - 2539 ส่วนผมเป็นผู้อำนวยการกองกิจการนักศึกษาและบรรณารักษ์ (คุณวิสุทธิ์ มงคลวัจน) เป็นหัวหน้างาน อนามัยและพยาบาลกองกิจการนักศึกษา ท่านอาจารย์ปรางไพฑูริย์ วัลปิเงิน เป็นนักบริหารที่มีวิสัยทัศน์ ได้วางรากฐานการพัฒนาทางด้านกิจการนักศึกษาไว้มาจนทุกวันนี้ เป็นที่ขอมรับของผู้บริหารด้านกิจการ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยต่างๆ ด้วยความดี และความสามารถในการบริหารงานของท่านอาจารย์ จึงทำให้ท่านได้มีโอกาสดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีฝ่ายทรัพย์สินและกิจการพิเศษของมหาวิทยาลัยแม่ใจ จนครบการเกษียณอายุราชการ

อาจารย์ปรางไพฑูริย์ วัลปิเงิน เป็นครู-อาจารย์ ที่เป็นแบบอย่างที่ดี และมีคุณูปการแก่มหาวิทยาลัย แม่ใจ มาช้านานกว่า 38 ปี จึงสมควรได้รับการยกย่อง

ด้วยความรักและเคารพ
สภาน - วิสุทธิ์ มงคลวัจน
30 กันยายน 2552

อาจารย์ปราโมทย์ ที่ผมรู้จัก

เมื่อปี พ.ศ. 2514 ผมเข้าเรียนปี 1 แม่โจ้ อ.ปราโมทย์ก็เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมแปลงปฏิบัติการ เป็นปีแรกเช่นกัน พวกเราจึงเรียกท่านว่า “พี่โมทย์” จากนั้นท่านก็ลาศึกษาต่อ จนกระทั่งมาพบกันอีกครั้ง เมื่อผมมาบรรจรรับราชการที่แม่โจ้ พ.ศ. 2525 บังเอิญเราเป็นคนสนิทด้วยกัน ถูกจัดให้อยู่บ้านพักหลัง เดียวกันและยังทำหน้าที่สาขาพืชผักด้วยกันอีก ก็ถือว่าผมทำงานกับท่านอาจารย์ปราโมทย์มาไม่น้อยกว่า 27 ปี และรู้จักท่านมากกว่านั้น ท่านเป็นคนพูดจาไพเราะ อ่อนหวาน มีอัธยาศัยดี เป็นผู้มีน้ำใจต่อผู้ร่วมงาน โดยเฉพาะรุ่นน้องๆ อย่างพวกผม ซึ่งท่านให้ความช่วยเหลือเสมอมา พวกผม (รุ่น 36) จึงรักและเคารพ ท่านกันทุกคน ในโอกาสที่ท่านมีอายุครบเกษียณจากราชการ จึงขออำนาจสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหล้าในแม่โจ้ ในเชิงงิ้วใหม่ และในสากลโลก จงบันดาลให้ท่านพบแต่ความสุข ความสมหวัง และสิ่งดีๆ ที่ท่านปรารถนา ตลอดไป

ผศ.ดร.ประสิทธิ์ โน้รี

อาจารย์ประจำสาขาพืชผัก และประธานสมาคมอาจารย์ ม.แม่โจ้

จากใจ

วัน เวลา ผ่านไปเร็วมาก ผมจำความได้ว่าตั้งแต่ผมเข้ามาเรียนที่แม่โจ้ ผมได้เห็นอาจารย์ปวงไพฑูริย์
ชลิบเงิน เป็นคนรูปหล่อ ผมได้มาทำงานร่วมกับอาจารย์ที่สาขาพืชผัก จากวันที่ผมได้พบกับอาจารย์จนถึง
ปัจจุบัน อาจารย์เป็นบุคคลที่มีเอกลักษณ์มีความจริงใจ รักลูกศิษย์ ต่อเจ้าสี่ล้อผมอยู่บ่อยครั้ง ในเรื่อง
การปกครอง ผมได้เรียนรู้จากอาจารย์เรื่องการควบคุมอารมณ์ การพูดจา อาจารย์เป็นตัวอย่างของลูกศิษย์
ของน้องๆ ผู้ร่วมงาน ท่านมีคุณหมอดูแลอาจารย์อย่างใกล้ชิด นับเป็นครอบครัวตัวอย่างที่ดีครับ

มาถึงวันนี้อาจารย์อายุครบ 60 ปี อาจารย์จะลาพักผ่อนให้เวลาแก่ตัวเอง และครอบครัวเต็มที่
ผมขอแสดงความคิดถึง ขอให้อาจารย์มาพบน้องๆ ที่สาขาพืชผักได้ตลอดเวลาค่ะ

ด้วยความเคารพครับ

สภิตชัย วิมล

แม่โจ้ 36 พืชผักรุ่น 1

๑. ปรารัมภ์ จลิบเงิน

เป็นเวลาที่จาก ที่จะทำความรู้สึกต่อ การเกษียณอายุราชการของอ.ปรารัมภ์ จลิบเงิน เป็นผู้ซึ่งมี ทั้งความดี ความสามารถในหลายๆ ด้าน รวมทั้งเป็นหัวหน้างานที่ดีต่อผู้ร่วมงานและน้องๆ เป็นอาจารย์ ที่มีการสอนที่ดีต่อดูกศิษย์ ช่วงเหลือกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัยด้วยดีตลอดมา ทำให้มหาวิทยาลัย มีความเจริญก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องและเป็นแบบอย่างที่ดีต่อคนรุ่นหลังต่อไป

คณะ ขออัญเชิญสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายนสาคลโลกนี้ จงช่วยดลบันดาลให้น.อ.ปรารัมภ์ จลิบเงิน มีพลานามัยสมบูรณ์ แข็งแรง เจริญรุ่งเรือง และโชคดีตลอดไป

ด้วยความเคารพและนับถือ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.งงยุทธ ศรีเกษวัฒน์

25 กันยายน 2552

อาจารย์ที่ปรึกษา

นอกจากความภูมิใจที่ได้เป็นลูกแม่ใจแล้ว ฉันทนจำแรงรักที่ได้มีโอกาสทำงานที่พี่ผัด ได้มีโอกาสใกล้ชิดกับอาจารย์ทุกท่านที่เคสสอน ได้มีโอกาสปรึกษาท่านเมื่อใดที่ท่านว่าง ก็ถือว่าเป็นบุญจริงๆ.....

การเงินครั้งนั้นจากที่สุด เพราะไม่สามารถหาค่านาแทนความรู้สึกได้.....

แบบอย่างของความคิด เป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต อาจารย์ปราชญ์เป็นแบบอย่างที่ทรงคุณค่าของมนุษย์... หลวงครั้งที่สิบสอง งงๆ แบบไปไม่ไป... อาจารย์ดีต้องระวังเหลืออดเหลือมือ... ไม่ว่าอาจารย์จะส่งกับงานต่างๆ มากมายเพียงใด ก็จะไม่ใช้เวลาเสมอ และทุกๆ อย่างก็ผ่าน..... นุสรุสิกว่าทำได้ นั่นใจ ตัวคำพูดเพียงไม่กี่คำของอาจารย์..... ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ค่ะ

มีหลายเรื่องของอาจารย์ที่ได้แอบๆ ดู และนำมาเป็นแนวทางของชีวิต

วันนั้นอาจารย์พาทีมงานพี่ผัดไปเลี้ยงข้าว พวกเราต่างหิวและสังกัมนิษฐ์ และกินของว่างเริ่ดเริ่ดๆ แอบเห็นอาจารย์นั่งจิ้มๆ พร้อมทั้งหยิบอาหารจานไหน จานนี้ ส่งให้กินกันเป็นที่สนุกสนานและเมื่ออิ่มท้องมองดูอาหารบนโต๊ะ..... จึงไม่หมดใจ อาจารย์บอกว่า "มาช่วยกันกินกินหมด" .....พวกเราหิวอีกกรอบ..... ก็จึงเหลือ...อาจารย์บอกว่า "ไม่เป็นไร เดี๋ยวหมักกลับ " (บางคนมองหมักกิน..... ก็เหลืออีกมากนี่) อาจารย์เรียงผักงานและบอกให้ฉันอาหารบางอย่างเพื่อนำกลับมาที่ทำงาน..... อาจารย์หยิบเงินจากกระเป๋าข้างๆ ซึ่งพับแยกเป็นใบๆ อย่างประณีตเงินไม่ได้อยู่ในกระเป๋าสตางค์..... (เมนูแอบดูอย่างมาค่ะ :) อาหารที่เก็บกลับมา หลวงคนเอาไปบ้านเป็นอาหารมื้อเย็น อิ่มอร่อยได้อีกมื้อ (เมนูก็เจอได้รับเหมือนกัน) แต่เหตุการณ์ดีจวบก็สอนหนูได้มากมาย ทั้งเรื่องความสุขภาพ เป็นกันเอง การดูแลเงินทอง การรู้จักกิน ฯลฯ โดยเฉพาะเรื่องการวางแผนการใช้จ่ายเงิน หนังสือ 2 - 3 เล่มที่อาจารย์ให้มาอ่าน หนูได้อ่านทั้งหมด และพยายามวางแผนเหมือนที่อาจารย์เคยแนะนำ อย่างน้อยวันนั้นก็ยังมีบ้าน และกิจการเล็กๆ เสริมรายได้ของตัวเอง ขอขอบคุณอาจารย์เรื่องการตัดสินใจสร้างบ้านทำในวันนั้นมีความรู้สึกมั่นคง.....

ตอนมาทำงานใหม่ๆ... อาจารย์พาฉันดูนักศึกษานในเรื่องความประพฤติและติดตามงานฉันให้อาจารย์ทราบด้วย..... เรื่องการตามตัวนักศึกษาให้มาเรียนเป็นเรื่องที่ต้องทำ อาจารย์บอกว่า ชีวิตทุกคนมีคุณค่าแก่ตัวเอง และครอบครัว รวมถึงสังคมด้วย ต้องให้โอกาส ให้ความรักกับลูกศิษย์เหมือนลูก และอาจารย์ก็ทำแบบอย่างนี้ให้ดู เห็นอาจารย์คุยกับนักศึกษาที่มีปัญหาหลายๆคน หลวงปัญหา และทำซ้ำๆ ใจเวลาไปมาก นุสรุสิกว่าอาจารย์ให้มากเกินไปในตอนนั้น แต่พอเห็นผลลัพธ์ที่ออกมากลับเป็นเรื่องที่คุ้มค่าๆ หนูก็พยายามทำเหมือนกัน แต่รู้ว่ายังไม่ได้ดีจริงของอาจารย์เลยละ.....

กราบขอโทษอาจารย์ที่อาจจะทำให้อาจารย์ต้องเหนื่อยกับปัญหาสารพัดทั้งเรื่องงานและเรื่องส่วนตัว.....

ขอกราบขอบพระคุณสำหรับความรัก ความเอ็นดูที่อาจารย์มอบให้ หนูจะตั้งใจทำงานค่ะ.....

และในโอกาสนี้ขอส่งคำดีศรีทักไปรดค้ำครองใจอาจารย์และครอบครัวประสบแต่ความสุขสิสุขภาพแข็งแรงเป็นที่ปรึกษาของหนูและชาวพี่ผัดตลอดไป

ดวงความเคารพรัก
ฉันทนา วิรัชชน
อาจารย์ประจำสาขาพี่ผัด

ดิฉันรู้สึกเป็นเกียรติอย่างสูงที่ได้มีส่วนร่วมในการเงินหนังสือระลึกการจัดงานแสดงมุทิตาจิตแด่ ท่านอาจารย์ปราโมทย์ ผลิตเงิน อดีตรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา ขณะที่ท่านดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา ท่านได้ให้ข้อคิดและแนะนำการทำงานตลอดจนด้านครอบครัว ท่านได้ติดตามถึงครอบครัวของดิฉันอยู่เสมอ ว่านิพนธ์ (สามีของดิฉัน) และเป็นลูกศิษย์ของท่านอาจารย์ปราโมทย์ว่า สุนภาพ ดิฉันบังเอิญยัง ท่านจะถามอยู่เสมอถึงด้านสุขภาพของนิพนธ์ เพราะว่านิพนธ์ตอนนั้นป่วยเป็นโรคมาเรียม่าลีน่า และถามถึงลูกๆ ของดิฉันเสมอ ตลอดจนถึงเรื่องการทำงาน เป็นอย่างไรว่าง ดิฉันขอขอบคุณท่านเป็นอย่างสูงที่คงได้เห็นคำชี้แนะและข้อคิดที่ดีในการปฏิบัติงานราชการ และครองชีวิตด้านครอบครัว ด้วยดีมาตลอด

ทำงานนี้ ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย จงดลบันดาลให้อาจารย์พร้อมครอบครัวมีความสุข สุขภาพกายและใจดีแข็งแรงสมบูรณ์ และสมปรารถนาทุกประการเทอญ

เพ็ญ รัตนทิพย์

กันยายน 2552

แต่... คุณครูผู้สั่งสอน อาจารย์ปรางไพฑูริย์ วัลลิบเงิน

ในช่วงปี ๒๕๓๒ - ๒๕๔๑ ข้าพเจ้าได้ทำงานในตำแหน่งเลขานุการของอาจารย์ปรางไพฑูริย์ วัลลิบเงิน ซึ่งขณะนั้นอาจารย์ เป็นรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา นุคคิดของอาจารย์ที่เห็นได้ชัด คือ เป็นผู้ที่มี อัจฉางค์งดี จิตใจสุขุม เจียมใจเย็น ให้ความอบอุ่น กับลูกน้อง ข้าพเจ้าเองจึงได้รับความเคารพนับถืออาจารย์ เสมือนกับ เป็นพ่อคนที่ ๒ สำหรับในด้านการทำงาน อาจารย์จะเป็นผู้ที่ ใ้การอบรม สั่งสอน ใ้ความรู้ เกี่ยวกับการทำงานในทุกๆ ด้าน แม้กระทั่งการประพฤติปฏิบัติที่เหมาะสมสถานการณ์ต่างๆ นั่นคือความ รู้สึกของข้าพเจ้าที่มีต่ออาจารย์ปรางไพฑูริย์ วัลลิบเงิน ความรู้ต่างๆ ที่อาจารย์ได้สั่งสอนข้าพเจ้า ยังนำมาใช้ในการ ปฏิบัติหน้าที่การงานจนถึงทุกวันนี้ ขอให้อาจารย์รักษาสุขภาพและมีความสุขกับชีวิตหลังเกษียณ พักผ่อน ใ้ห่างเหนื่อย นะคะ...

คุณครู ผู้ผู้มีใจดวงใจเสมอ
ด้วยความเคารพ จากใจ
...อ้อ... อรรถ วงษศิริ
อดีตเลขานุการ

ถึงอาจารย์ที่รักทั้งสองท่าน

นับจากวันแรกที่ดิฉันได้เข้าร่วมงานในสาขาพืชผัก ซึ่งดิฉันคิดว่าโชคดีมากๆ ที่ได้ร่วมงานกับอาจารย์ ปรมาจารย์ ขลิบเงิน และ ผศ.ดำเกิง บัองพาค เพราะอาจารย์ทั้งสองท่านได้ให้ความรักและเอ็นดูดิฉันเหมือนดังลูกหลานของท่าน ท่านทั้งสองไม่มีขี้นหน้าแต่ท่านทั้งสองเป็นผู้ใหญ่ที่มีโอกาส และความเอื้ออาทรแก่พี่น้องๆ หลานๆ เปรียบเสมือนผู้ใหญ่ที่ได้ความเอ็นดูแก่เด็กๆ ในความปกครอง ท่านทั้งสองจึงห่วงใยถึงเรื่องสุขภาพ เรื่องส่วนตัว ซึ่งบางครั้งอาจจะหาไม่ได้ในที่ทำงาน แต่ที่ในสาขาพืชผัก พวกเรายู่กันอย่างเปรียบเสมือนครอบครัวเดียวกัน ไม่มีการแบ่งชั้นวรรณะ มีการรับประทานอาหารกลางวันร่วมกัน ร่วมพูดคุยปรึกษาหารือ และแก้ไขปัญหาคู่ล่วงผ่านไปดั่งดี ท่านทั้งสองทำให้ดิฉันคิดว่าสาขาพืชผักแม่ใจคือบ้านที่ จะต้องพัฒนาและรักษาไว้ให้คงอยู่ตลอดไป ความรักความอบอุ่นที่ได้รับจากการทำงานกับท่านอาจารย์ทั้งสองในระหว่าง 15 ปี ดิฉันจะสานต่อเจตนารมณ์และรักษาชื่อเสียงของสาขาพืชผักให้คงอยู่ต่อไป

ในนี้ขอนิ้อาจารย์ทั้งสองท่านมีสุขภาพแข็งแรง สมบูรณ์ เป็นที่รักให้แก่ทุกคนต่อไป

สุภาภรณ์ สิริกรม

ธุรการสาขาพืชผัก

เดือนกันยายนเป็นเดือนที่ลูกของผู้รับราชการที่มีความรู้สึก ที่แตกต่างกันออกไป ทั้งผู้ที่ยังอยู่และผู้ที่เกษียณ ซึ่งเป็นความรู้สึกที่บอกไม่ถูกและเรารู้สึกดีกับมัน 1 ถึงของฟรีนี่อาจารย์ผู้ที่เกษียณและเกษียณก่อนอายุราชการ จะมีแต่ความสุขทาง สุนใจ สุขภาพแข็งแรง ตลอดไป

ักขมา ทักษณา (นางใจ)
ตัวแทนพี่รณรงค์ที่ 1

แม่อยู่ใกล้ใจจึงคิดถึง อาจารย์ปราโมทย์ วัลลภเงิน ..... อยู่ไม่คลาง

เป็นความผูกพันอย่างแท้จริงที่ครั้งหนึ่งในชีวิต ได้รับการสอบคัดเลือกจากกรมส่งเสริมการเกษตรมาศึกษา ต่อ ณ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ แห่งนี้ (อดีตคือสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้) ช่วงปี 2522 - 2524 ภาในสาขา พี่รณรงค์ที่ 2 เลขประจำตัวรหัส 221405 กว่า 30 ปี ที่จากไปรับราชการณกลางจังหวัด สูดทั้งาง คือ จังหวัดเลย ในสมัยนั้นสาขาพี่รณรงค์มีผู้มาศึกษาต่อเป็น จำนวนน้อย ติกอาคารเรียนมีจำนวนจำกัด บริเวณ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ซึ่งางาม สูงสง่างามในปัจจุบัน ความที่เป็นชนบท คนน้อยนิด ทำให้อาจารย์ - ลูกศิษย์ มีโอกาสใกล้ชิดพบปะ ทักทาย มีกิจกรรมกับอยู่ไม่ก็กัน ทำให้อึดบรระจกาทที่เป็นความประทับใจ ความสนิทสนมกันเป็นอันมาก อยู่กันแบบพี่ - แบบน้อง จึงเป็นรอยจารึกตรึงใจอยู่ในปัจจุบันนี้

ภาพลักษณ์ในความทรงจำอดีต อาจารย์ปราโมทย์ วัลลภเงิน ท่านเป็นครู เป็นบุคคลที่แต่งตัวสุภาพ เรียบร้อย มีความพร้อมอยู่เสมอ จั่ม่าง อารมณ์ดี ประทับใจแบบสุดๆคือ "การให้ความเป็นกันเอง" ทุกครั้งที่พบเห็น ผมจะตรงเข้าไปกราบไหว้ด้วยความเคารพรักอยู่เสมอ เป็นการเข้าถึงอดีตบรรจางเก่าๆ ที่อาจารย์เคยสั่งสอนถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ดีเป็นอง่างดี สูดที่จะบรรจาง

ทันทีที่ทราบข่าวอาจารย์ปราโมทย์ วัลลภเงิน จะปลดเกษียณอายุราชการณเดือนสิงหาคมทางชีวิตที่ 61 รู้สึก เสียใจหาาง อุทกาลเวลาผันสั้นเกินไปกว่าที่จะได้บุดคคทที่ดี ต้องอาตงกาลเวลาสร้างขึ้นมา อย่างไรก็ตาม แม่ว่าอาจารย์ปราโมทย์ วัลลภเงินจะเกษียณอายุราชการไป อาจารย์คงจะอยู่ในอ้อมอกคุณแม่ใจ คองดูแล และให้คำปรึกษาแก่ลูกศิษย์แม่โจ้มานานเท่ามาน

ในโอกาสที่อาจารย์ปราโมทย์ วัลลภเงิน ครบรอบ 60 ปี ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรึง และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ทั้งกลางในสากลโลกที่อาจารย์ปราโมทย์ วัลลภเงิน เคารพบูชา จงดลบันดาล ให้อาจารย์ปราโมทย์ และครอบครัวจงมีสุขภาพและพลานามัยที่เข้มแข็ง มีอายุยืนยาว เพื่อเป็นมิ่งขวัญแก่ลูกศิษย์ตลอดไปเทอดู

จาก ..... นางเจเน เรือบุญมี
แม่ใจ 44 พี่รณรงค์ที่ 2 รหัส 221405

อาจารย์ปรานีพร วัฒนจิน เป็นอาจารย์ประจำสาขาพืชผัก ตั้งแต่ยุคแรกจนถึงปัจจุบัน ถึงแม้ว่าท่านจะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับผู้บริหารก็ตาม ท่านยังทำหน้าที่สอนลูกศิษย์มาเป็นเวลาอันยาวนาน มีลูกศิษย์มากมาย เช่นถึงระดับอาจารย์ดำรง ป่องพาค ถึงแม้ว่าท่านจะว่างมาเป็นอาจารย์ประจำสาขาพืชผักภายหลัง ท่านก็เป็นอาจารย์อีกท่านหนึ่งที่มีส่วนในการพัฒนาการเรียนการสอน ผลิตภัณฑ์ที่มีความรู้ความสามารถ ออกไปปรับใช้สังคม จนเป็นที่ยอมรับจากหน่วยงานราชการ และบริษัทเอกชนโดยทั่วไป

ในโอกาสที่อาจารย์ปรานีพร วัฒนจิน เกษียณอายุราชการตามวาระ และอาจารย์ดำรง ป่องพาค ขอเกษียณก่อนกำหนด ในวันที่ 30 กันยายน 2552 นี้ ผมในฐานะศิษย์เก่าแม่โจ้รุ่น 25 และศิษย์เก่าสาขาพืชผักรุ่นที่ 3 เคยเป็นลูกศิษย์ของอาจารย์ปรานีพรยุคหนึ่ง มีความรู้สึกว่าเป็นเวลาที่รวดเร็วอย่างไม่น่าเชื่อเมื่อวันนี้มาถึง โดยส่วนตัวของผมและครอบครัวมีความรักใคร่นับถือ และสนิทกับครอบครัวของอาจารย์ทั้งสองท่านมาช้านานพอสมควร จึงขอถือโอกาสนี้แสดงความยินดีที่ท่านทั้งสองจะได้มีเวลาพักผ่อนกับครอบครัวอย่างมีความสุข หลังเกษียณราชการไปแล้ว

สุดท้ายนี้ ผมในฐานะตัวแทนพืชผักรุ่น 3 ขออัญเชิญสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย โปรดดลบันดาลให้ท่านอาจารย์ทั้งสองท่านและครอบครัวมีความสุขและมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงปราศจากโรคภัยตลอดไป

ด้วยความรักและผูกพัน

กวัจน์ ม่วงพันธ์

(แม่โจ้ 25 และพืชผักรุ่น 3)

แสดงมุทิตาจิต แต่ อาจารย์ปราโมทย์ ในการเกษียณอายุราชการ..

ลูกแม่ใจ 46 (เพชรผัดรุ่ง 4) มีความภาคภูมิใจและรู้สึกมีเกียรติ ที่ได้เข้าศึกษาและจบการศึกษาที่แม่ใจ ซึ่งเป็นสถาบันที่มีเกียรติ ถึงแม้เวลาจะผ่านไปนานแสนนานความรู้สึกของความเป็นลูกแม่ใจยังคงอบอุ่น ไม่เสื่อมคลาย นั่นเป็นเพราะพวกเรามีหลายสิ่ง หลายอย่างที่จิตใจนึกถึงความดีของแม่ใจเอาไว้และจะอยู่ในใจพวกเราเสมอมาแสนนานตลอดกาล สิ่งที่สำคัญที่หล่อหลอมพวกเรา 46 เอาไว้นั้นคือ สถาบัน คณะอาจารย์ ตลอดจนสรรพสิ่งต่างๆ ที่เป็นสิ่งที่พวกเราเคารพนับถือ เมื่อหวนรำลึกถึงครั้งใดเสมือนว่าพวกเราผ่านกาลเวลานั้นมาได้ไม่นาน สิ่งที่ได้ประสบมาว่า จะมีความทุกข์ ความสูง หรือความยากลำบาก อุปสรรคเหล่านี้ จะผ่านพ้นไปได้ด้วยดีด้วยมีคณาจารย์ และเพื่อนพี่น้องที่อยู่เคียงข้าง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนมีค่าจึงและหาซื้อไม่ได้ พวกเรามีความสุขมากและรู้สึกเหมือนมี "พลัง" ทำให้พวกเราไม่กลัวสิ่ง ย้ำใจมากและมีความสุขในจิตใจที่เกิดขึ้นกับพวกเรา

อาจารย์ปราโมทย์ วัลลิบาล เป็นบุคคลหนึ่งที่พวกเราชาวแม่ใจ รุ่น 46 มีความซบซึ้งในพระคุณและประทับใจมาก ท่านเป็นที่รัก และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ลูกศิษย์ได้พร้อมอุปถัมภ์ เต็มใจให้ความรู้ ความเมตตา ความรัก และให้คำปรึกษาต่างๆ แก่ลูกศิษย์มาอย่างยาวนาน จนประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน รับผิดชอบต่อสังคม ความภาคภูมิใจ พวกเราตระหนักถึงคุณูปการที่ท่านอาจารย์ปฏิบัติราชการมา ซึ่งมีค่ามากเปรียบเสมือนแสงส่องทางให้บรรดาลูกศิษย์ได้สานต่อคุณประโยชน์งานสำคัญ ๆ ที่ท่านได้คิดค้นมา เปรียบดังคำกล่าวของคณิศร์ - บัณฑิตเบิกฟ้า โทงพิเชษฐ์ ธรรมเกียรติ กันนอร์ 17 ธันวาคม 2549 ของอาจารย์ ระเบียบ สาคกริก ว่า

"ดั่งฟ้าในฝัน ในริมน้ำ ฟ้าไม่มืด เพราะรู้เด็ก เด็กสำคัญ จึงผู้ในฝัน
ส่วนฟ้าในฝัน ได้รักแล้ว แววถึงใจ คือฟ้าในฝัน รักที่สุด ดุจชีวิต"

ในโอกาสที่ท่านเกษียณอายุราชการพวกเราศิษย์ แม่ใจ 46 ขอฝากกลอนดังนี้
 ศิษย์...ร้องสรรเสริญคุณสุนทรพราหมณ์
 เนื่องในงานการเกษียณเปลื้องสมัญ
 มุทิตา...ครูอาจารย์กาลตามวัย
 ครูจักได้พักผ่อนน้อมนงนง
 ขออัญเชิญคุณพระศรีที่เรืองฤทธิ์
 เมรสีตรั้งจีให้รักษา
 อัญเชิญองค์เฝ้าพงศวินทรา
 น้อมพรมมาแต่ครูผู้...เกษียณเกษียณ

ศิษย์แม่ใจ 46 (เพชรผัดรุ่ง 4)

มูลนิธิฯ แต่ อาจารย์ปราโมทย์ วัลลิเงิน

ผมได้มีโอกาสรู้จักอาจารย์ปราโมทย์ วัลลิเงิน ตั้งแต่ท่านยังเป็นนักศึกษาวิทยาจากเกษตรกรรม วิชาใหม่ วนะนั้นประมาณปี พ.ศ. 2519 หรือ 2514 เพราะท่านพักอยู่ "บ้านวารสาร" (ซึ่งถูกไฟไหม้ไปแล้ว) เพราะผมเป็นเด็กแม่ใจ ที่จวนเค่นอยู่ในนั้น หลังจากนั้นผมได้เป็นนักศึกษาระดับเทคนิคจัดการเกษตรแม่ใจ รุ่น ๔7 ในสาขาพืชผัก ได้มีโอกาสเป็นลูกศิษย์ในสาขาพืชผัก ซึ่งสาขาพืชผักในสมัยแรกๆ จะถูกเรียกว่า สาขาปืงหนัก เนื่องจากต้องเรียนรู้อาการให้ผลผลิตที่เนื้อและเปลือกใช้ประโยชน์โดยการทำปืงหนัก ปืงอินทรีย์ ซึ่งปัจจุบันได้ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลาย

อาจารย์ปราโมทย์ วัลลิเงิน ได้สอนวิชาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาพืชผัก การวิจัยพัฒนาและการส่งเสริม การปลูกพืชผักพันธุ์ใหม่ และท่านยังเป็นนักปรับปรุงพันธุ์พืชผัก จะเห็นได้จากสมัยที่เรียนอยู่ท่านได้นำ นักศึกษาวิจัยทดลองเกี่ยวกับพันธุ์ถั่วเหลืองฝักสดจากญี่ปุ่น ทดสอบพันธุ์มะเขือเทศ ซึ่งพวกเราได้ปลูก มะเขือเทศประมาณ 300 สายพันธุ์ มีขนาดผลตั้งแต่ปลายนิ้วก้อยจนถึงขนาดผลหนัก 2 กิโลกรัม ทำให้ การเรียนสาขาพืชผัก ในสมัยนั้นตื่นเต้นใจเป็นอันมาก ท่านอาจารย์ปราโมทย์ได้สอนและปลูกฝังให้พวกเรา ได้มีการทำงานร่วมกัน รักใคร่สามัคคี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นคนดีของสังคม และเป็นคนดีของประเทศชาติ เชื้อฉนั้น และศรัทธา ในความเป็นปณิธาน

ในโอกาสที่ท่านได้ทำงานเพื่อพัฒนาการเกษตรมาจนอายุครบ 60 ปี ซึ่งต้องเกษียณอายุราชการไปในปี กระผมในนามตัวแทนพืชผักรุ่นที่ 5 ของرابขอบพระคุณที่ท่านอาจารย์ปราโมทย์ได้ปลูกฝังความเป็น "คนดี" ให้กับลูกศิษย์ทั้งกลาง และขอให้ท่านได้ประสบความสำเร็จ สุข ความเจริญตลอดไป

ประเวทย์ ใจพันธ์
พืชผัก 5

จากเมล็ดสู่ต้นกล้าที่อ่อนโยนโลก
 ด้วยพระคุณครูอาจารย์รดน้ำใจ
 มาวันนี้ลูกแข็งแรงแกร่งทางอาชีพ
 ตนที่ครูสอนสั่งเป็นหลักการ
 24 ตุลา นุติตาจิต
 ครูที่ศิษย์รักเคารพในทุกรู
 ร่องวงจรี่องมาค้ำจุนมาราบไว้
 แม้โกเข็ญรได้พักผ่อนทั้งกายใจ
 ขอคุณพระรัตนตรัยจงเชิดชู
 อยา วรณะ สุขะ พละ งาน

เติบโตและโตเป็นต้นพีชที่สดใส
 ด้วยสีฟ้าเต็มบู่ใส่ประสบการณ์
 ซึ่งความดีจึงรับน้ำฮือสาร
 เป็นตำนานพีชผักไม้ใจเริญ
 มีลูกศิษย์คิดถึงถึง คณิงหา
 ศิษย์ต่างพาน้อมไว้นวดวงใจ
 คำนึกในความดีมีขอบหมาย
 แต่ความดีมีไว้จารึกงาน
 คู่กันครองครูผู้มีคุณทั้งองค์สาม
 ทุกชั่วงามสุขเจริญนิรันดร์

พีชผักกุ่มที่ 6

หญิงที่ดำได้เป็นศิษย์

โอกาสที่มีค่ามากที่สุดครั้งหนึ่งในชีวิตคือ การได้มาเจ๊นท์แม่ใจ ซึ่งขณะนั้น ปี พ.ศ. 2527 แม่ใจยังเป็น "สถาบันเทคนิคจัดการเกษตรแม่ใจ" โอกาสครั้งนั้นทำให้ได้พบกับอาจารย์จงพิรผัดกลางท่าน และหนึ่งวันจำนวนหนึ่งที่พวกเราพี่ผัดรุ่นที่ ๗ สนทนาค้นคืนเคงก็คือ ท่านอาจารย์ปราไพศัพท์ พลิบเงิน จำไม่ได้ว่าท่านสอนวิชาอะไรบ้างรู้สึกว่ามีวิชาอะไรๆ ท่านก็เข้ามาสอนไปหมดในบางบทบางตอนของวิชาพวกนางเหล่านั้น อาจารย์ใจดีมากๆ พวกเรากุณกันว่ามีใครโดนอาจารย์ปราไพศัพท์ดู ก็ถือว่าสุดงอด(แง่) จริงๆ เวลาเจ๊นท์ในห้องบรรยายเสียงอาจารย์นุ่ม และสุภาพมาก อาจารย์จะบอกเล่าสิ่งสอนพวกเราอย่างตั้งใจ และในใจความสำคัญเป็นรายบุคคล แต่.... ด้วยเสียงของอาจารย์ที่นุ่มๆ นั้น ก็ทำให้เพื่อนๆ ในห้องเคคิ้มหน้ากับใครคนหนึ่ง คุณครั้งหนึ่งนั่งหัวโผงบรรยายภาคบ่าย อาจารย์คงสังเกตเห็นพวกเราเคคิ้มกันหมด....เคงหยุดสอน... ทุกอย่างในห้องเจ๊นท์ คนหลักยังคงหลับต่อไป..... คนเคคิ้มๆ หลิวตามองเคคิ้มห้อง แล้วหลับต่อ พวกที่ตื่นเอามือบังเท้าบ้างสะบัดเพื่อนๆ คิดว่าบรรยายภาคต่อไปคงโดนอาจารย์เทศนาจาวแ่งๆ..... แต่อาจารย์กลับจิ้มๆ แล้วพูดว่า "บ้างนี้อากาศร้อนหะ เมื่อคืนพวกเธอคงอ่านหนังสือกันเคคิ้มๆทำให้ง่วงกัน....." โปยุคงซึ่งตื่นขึ้นมาตาจ้งแดงๆ พูดเบาๆ ว่า "ครับ" (โดยไม่รู้ว่ามีอาจารย์ถามว่าอะไร) อาจารย์บอกกับพวกเราว่าอาจารย์สอนไม่สนุกเคง.....ได้จาวเราเปลี่ยนบรรยากาศ ไปคงแปลกกันเคคิ้มๆ อาจารย์ใจดีคงโทษเคคิ้มว่าไม่ตั้งใจเรียน ทั้งที่อาจารย์ตั้งใจสอน แต่กลับมองดูตัวเองว่าสอนไม่ดีไม่สนุก เคงทำให้เคคิ้มๆ หลับ เวลาอาจารย์พาพวกเราคางทำงานไปแดง อาจารย์จะไม่เผ็งงแต่จะคางทำอะไรๆ และทำซ้ำๆ จนทุกๆ คนเข้าใจ เราเคคิ้มเงื่ออาจารย์หลายคน (โดยไม่รู้ว่าจะสังเกต..... เพื่อนบางคนกระซิบต่อกันว่าให้หยุดคางเพราะเคคิ้มเงื่อของอาจารย์หลายคนออกจาวเงื่อเป็งง แต่อาจารย์คงได้จั้ง แล้วบอกว่า....อาจารย์ไม่ได้เฝ็งง แต่เป็นคนมีเงื่อคางเท่านั้นเอง..... แต่วันนั้นจำได้ว่าร้อนมากจริงๆ อาจารย์คงจางอยู่ไม่เฝ็งงเหมือนลูกศิษย์ทุกคนนั่นแหละ... แต่อาจารย์กลับอยู่คางแดงกับพวกเราตลอด....

พวกเราส่วนใหญ่มักเป็นเด็กต่างจังหวัด มาเจ๊นท์แม่ใจครั้งแรกก็เกือบทุกคน และไม่รู้ว่ามีนางของเจ๊นท์แม่ใจเป็นอย่างไร เห็นวันหนึ่งนั่งดูนางซึ่งรู้สึกนางมากมาย วันนั้นเจ๊นท์ตอน ๕.๐๐ น. อากาศจ้งคางนางนักศึกษาหญิงชื่อฉันทนา สวมเสื้อกันหนาวตัวบางๆ นั่งอยู่แถวหน้าจ้งประตูซึ่งเป็นที่ประจำ นั่งเร็ดหน้าผูกและจางเป็นระงะ อาจารย์เคคิ้มคางนางว่าจ้งจางกันหรือจ้งจาว และบอกว่าให้ใส่เสื้อกันหนาวนางๆ ได้บอกกับอาจารย์ว่า "ไม่หะคั้งะ จ้งไม่ได้หรือ" ต่อจ้งอีก ๓ - 4 วัน จ้งจ้งได้จ้งเงื่อไปซื้อ" อาจารย์บอกกับนักศึกษาทุกคนว่า "ให้นักศึกษาทุกคนซื้อเสื้อกันหนาวก็ให้ใส่เสื้อกันหนาวกันคางๆ จั้ง หรือเอาผ้าพันแขนมาคางคั้งก็ได้จ้งว่า" อีก 2 - 3 วัน ได้มาเจ๊นท์ที่สาขาพบกับอาจารย์ แถงๆ หน้าเคคิ้ม อาจารย์ถามว่านางคั้งจ้งจาว วันนั้นฉีกจางมาก ที่อาจารย์ถาม คั้งจ้งที่อาจารย์จำได้ ทั้งที่มีนักศึกษาจำนวนมากและอาจารย์ก็มีภารกิจมากมาย..... แต่อาจารย์ก็ใส่ใจกับพวกเราทุกๆ คน ขอคางอาจารย์คั้งะ ที่จริงมีเรื่องราวของรุ่นเรามากคางในความรู้สึกที่มีให้กับท่านอาจารย์ปราไพศัพท์ บางคนตั้งสมญานามให้อาจารย์ว่าเป็น Mono Tone จน

เป็นเหตุให้พวกเราใช้เวลาเรียง บางคนก็เงี้ยว ดื้อ ซน คนหนึ่ง แต่ความรัก ความตั้งใจ ที่จะสั่งสอนของ อาจารย์ ทำให้นักศึกษารุ่นนี้ ของอาจารย์เติบโต ให้ความรู้ ความสามารถที่อาจารย์ได้อบรม สั่งสอน สร้างอาชีพ เลี้ยงดูครอบครัว ทำประโยชน์ให้กับสังคม และบ้านเมือง พวกเราขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ผู้สร้าง และขอโทษที่ในวงนี้ อาจจะได้สร้างสิ่งที่ไม่ดีงาม ในอาจารย์ต้องปวดหัวและต้องเหนื่อยมากกับพวกเรา

ในโอกาสนี้พวกเราขอพรีซนฝาก ร ๗ ขออาราธนาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากลโลก โปรดคุ้มครองให้อาจารย์ และครอบครัวประสบแต่ความสุข มีสุขภาพแข็งแรง เป็นที่พึงพา เป็นตัวอย่างที่ดีงามกับเหล่าลูกศิษย์ ต่อไปนานแสนนาน

ฉันทนา วิชรรัตน์
ในนามศิษย์เก่าพรีซนฝาก ร ๗

แม้เวลาจะล่วงเลยมากกว่า 20 ปี แต่ภาพความหลังที่พวกเราจำได้ดีขึ้นต่อกับ ภาพร่างหนุ่ม (ในผู้) ซึ่งกลับจากต่างประเทศใหม่ๆ ใหม่ๆ กับบุคลิกที่หนุ่มฉกริใจดี เจ็บขมไม่ยอมพูดเห็นตามแบบฉบับ ของหนุ่มชาวเหนือ ซึ่งทำให้เราไม่ต้องงอกลำที่ใจดี เชื้อง ซน ในท่ามได้ปวดหัวเท่าไร แต่ท่ามจะไม่ ต้องตกคอกคอกกับลูกศิษย์ก็จริง แต่ในสันผัสที่สื่อถึงศิษย์ก็สามารถรับรู้ได้ ความเมตตา เอื้อเฟื้อที่ท่ามมีต่อ พวกเรานั้นไม่ว่าเราจะอยู่ที่ไหน อาจารย์ก็ตามไปดูแล เช่นพวกเราไปฝึกงานบนดอย ท่ามก็เดินดั้นเดินไป เจียงมพวกเร... ทำให้พวกเราได้มีโอกาสได้กิน (ปีแตก บนดอยนะ..... ฮา (ไม่รู้ว่าอาจารย์จำได้ไหมดิ) มีคำพูดที่ว่า "เล่าความหลัง รบของงม รบเด็กสงข" แสดงว่าเริ่มแก่แล้ว (เอวู๊ส) แล้ว..... ก็คงจะเป็นไป ตามกาลเวลา เมื่อโลกหมุนไป สิ่งต่างๆ ผ่านไป แต่ความทรงจำดีๆ คำสอนของอาจารย์ วิชาวิชาการหลัง การเก็บเกี่ยว กลางคนได้นำมาใช้ในการทำงาน และอาจจะมีส่วนที่อาจารย์ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา ความรู้ให้ นี่ก็คือสิ่งที่ศิษย์ได้รับ และจะอยู่กับเราตลอดไป

ท้ายสุดนี้ ขออาราธนาอำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย และความดีที่ท่านได้สะสมมา จงดลบันดาลให้ท่าน อาจารย์ปรารภมาทัง ญาติเงิน และครอบครัว ประสบแต่ความสุข ไร้ชีวิตในช่วงที่ถือว่ามีความสุขที่สุดในชีวิต..... ช่วงหนึ่ง(หลังเกษียณ) และขอให้มีความสุขภาพความงามแข็งแรง ตลอดไป

ลูกศิษย์พรีซนฝาก ร ๘
สงขาพรีซนฝาก แม่ใจ 50

พิธีผูกหุ่น 10

คิดถึงบรรยากาศเก่าๆ ในรั้วสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ ทุกคนต่างก็มาจากทุกสารทิศ มาจาก หลวงวิภาวดี และหลวงวิภาวดีจักษ์ ได้เข้ามาเพื่อศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี เพื่อหาความรู้ในการนำไป ประกอบอาชีพในอนาคต อดีตที่ผ่านมามีไม่เคียดมิเลือน ที่อาจารย์ได้สร้างให้พวกเราเริ่มมีความอดทน สู้งาน ใฝ่หาความรู้ และมีความรับผิดชอบต่อสังคม กิจกรรมในสาขาพิธีผูกหุ่นทำให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการสร้างความรัก ความสามัคคีกันเป็นอย่างดี นับจากวันนั้น (ปี 2530) ถึงวันนี้ (ปี 2552) ก็ผ่านไป 20 ปีแล้ว พวกเรา ชาวพิธีผูกหุ่น 10 ไม่เคียดมิบุญคุณของคณาจารย์ และสถาบันฯ ที่ได้บ่มเพาะต้นกล้าแห่งความสำเริงต้น แล้วต้นเหล่านี้ได้มีความเจริญงอกงามเติบโตมาจนถึงปัจจุบันนี้ คำสั่งสอนของท่านอาจารย์ยังคงอยู่ใน ความทรงจำของพวกเราทุกคนตลอดไป

พวกเราชาวพิธีผูก หุ่น ได้อาจารย์ที่ดี มีประสบการณ์ในการประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้ ทุกคนภาคภูมิใจในหลักสูตรที่ได้ร่ำเรียน ซึ่งเป็นหลักสูตรดีงามในประเทศไทยและในโลก ที่เปิดสาขาพิธีผูก และได้ ค่าเรียนอย่างลืกลซึ่ง จนสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้อย่างภาคภูมิใจ จากการได้สัมผัสกับอดีต กลิ่นฝน ในรั้วมหาสังฆวิฑฒน์นี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ปราโมทย์ ขลิบเงิน ที่ได้ต่างทอดความรู้ให้ลูกศิษย์ จนได้ติดต่อกันทุกคน ต่างฝ่ายต่างคนก็ได้นำความรู้ไปประกอบอาชีพหลากหลาย เช่น รับราชการ ครู - อาจารย์ นักวิชาการ นักส่งเสริมการเกษตร นางแบบ-นางธนาคาร พนักงานบริษัท พ่อค้า เจ้าของกิจการร้านค้า นักบริการ การศึกษา (copy & com) และอีกมากมาย ทุกคนภาคภูมิใจและสำนึกในบุญคุณของท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ ประสาทวิชาความรู้ต่างๆ ให้จนทุกคนประสบผลสำเร็จในหน้าที่การงานเป็นอย่างดี

ศิษย์เก่าพิธีผูกหุ่น 10 ทุกคน ขอกราบอาราธนาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายนในสากลโลก และเจ้าแม่โจ้ - เจ้าพ่อโจ้ ซึ่งเป็นที่รักและเคารพของลูกแม่โจ้ทุกคน โปรดช่วยคุ้มครอง อาจารย์ปราโมทย์ ขลิบเงิน และครอบครัว ให้มีสุขภาพร่างกาย สุขภาพใจ แข็งแรงสมบูรณ์ตลอดไปเทอญ.

ศิษย์เก่าพิธีผูกหุ่น 10
แม่โจ้รุ่น 52

เติบโตใหญ่ ได้มา เป็นว่าเค่น
 เติบโตใหญ่ ได้เห็น เป็นกันอยู่
 จะจั้งใหญ่ แต่ไหน ทุกคนรู้
 เพราะมีครู มีอาจารย์ ท่านสอนมา
 ในวันนี้ ลูกศิษย์ ขออ้อมนบ
 ศิษย์ได้พบ ความจริง จั้งใหญ่กว่า
 จากความรักความปรานี ความเมตตา
 ขอเพียงว่า ได้เป็นศิษย์ สำนึกคุณ
 ตั้งปณิธาน ขอทำสิ่งดีดี
 ชาวประชา สุขวี นั่นคือผล
 เราแม่โจ้ ต้องทำดี เพื่อปวงชน
 คือตัวตน ลูกแม่โจ้ ร้องเปอร์เซ็นต์

ขอขอบคุณอาจารย์ที่ได้สั่งสอนลูกศิษย์ จนทำให้ศิษย์ทุกคนได้มีส่วนที่ดีในวันนี้ และขอให้อาจารย์
 มีความสุข พลาณามังที่สมบูรณ์ แข็งแรง

พืชผัก 11

อาจารย์ปราโมทย์ วัลลิบเงิน คนดีของแผ่นดิน

26 / 0.9 / 52

ก่อนอื่นผมขอแนะนำตัวก่อนเลย ผมกฤษ เกียรติกรเพ็ชร แม่ใจ 54 นะครับ ผมโชคดีที่ได้ทำ อาจารย์ปราโมทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและเป็นคนบ้านเดียวกับผม คือจังหวัดลพบุรี ผมมีโอกาสได้จ้างก้าวเข้ามาอยู่ในสถาบันและสาขาพืชผักอันทรงเกียรติแห่งนี้ได้และมี บุรพาจารย์หลวงท่านที่เชี่ยวชาญในแวดวงความรู้ จนทำให้ผมได้ติดตามจนถึงวันนี้ ผมถึงแม้จะมีโอกาสน้อยมาก ที่ได้พบและทำงานกับอาจารย์ปราโมทย์ ก็ตามเพราะตอนท่านอยู่สมัยผมเรียนนั้น ท่านดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี ฝ่ายกิจการนักศึกษา แต่ท่านก็ต้อนรับสั่งสอนผมมาตลอด และยังเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษผมอีกด้วย

ผมรับราชการอยู่กลุ่มงาน โครงการพระราชดำริ กองพัฒนาการเกษตรพื้นที่เฉพาะ กรมส่งเสริมการเกษตร มาเกือบ 18 ปีได้ ได้มีโอกาสตามเสด็จมาตลอด ในโครงการเกษตรอากรกลางวันในโรงเรียน ๓๓๑. ทั่วประเทศ มีโอกาสใช้ความรู้ทางด้านพืชผักที่ผมได้รับการถ่ายทอดมาจากท่านอาจารย์ปราโมทย์ และท่านอาจารย์ทุกๆ คน ผมคิดถึงภาพเก่าๆ เสมอมาตลอดที่อาจารย์เดินตรวจแปลงผัก ฝรั่งไปว่า ฝรั่งขาวแล้วนะจ้ะนั่นน่อง เราทุกคนรักอาจารย์เสมอ ครับและระลึกถึงเสมอ อดจากใจไปอึ้งๆ พี่ๆ ทุกคน ช่วงกันรักษามาตรฐานความรู้ ของเรและสาขาเร รักและสามัคคีกันมากๆ

นอกจากจะบอกกับท่านอาจารย์ปราโมทย์ ว่า ผมดีใจครับที่ได้มี อาจารย์ ที่เป็นคนดีของแผ่นดิน คนหนึ่ง ครับ

ปราโมทย์ สุดคมกล้า
กริดผ่านฟ้าผ่านพื้นดิน
ตราบภพจบแดนสิ้น
ฝากฟ้าดินคือคัมภีร์
ผลงานอันเลิศล้ำ
จึงก่อเกิดผลมากมาย
รำลึกถึงความดี
เชิงนภาพวงนี้สงขมา

ด้วงรักและเคารพ
กฤษ เกียรติกรเพ็ชร (แม่ใจ 54) พืชผักฯ 12
Landscape Designer & Horticulturist CEO
บ. กสิมณณ จำกัด

ด้วยดวงใจความเป็นลูกศิษย์ ของรายนามท่านอาจารย์ปราโมทย์ วัฒนจินดา อาจารย์ในดวงใจของเราชาวพีชผักทุกคน ท่านอาจารย์เป็นผู้สั่งสอนลูกศิษย์ด้วยจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรักและเมตตาต่อลูกศิษย์ทุกคน อย่างไม่เลือกปฏิบัติ ด้วยความห่วงใย หัวใจดี ซื่อซื่อการให้ลูกศิษย์เป็นคนดีออกไปปรับใช้สังคม

พวกเราชาวพีชผัก รุ่นที่ 13 ก็เช่นเดียวกัน หลังจากจบจากแม่โจ้ ปี 2535 ทุกคนก็ได้ตั้งใจออกไปประกอบอาชีพและรับใช้สังคม อย่างสุจริตชน เป็นต้นไม้ที่เริ่มจากเมล็ดพีชผักเล็กๆ และเจริญเติบโตเป็นต้นผักที่มีความงดงามสมบูรณ์ อยู่ในสังคมอย่างมีเกียรติ และมีศักดิ์ศรี ทั้งสารพัดศิษย์ประเทศต่างๆ ได้รับการยกย่องชมเชย จากสังคม ด้วยความสง่างาม ทั้งนี้ก็เป็นกำลังใจให้ท่านอาจารย์ที่ได้ทราบข่าวของพวกเราที่มีความภูมิใจ ปลื้มใจ

ลูกศิษย์ทุกคนมีความ ภาคภูมิใจ ที่ได้มาเรียนแม่โจ้ได้เป็นศิษย์ของอาจารย์ และได้ทำหน้าที่ของตัวเองในสังคม สร้างความเจริญรุ่งเรืองให้กับประเทศชาติ สร้างความมั่นคงให้กับตัวเอง พวกเราลูกศิษย์ของรายนามพระคุณ ท่านอาจารย์ปราโมทย์ วัฒนจินดา ที่ได้สั่งสอนพวกเราให้เป็นคนดี อยู่ในสังคมอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี ลูกศิษย์รุ่นที่ 13 ของรายนาม คุณพระศรีรัตนตรัยในสากลโลก และพระธาตุของสุเทพ ที่ศักดิ์สิทธิ์ได้โปรดบันดาลให้ท่านอาจารย์มีสุขภาพ พลานามัยสมบูรณ์ แข็งแรง เป็นกำลังใจและคอยให้คำแนะนำ แก่พวกเราลูกศิษย์ทุกๆคนตลอดไป

ด้วยดวงจิตคารวะ
ลูกศิษย์พีชผัก รุ่นที่ 13

พีชผักรุ่น 15

อ้อลา อาลัย อาจารย์ ที่เป็นที่เคารพรักของลูกศิษย์
ตลอดเวลาที่ผ่านมามีอาจารย์เป็นผู้ให้ตลอดมา จากรุ่นสู่รุ่นถึงแม้ว่าพีชผักรุ่น 15 เราจะได้เรียงกับอาจารย์น้องครั้งแต่ก็ภูมิใจที่ได้เป็นลูกศิษย์ของอาจารย์ อาจารย์ใจดีและเป็นกันเองกับลูกศิษย์ทุกๆ คน พวกเราของพระคุณอาจารย์ที่ได้สอนให้พวกเราเป็นคนเก่งและแกร่งอีกทั้งยังมีหน้าที่ การงานและธุรกิจส่วนตัว เพราะว่าเราเป็นลูกศิษย์ของอาจารย์ และเราก็จะคิดถึงพจนอยู่ใจเสมอว่า งานหนักไม่เคยม่าคน และต่อจากนี้ในวันข้างหน้าอาจารย์จะได้พักผ่อนอย่างเต็มที่ พักกาย พักใจ และมีความสุขกับครอบครัว สุขกาย สุขใจ ตลอดไปเทอม

จากลูกศิษย์พีชผักรุ่น 15

เรามาเรียนพืชผัก แม่ใจได้ให้แรงบันดาลใจที่แปลกใหม่ อาคารเรียนแรกตั้งเล็ก แต่เราเป็นบ้านหลังใหญ่ในแม่ใจ แรกๆ เราเห็นรุ่นพี่สาขาที่นึกว่าเป็นคนงานก่อสร้าง (พม่า) เพราะสมัยนั้นกำลังก่อสร้างตึก biotech แต่ก็อบอุ่นดีครับ เรามีโอกาสได้เป็นศิษย์ของ อาจารย์ปรภาพิทธิ์ วิชาของอาจารย์เราต้องตามไปเรียนที่ อนุมัติ (เว้าพูด) ซึ่งเป็นวิชาที่เราไม่ค่อยได้เรียนตามตารางเรียนมากนัก อาจารย์ยังคงมีบุคลิกที่วิกรม ฆาตเข้มน แต่อาจารย์ก็ใจดีครับ แม้หลังจากจบออกมาแล้วก็ได้มีโอกาสพบกับอาจารย์กลางครั้งซึ่งอาจจะมากกว่าตอนที่เรียนอยู่แม่ใจอีกครับ อาจารย์ยังคงเป็น idol ของผมตลอดมา

มีความภูมิใจเป็นอย่างยิ่งที่เราเป็นพืชผักสาขาที่สองของโลก แม้ครั้งหนึ่งในชีวิตผมก็ได้มีโอกาสไปสัมผัสกับพืชผักสาขาแรกของโลก (Department of Vegetable Crops, UC Davis) ทำให้ผมหันมามองว่าเราก็คงต่างกับเขา เพียงแต่เขาพูดภาษาไม่เหมือนเรา

ในโอกาสที่ท่านอาจารย์จะเกษียณอายุ พวกเราพืชผักรุ่น 17 ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จงช่วยให้อาจารย์คงมีสุขภาพที่แข็งแรง ได้พบแต่ความสุขและมีตร เราจะทำสิ่งดีๆ เสมอว่าชีวิตที่เราดำเนินอยู่ทุกวันนี้ส่วนหนึ่งเกิดจากการบ่มเพาะของอาจารย์ แม้ว่าแต่ละคนจะมีอาชีพ นวัตกรรมงานที่ต่างกัน แต่เราก็คงมาจากสถาบันเพาะเด็กร่วมกัน ถึงอาจารย์จะเกษียณอายุราชการไป แต่พวกเราจึงยังยินดีที่อาจารย์ยังเป็น social Engineer (ผู้ออกแบบสังคม) ของพวกเราตลอดไป

ด้วยความเคารพอย่างสูง

วิษณุ คงธนะจารุสกุล

พืชผักรุ่น 17

มุทิตาจิต ต่ออาจารย์

ในสมัยที่พวกเราเข้าไปศึกษาในสาขาพืชผัก เป็นเพียงสาขาเล็กๆที่มีแปลงผักกว้างขวาง จนเป็นที่น่าหนักใจแก่นักศึกษา ในตอนนั้นสาขาพืชผักเป็นสาขาที่นักศึกษาพืชศาสตร์เลือกเป็นอันดับสุดท้าย แม้จะเป็นสาขาเล็กๆแต่ในขณะนั้นมีอาจารย์ผู้สอนที่เ็นความภาคภูมิใจกับนักศึกษาอย่างมาก จนเป็นที่อิจฉาของเพื่อนๆ ที่ไม่ได้เลือกเรียนสาขาพืชผัก จากนั้นมาสาขาพืชผักได้รับความนิยม เป็นสาขาที่นักศึกษาพืชศาสตร์นิยมเลือกเป็นอันดับ 1

แม้ว่าในมหาวิทยาลัยแม่โจ้จะเปลี่ยนแปลงไปมากมาย แต่สาขาพืชผักก็ยังไม่เปลี่ยนแปลง เพียงแต่อาจารย์ผู้สอนได้ทยอยเกษียณไป ซึ่งในปี 2550 ท่านอาจารย์นิพนธ์นิพนธ์มงคล และท่านอาจารย์กิติพงษ์ (ศิริกุล) ได้เกษียณอายุไป และในปีนั้นสาขาพืชผักต้องอำคาศึกษาที่สำคัญของสาขาอีก 2 ท่าน คือ ท่านอาจารย์ ดำเกิง บัองพาส และ ท่านอาจารย์ปรานิมัทย์ วัฒนเงิน ซึ่งได้เกษียณอายุไปในปีนั้น แม้ว่าท่านอาจารย์ทั้ง 2 จะเกษียณอายุไป แต่ยังเป็นหลักที่จัดหนึ่งว่าสำคัญให้ กับบุคลากรในสาขาพืชผักตลอดไป

เมล็ดพันธุ์ทุกเมล็ดที่อาจารย์ได้เพาะบ่ม รดน้ำ ใสปุ๋ย บำรุงดิน ด้วยหัวใจรักและเมตตา จังเติบโตแล้ว แข็งแรง มีมั่นคง แผ่ร่มเงารังประโยชน์ แก่วงการเกษตรไทยสืบต่อไป

พืชผักรุ่น 18

แม้กาลเวลาจะล่วงเลย ไปนานสักเพียงใด คำสั่งสอน จาก ท่าน คณาจารย์ ที่พำ สอนในคุกศิษย์นั้น มีความรู้ ความสามารถ ยังคง จิดแน่นอยู่ในใจเสมอ และยังคงนำความรู้ที่ได้มาใช้อยู่ตลอดเวลา นับถึงวันนี้ แม้ท่านคณาจารย์ ผู้มีความรู้ซึ่งถึงเวลาที่จะได้หยุดพักจากการ ที่ต้องเคียงเบญจ ชี้น้ำ คุกศิษย์ไม่ได้ก็ตามที่หวัง คุกศิษย์อาจารย์คนนี้ รู้สึกใจหายและเสียดาย แทน ห้องรุ่นหลังๆที่ต้องขาดโอกาสดีที่จะได้รับความรู้อัน มากมายจนหาศาล จากท่านคณาจารย์ แต่อีกใจหนึ่งก็รู้สึกดีที่คณาจารย์ผู้มีพระคุณจึง จะได้มีเวลาพักผ่อน ร่าเริงและจิตใจอันเหนียวรั้ว จากการปั่นแป้งและ จัดเกรรคุกศิษย์ หลากรุ่นต่อหลากรุ่นตลอดระยะเวลา การที่ผ่านมา แม้ความเหน็ดเหนื่อยของอาจารย์จะมีมาตั้งแต่วันที่แรกที่พำสอนแต่อาจารย์ก็ไม่ได้คิด จะหยุดพัก แต่กับจั้งค้นคว้าความรู้ใหม่ๆ มาเสริมเพิ่มเติมให้แก่คุกศิษย์ตลอดเวลา

โบราณว่าครู เบื้องบเสฉิมมือน เรือ จ้าง ที่คองส่งคนข้ามฝากแม่น้ำ เมื่อถึงฝั่งผู้คนก็จากไป แต่ในใจศิษย์แล้ว ครูไม่ไปแค่ เพียงเรือจ้างแต่ยังเป็น แสงสว่าง ที่คองส่องนำทางให้คุกศิษย์ ได้เดินทางไปสู่ความสำเร็จ ในนามตัวแทนคุกศิษย์ พืชผัก รุ่น ๑๕ ขออำนาจสิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำเมือง เชียงใหม่ ขออำนาจครูบา ศิริวิรัช และอำนาจ ศาลเจ้าพ่อ เจ้าแม่ จงปกปักษ์รักษาและดลบันดาลให้ ท่าน อาจารย์ ปราเมศท์ ศลิบเงิน และ ท่าน ผศ. ดำเกิง บัองพาด จงมีแต่ความสุขความเจริญ สุขภาพแข็งแรง และเป็นแสงส่องนำทาง พาสาวพัสร์ผัก เจริญรุ่งเรืองตลอดไป

ดวงรักและเคารพอย่างสูง
รุ่นที่ ๑๕ (๒ ปี)

ขอบคุณครับ...คุณครู

ผมและผองเพื่อนเป็นลูกศิษย์ของอาจารย์ เมื่อปี 2531 (แม่ใจ 61) ช่วงนั้นท่านอาจารย์ปราโมทย์ เป็นรองอธิการบดี ฝ่ายกิจการนักศึกษา ท่านอาจารย์ดำรง เป็นหัวหน้าสาขาพืชผัก ช่วงนั้นพวกเราเป็น นักศึกษาใหม่ ต้องมาพบบันหล่างๆ เรื่อง โฉมหน้าวิทวัสจัง ได้เห็นความเสียดส การทุ่มเทการทำงาน ของอาจารย์ทั้งสอง ถึงแม้ท่านอาจารย์ปราโมทย์ ท่านจะติดภารกิจในงานบริหาร ของมหาวิทยาลัยอยู่ก็ตาม แต่ผมจำได้ว่าอาจารย์จังกัดกรุณาให้อาจารย์ฉันทนา มาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาแทน เพราะงานเยอะมาก ซึ่งตอนนั้นพวกผมเองก็ม่เข้าใจว่าทำไม แต่ตอนนั้นก็เข้าใจและกระจำแล้วครับ

ส่วนท่านอาจารย์ดำรง บ่องพาค พวกเราประทับใจในความเป็นผู้มีความสุขุม อารมณ์ดี และความ เป็นผู้มีอิธจาง์จอนตรี ่อกุศศิษย์ทุกคน มีความเอาใจใส่ต่อพวกเราทุกคน

ชีวิตครูเป็นชีวิตที่น่างง่อง และสมควรได้รับความเคารพบูชา "การเป็นครูเป็นศิษย์กันครั้งหนึ่ง แต่ผูกพันกันจนวันตาย" สาขาพืชผักของเรานับว่าโชคดีที่มีครูดีๆ ที่เป็นแบบอย่าง ทั้งในด้านวิชาการและ ด้านการดำรงชีวิต ที่ลูกศิษย์อย่างเรา จะได้น้อมนำมาเป็นแบบอย่างในการดำรงชีวิต ทั้งในด้านครอบครัว และองค์กรที่เราทำงานด้วย

พืชผักรุ่น 19 ทุกคน นับว่าเป็นเกียรติงของชีวิต และมีความโชคดีที่ได้มีโอกาสดรับการอบรมสั่งสอน จากท่านอาจารย์ทั้งสองท่าน ส่วนหนึ่งที่พืชผักเราจะทำก็คือ การปฏิบัติตนตามแนวทางที่ครูบาอาจารย์ได้ ทำไว้ จะจดจำไว้ ภาระหน้าที่ การงานของอาจารย์ทั้งสอง จะเบาาง แต่ภาระที่ยังหนักแน่นและมั่นคง และ ดำรงไว้ตลอดไป คือการเป็นครูบาอาจารย์ ของลูกศิษย์พืชผักของมหาวิทยาลัยแม่ใจตลอดไป

จาก ศิษย์เก่า พืชผักรุ่น 19 หลักสูตร 2 ปี

มุทิตาจิต อ.ปราโมทย์ อ.ดำรง

อาจารย์ทั้งสองท่านเป็นทั้งอาจารย์และผู้มีพระคุณ ที่คอยอบรมสั่งสอนในด้านวิชาการ ด้านการดำเนิน ชีวิต ที่พวกเราทุกคน รัก เคารพ แม้ว่าพวกเราทุกคนจะจบการศึกษาไปแล้วก็ยังคงแวะเวียนแจ้งขเมจ็อน เข้ามาใน สาขาพืชผักบ่องๆ เพื่ออยากจะพบอาจารย์ของพวกเรา มาชื่นชบับรรจจากตเก่าๆที่ท่านทั้งสอง คองพำร้สอน คองใจให้คำแนะนำ และเพื่อมาบอกกับอาจารย์ว่าพวกเราม่เคยคิดนว่าท่านทั้งสองเคยสอนอะไร พวกเราบ้าง พวกเรา นำไปใช้อย่างไร และนำไปสอนไปแนะนำรุ่นน้องๆต่อไปเหมือนที่ท่านเคยสอนพวกเรา ำนำดีรู้ว่าลูกศิษย์ของอาจารย์ที่มีทุกอง่างดำเนินวันนี้ก็เพราะได้เคยคิดน คำสั่งสอนของอาจารย์

ผักรุ่น 20
แม่ใจรุ่น 60

ด้วยความระลึกถึงเป็นอย่างยิ่ง ท่านอาจารย์ปราโมทย์ ขลิบเงิน ได้มีความเมตตาต่อเหล่าลูกศิษย์ ทั้งหลาย แม้ว่าจะจบการศึกษาแล้ว แต่ท่านก็ยังถามไถ่ถึงทุกข์สุขของเหล่าลูกศิษย์เสมอด้วยความห่วงใย ในโอกาสที่ท่านอาจารย์จะเกษียณอายุราชการเหล่าลูกศิษย์ทั้งหลายจึงพร้อมใจกันจัดงานแสดงมุทิตาจิต การระดม อาจารย์ ปราโมทย์ ขลิบเงิน และขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายจงงดลบันดาลให้ท่าน อาจารย์มี สุขภาพแข็งแรงและเป็นร่มโพธิ์ร่มไทรให้กับเหล่าลูกศิษย์ตลอดไป

ลูกศิษย์พี่ชผัก" 21

อาจารย์ปราโมทย์ ขลิบเงิน... อาจารย์คือผู้สร้างแสงสว่างให้แก่ลูกๆ ชาวพี่ชผัก แม่ใจ

ภาพความประทับใจที่พวกเราชาวพี่ชผักไม่เคยลืมเลือน คือ การที่พวกเราได้มีโอกาสเรียงหนังสือกับ อาจารย์... ความรู้ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนที่อาจารย์ได้สอนสั่งพวกเรานั้น มันมีคุณค่ามากมายมหาศาลหาว่ามิได้จากตำราเล่มไหนๆ ถึงแม้วันนี้...อาจารย์จะไม่ได้ทำหน้าที่สอนหนังสือที่สวนพี่ชผักแล้ว แต่พวกเราชาวพี่ชผักทุกคนก็จะยังคงรักและระลึกถึงอาจารย์ตลอดไป ขอให้อาจารย์พร้อมทั้งครอบครัว ประสบแต่ความสุข สุขภาพแข็งแรงนะคะ

ด้วยความเคารพอย่างจริง
จากลูกๆ พี่ชผัก 4 ปี รุ่น 22

ขอแสดงมุทิตาจิต แด่ อาจารย์ปราโมทย์ วัลลิโภชน์ และ อาจารย์ดำเกิง ป๋องพาค

มุทิตาจิตศิษย์...แต่ครูฉัน
 ๖ วิชาคุณด้านจิตใจหัวใจคน
 ศิษย์สำนึกซึ้งกรทอโรตราในคำสอน
 สอนเฝ้าครูสู้ชีวิตวิชา
 ฉันจดจำถ้อยคำครูผู้ศักดิ์สิทธิ์
 รู้จักงานการอื่นอย่างแจ่มชัด
 จักจดจำคำสอนดีมีความหมาย
 พระคุณครูผู้หวังดีมีอนันต์
 ศิษย์...ร้องสรรเสริญคุณสุนทรพราหมณ์
 มุทิตา...ครูอาจารย์ภาคตามัวง
 ขออัญเชิญคุณพระศรีที่เรืองฤทธิ์
 อัญเชิญองค์เฝ้าพงศวงศอนิทราร

ผู้รังสรรค์สอนสั่งหวังเกิดผล
 จากวงวนผูกพันอวิธา
 ศิษย์สังวรศักดิ์สอนครูใจหนา
 ไร้ปัญหาเบิกทางอย่างพอดี
 สั่งสอนศิษย์ให้รู้จักรักศักดิ์ศรี
 ถอดวาทะที่พึงไพเราะเสนาะการรณ
 จนชีพวางมิลกลางไปฝันปรารถนา
 ชั่วชีวิตไม่มีคิดครูผู้สอนใจ
 เหนืองานงานการเกษมเปเลียงนสมันจ
 ครูจักได้พักหนึ่งอนกาชา
 เนมิตพรซึ่งใจรักธา
 น้อมพรมาแต่ครูผู้...เกษมเทอญ

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้เสียสละกำลังแรงกาย แรงแรงความหวังดีต่อศิษย์ ท่านได้เสียสละซึ่งทรัพย์ากรอันมีค่าของชาติไทย ทรัพย์ากรอันนำมาซึ่งความภาคภูมิใจในของท่าน และของหลายๆ คน เมื่อครั้งก้าวแรกที่แม่ใจ ในกรุง หลวงคนอาจจ้งวิตกกังวลในหลายๆด้าน ทั้งการเรียน ความเป็นอยู่ต่างๆ แต่ก็ยังมีสิ่งหนึ่งที่นำทาง ที่ช่วงแรกอาจจนถึง ณ ทุกวันนี้ได้สำเร็จการศึกษา เรียงกัด้วยชาวพี่ซึ้งแม่ใจ นั่นคือความเมตตา ความเอื้ออาทร ความหวังดี ของท่านผู้ดีชื่อว่า "ครู" บางคนอาจจะเรียกว่า "อาจารย์" แต่นั่นคงไม่สำคัญเท่าความรักความหวังดีที่ท่านทั้งกลางมีต่อศิษย์ทุกคน ท่านได้อุทิศตนเพื่อผลิตซึ่งคนดีของแผ่นดิน"แม่ใจสร้างปัญญาเพื่อแผ่นดิน" จนถึงวันนี้สิ่งที่ท่านได้อุทิศตนมาทั้งหมดก็ได้ประสบผลสำเร็จแล้ว ศิษย์ทั้งหลายได้รับหน้าที่การงานอันสังคม ช่วงพัฒนาสังคม ช่วงแผ่นดินนี้เจริญงอกงาม

สิ่งเหล่านี้อาจเป็นสิ่งที่อาจารย์ทุกท่านหวังไว้ หวังให้มีศิษย์ทุกคนเป็นคนดีและวันหนึ่งถึงท่านจะได้เกษมอายุรากรรณ แต่ในความรักของศิษย์ทุกคน ท่านทั้งกลางยังทำงานเพื่อแผ่นดินตลอดมา เพื่อศิษย์ทุกคนศิษย์คงไม่มีอะไรจะตอบแทนท่าน เท่ากับประพฤตินั้น สืบทอดเจตนา นำเอาคำสั่งสอนของอาจารย์ไปปฏิบัติเพื่อไม่ให้เกิดความอองกามแก่ตนเองและเพื่อสังคมในแผ่นดินไทย

ขอให้อาจารย์ทุกท่านจงมีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์แข็งแรงเป็นที่พึง ที่ระลึกถึงของศิษย์ทุกคนตราบนานเท่านาน

ด้วยจิตคารวะ
 พี่รพีภัก ๒๒

ในนามตัวแทนพีชผักกุ่มที่ 23 ก่อนอื่นก็ขอฝากคำกลอนให้ท่านอาจารย์ปราโมทย์ วัลลิบาลิน ได้อ่านเล่น อาจดูไม่โดดเด่นแต่ขอมาจากใจครับ "กาลเวลาเวียนมาครบเกษียณ เก่งร่วมเรียงศึกษาพาใจงาม แม้จะแก่ก็แต่เพียงร่วงกาล คงมีสายสำหรับคำจ่ามิหลิม"

สำหรับท่านอาจารย์ปราโมทย์ วัลลิบาลินถือได้ว่าเป็นอาจารย์ที่เปี่ยมไปด้วยเมตตา ด้วยภาพลักษณ์ที่อาจารย์เป็นผู้บริหารการพูดจาของอาจารย์จึงดูสุ่ม นุ่มลึก อ่อนโยนแต่ไม่อ่อนแอ เพื่อนักศึกษาคอนเนคชันปัญหาไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดเพื่อปรึกษาอาจารย์ปราโมทย์เป็นอันว่าต้องชี้ทางออก และบางครั้งเจอกัน อาจารย์ก็จะคอยซักถามด้วยความห่วงใยเอาใจใส่เสมอ สำหรับการสอนนักศึกษาในห้องเรียนแล้ว อาจารย์ปราโมทย์ก็ได้พ่วงการสอนและถ่ายทอดวิชาความรู้ให้อย่างเต็มที่อีกทั้งยังพ่วงมาเตรียมความพร้อมให้แก่ นักศึกษาโครงการถ่ายทอดประสบการณ์ต่างๆให้ฟังจนพวกเราสามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานเป็นแนวคิด แนวทางในการประกอบอาชีพ ซึ่งความรู้ต่างๆที่ได้จากอาจารย์ ปราโมทย์ประดุจภูมิรู้ที่สามารถนำไปปรับใช้ได้อย่างจริงในการทำงาน

และในวาระที่ท่านอาจารย์ปราโมทย์ วัลลิบาลิน จะเกษียณอายุราชการก็ปรารถนาในนามตัวแทนเพื่อนๆ พีชผักกุ่ม 23 ก็ขออัญเชิญคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย โปรดดลบันดาลให้ท่านอาจารย์ปราโมทย์ วัลลิบาลินสุขภาพร่างกาย สมบูรณ์แข็งแรงอายุยืนยาวอยู่เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของพวกเราชาวพีชผักและมหาวิทยาลัยแม่โจ้ไปนานๆด้วยเทอญ

ตัวรักและเคารพอย่างสูง
พีชผักกุ่ม 23

วันนี้สภาพิเศษผัก มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จัดงานมูลนิธิตาสิตคณาจารย์ (ครูของเรา) จำนวน 2 ท่านที่ เกษังพะอนุราษฎร์การณีนปนี ท่านอาจารย์ปรภาไพฑัฒ์ วัฒนจิณ และท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ดำเกิง บัองพาด ดัวงเป็นผู้มากความรู้ด้านการศึกษา เป็นความชื่นชมที่แต่ละท่านเดินทางมาถึงเส้นชัยแห่งการรับราชการ และคงคุณงามความดีให้ศิษย์ได้กล่าวถึง ได้เป็นแบบอย่างในการทำงาน หวนคิดถึงครูบาอาจารย์ ที่ได้ อบรมบ่มนิสัยมาตั้งแต่โรงเรียนระดับอุดมศึกษา แล้วรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของท่าน เพราะทำให้เราได้มีวันนี้ ที่ท่านได้เป็นแบบอย่าง ได้ให้ทั้งความรู้ คุณธรรม ซึ่งมาถึงวันนี้ท่านก็ได้เกษังพะอนุราษฎร์การณีนปนี ขอส่งใจระลึกถึงพระคุณของท่านอาจารย์

ครูบาอาจารย์ที่ท่านปรารถนาความรู้มาให้

อบรมจิตใจให้มีผิวดรอบซั้วดี ก่อนจะนอนสวดมนต์อ้อนวอนทุกที
ขอกุศลบุญบารมีสั่งเสริมครูนี้ให้ร่ำเงิน ครูมีบุญคุณจะต้องเกิดทุกเอาไว้เหนือเกล้า
ท่านสั่งสอนเราอบรมพวกเราไม่เว้น ท่านอุทิศใจคิดถึงความจากเงิน
สอนจนรู้จัดเงิน เผ้าแะเผ้าเน้นมีได้อาพร่าง

พระคุณที่สาขงดงามแจ่มใส แต่ว่าใครหนอใคร เบื้องเบรงครูไว้ว่าเป็นเรือจ้าง
ถ้าหากจะคิด จังคิดจึงเห็นว่ามีผิวดทาง มีใครกินบั้งแะน้ำแนวทางอย่างครู
บุญคุณทำมาตั้งแต่ปางดเิด เรางกนินท่านตั้งใจกรบบรณ เคารพคุณท่านกตัญญู
รักและภักของ่ามาเผ้วพานคุณครู ขอกุศลนคบุญตั้ฐู ใ้มีครูสิสุขขั้วนิรันดร ใ้มีครูสิสุขขั้วนิรันดร

ขอแสดงมุทิตาจิต แต่ ครูบาอาจารย์

เรณูภา พิธิแฉคัม
และศิษย์เก่าพิเศษผัก 24
24 ตุลาคม 2552

“จากลูกศิษย์พี่ชดฝัก 25...แต่ท่าน อาจารย์ ปราโมทย์ วัลลิขเงิน
(เงินแดง อาคม พรหมเสมอ ประธานพี่ชดฝัก รุ่น 25)

“คำว่าครู”จึงซึ่งตรึงใจจิต จึงสถิตรักมันไม่ในวันไหนว แม้วันนั้นจากครูมาอยู่ไกล แต่หัวใจ”รักครูอยู่ทุกวัน”

ด้วยจ๋อนนึกวันวานที่ผ่านพ้น

จึงเปี่ยมล้นพระคุณที่หนุนผัน ครูเป็นแสงสว่างทางชีวิต จากวันนั้นถึงวันนี้เพราะมีครู ครูจะรู้บ้างไหมว่า
ใครหนอ กำพันคอช่วงหาอาหาร ทั้งความรักความคิดพิณิจู ลูกศิษย์อยู่ต่อตลอดอดจากใจ

แม้เวลาผ่านเนิ่นนานสักแค่ไหน แต่หัวใจของพวกเราจึงเฝ้าฝัน จะยังรักคุณครูทุกทุกวัน

ให้เหมือนกับวันวานที่ผ่านมา ทุกคำสอนของคุณครูที่มอบให้ จะติดตรึงซึ่งถูกทั้งเป็นหนักหนา
จะน้อยน้าทุกอง่างที่ให้น้ำ เป็นปรัชญาในชีวิตก้าวต่อไป ขอพระคุณคุณครูพี่ชดฝักนี้

และจดจำสิ่งดีดีที่มอบให้ หากจากนี้มีโอกาสในวันใด เราคงได้ก้มกราบแทบตักครู
ทุกคำสอนจากครูจะไม่ลบ หากได้พบครูจะไม่ลืม แม้เวลาผ่านนานไม่ลืมครู

ขอครูได้รับรู้ด้วยหัวใจ หากกอนนี้ที่เงินมาไม่พอเรา ไม่เสนาะเหมือนดังกอนไหนเนไหน
แต่กอนนี้เงินออกมาจากใจ ของลูกศิษย์พี่ชดฝักที่เติบโตอยู่ของคุณครู

และจดจำสิ่งดีดีที่มอบให้ หากจากนี้มีโอกาสในวันใด เราคงได้ก้มกราบแทบตักครู
ทุกคำสอนจากครูจะไม่ลบ หากได้พบครูจะไม่ลืม แม้เวลาผ่านนานไม่ลืมครู

บ้านหลังนี้ที่พวกเราเคยร่วมสร้าง ถากถางทางเกษรที่วงไม่จืดสน นึกก็เอาเบ้ากีสู้ช่างอดทน
จนผ่านพ้นกว่าสามสิบปี จากแผ่นดินรกร้างในวันก่อน เป็นแหล่งสอนสั่งศิษย์ให้มีศักดิ์ศรี เป็นคนกล้า
เป็นคนเก่งเป็นคนดี เป็นคนที่มีค่าของสังคม เจ้าเป็นลูกหลานศิษย์ครูพี่ชดฝัก จะรีบเลี้ยงจืดเกลือกอย่าง
เหมาะสมควร มีความรู้ ความชำนาญชำนาญ จะอบรมสอนสั่งอย่างตั้งใจ บ้านหลังนี้ที่พวกเราจะร่วมสร้าง
ถากถางทางด้วยพลังคนรุ่นใหม่ สานต่อเกียรติคุณการณระบือไกล บ้านหลังนี้ของคุณครู.....ชาวพี่ชดฝัก

ความในใจเล็กๆจากลูกศิษย์มอบแด่ท่านอาจารย์ปราโมทย์ วัลลิโภชน์ ก่อนอื่นต้องขอกราบแทบบุญคุณอาจารย์ท่านเปรียบเสมือนพ่อคนที่สองสำหรับเรารับที่ใต้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ซึ่งอบรมสั่งสอนเราจนได้ ตีฆาจนถึงทุกวันนี้พวกเราชาวพีรผักรุ่นที่ 25 รู้สึกดีใจที่อาจารย์จะได้พักผ่อนบ้างและมีความสุขกับครอบครัว การเกษียณอายุราชการ เป็นการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในชีวิตของคนทำงาน (ดงในเดือนกันยายนเป็นเดือนสิ้นสุดแห่งปีงบประมาณ ผู้ที่มีอายุครบ 60 ปี บริบูรณ์ ต้องเกษียณอายุคือการพ้นจากหน้าที่การงาน สิ้นสุดชีวิตการทำงาน ซึ่งแต่ละองค์กรแต่ละหน่วยงานจะจัดงานเกษียณอายุราชการให้แก่บุคลากรเพื่อเป็นการตอบแทนคุณงามความดีของผู้ครบเกษียณฯ ในโอกาสนี้ก็เช่นเดียวกันสาขาพีรผักเราก็มีอาจารย์ปราโมทย์ วัลลิโภชน์ ท่านที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความขยันหมั่นเพียร ใฝ่รู้ใฝ่เรียนและทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจ ปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเต็มสติปัญญาและความสามารถตลอดระยะเวลาที่ท่านได้รับการมาดีทำคุณประโยชน์ต่อสาขาพีรผักจนนับไม่ถ้วน เป็นเอกอภีการ ตลอดทั้งยังเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ลูกศิษย์สาขาพีรผักตลอดมาและพวกเราชาวลูกศิษย์พีรผักรุ่น 25 ทุกคน อยากบอกอาจารย์ว่าเรารักอาจารย์ เคารพอาจารย์ และขอให้ท่านอาจารย์ปราโมทย์ วัลลิโภชน์ มีสุขภาพที่สมบูรณ์แข็งแรงอยู่อบรมสั่งสอนพวกเราไปนานๆครับเพราะพวกเราจะเป็นลูกศิษย์ของท่านอาจารย์ตลอดไป

ลูกศิษย์พีรผักรุ่น 25

แต่... อาจารย์ปรีชาโพธิ์ นลินเงิน

มนรรณพณ์สุดกว้างจะกางกัน
 ไร่สำคัญพัฒนาการที่นาผุ่น่ง
 ไร่ค่าน้องจ้งคองว่างพางพงุง
 จนผ่านคั้งแควในผุ่นนี่
 เบื้องบดั่งครูคือเรือน้องที่คองค่อง
 ศิษย์ทั้งผองคือผีพางไฟน่านงนี่
 ครูสอนสั่งทั้งตำราวิชาชีวิต
 จนศิษย์รักจำวนนทีที่แสนไกล
 พระคุณครูนั้นสูงค่ามหาศาล
 เบื้องบประมาณ ฤาแผ่นฟ้ามาควงเฝ้า
 พระคุณครูคือธรรภาพตลอดไป
 ศิษย์ก้มกราบหน้าอินทวิทิตพระคุณครู

จาก 4 ปี ที่เคยเรียนรู้นานาชาติตั้งแต่ใจแห่งนี้ และสองปีในสาขาพืชผัก ความรู้ที่ “เรา” นักศึกษา พืชผักทุกคนได้รับนั้น มาจากการทุ่มเททั้งแรงกาย และแรงใจของอาจารย์ ผู้ซึ่งเป็นที่รักและเคารพจริง ของนักศึกษาพืชผักทุกคน อาจารย์ผู้เปรียบเสมือนผู้ให้ และถ่ายทอดความรู้ให้แก่ศิษย์จนสามารถนำไป ใช้ในการประกอบอาชีพ และดำเนินชีวิตนอกรั้วมหาวิทยาลัยได้อย่างงดงาม ซึ่งร่องจันทน์ของอาจารย์จะเป็นสิ่งที่นักศึกษาทุกคนจดจำได้เสมอ เพราะทุกครั้งที่ยาจารย์อบรมสั่งสอนมักจะมีแต่ร่องจันทน์ที่แสดงถึงความเมตตาปรากฏด้วงทุกครั้ง พวกเราทุกคนจะระลึกถึง พระคุณของอาจารย์ที่ได้อบรมสั่งสอน และในคำปรึกษาแก่เราเสมอ ทังนี้ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย ชวงปกป้องคุ้มครองให้อาจารย์และครอบครัว มีสุขภาพดีและ ประสบแต่ความสุขทุกประการ

พืชรัก 27 (4 ปี)

มุมหนึ่งในทางพืชรัก มหาวิทจาคลังแม่โจ้

เรียง อาจารย์ปรภพไพฑูริย์ วัฒนเงิน และอาจารย์ดำเกิง บัองพาด

เรื่อง ส่งความคิดถึงจากแดนไกล

สิ่งที่แนบมา ความคิดถึงของศิษย์เก่าพืชรักรุ่นที่ 27 แม่โจ้ 69 (2 ปี), แม่โจ้ 67 (4 ปี)

เมื่อพวกเราได้ทราบข่าวจากจดหมายมาว่า ท่านอาจารย์ทั้งสองจะเกษียณ พวกเราเสียดายมากที่อาจารย์ทั้งสองจะไปใช้ชีวิตในวังเกษียณ ซึ่งอาจารย์ทั้งสองได้สร้างคุณงามความดีและสร้างลูกศิษย์สาขาพืชรักหลายรุ่น ลูกศิษย์ของอาจารย์ทั้งสองก็ได้ไปสร้างชื่อเสียงให้กับสาขาพืชรัก มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จนทำให้สาขาพืชรักเป็นที่ยอมรับในสังคม และพวกเราจำได้ว่าอาจารย์ทั้งสองมีเอกลักษณ์ในการสอนที่แตกต่างกัน ทำให้ลูกศิษย์จดจำบุคลิกและแนวคิดของอาจารย์นำไปใช้ในการทำงาน เช่น

ท่านอาจารย์ดำเกิง บัองพาด ท่านมีบุคลิกที่เป็นนักวิชาการ เมื่อถามนักศึกษา คนใดเกี่ยวข้องกับปัญหาพิเศษหรือเรื่องอื่นๆ ท่านอาจารย์จะถามอย่างละเอียด เหมือนที่ท่านจะต้องรู้เรื่องนี้ให้เข้าใจอย่างชัดเจน แล้วส่วนงานในแปลงอาจารย์จะไปสำรวจแปลง โดยที่ในแปลงนั้นจะมีผู้ ซึ่งอาจารย์จะละเอียดมากในเรื่องนี้

ส่วนท่านอาจารย์ปรภพไพฑูริย์ วัฒนเงิน ท่านจะมีแนวคิดและคติคำสอนต่างๆ ทางด้าน การเรียงและการทำงาน เพื่อที่จะให้นักศึกษานำไปปฏิบัติ โดยใช้นักธรรมของพระพุทธศาสนา มาสอนเพื่อที่จะให้นักศึกษาได้เข้าถึงหลักธรรม

อีกประเด็นที่เกอบสิมอาจารย์ทั้งสองมีสิ่งที่มีเหมือนกันคือการแต่งข้อสอบ ข้อสอบทุกฉบับที่อาจารย์ออกนั้นมากมาครั้ง แล้วนั้นมากด้วย ซึ่งเป็นข้อสอบที่ปราบเซียนจริงๆ

สุดท้ายพวกเราเสียดายท่าน ที่ท่านอาจารย์ทั้งสอง จะไปใช้ชีวิตในช่วงวัยเกษียณ หากอาจารย์มีเวลาว่าง อยากให้อาจารย์มาเยี่ยม สาขาพืชรักของเราบ้างนะครับ พวกเรามีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน มีความรุ่งเรืองในชีวิต จนทำให้เราขี้วันนี่ เพราะพวกเรารำลึกเสมอว่าพวกเราเป็นศิษย์ที่รัก

ด้วยความเคารพอย่างสูง
ในนามตัวแทนพืชรักรุ่นที่ 27
เรียงเรียงโดยรหัส 20

แต่ท่านอาจารย์ปราโมทย์ วนิจเงิน

แรกเริ่มเมื่อก้าวมาสู่สาขาพืชผักที่พวกเราเคารพรัก ก็ทำให้นพวกเราได้ประจักษ์ว่า ฟ้าแสดคือบ้านในฝันของพวกเรา จากอดีตสู่ปัจจุบันพวกเราชาวพืชผักรุ่นที่ 28 ได้เดินทางจากบ้านหลังนี้มานานกว่า 3 ปีแล้ว คิดถึงทุกครั้งเมื่อนึกถึงภาพแห่งความทรงจำที่เคียงร่วมสร้างกันมา จังชิดตาตรึงใจมิรู้ลืม นึกถึงคำสั่งสอนของอาจารย์แต่ละท่าน ที่คอยช่วยเหลือมาให้พวกเราชาวพืชผักรุ่นที่ 28 “รู้สึกสามัคคี”

ถ้าให้ย้อนอดีตกลับไปนึกถึงอาจารย์ท่านหนึ่งที่พวกเราชาวพืชผักรุ่นที่ 28 เคารพรักและยึดมาเป็นแบบอย่างปฏิบัติในการดำเนินชีวิต คงไม่มีใครที่ไม่รู้จัก “ท่านอาจารย์ปราโมทย์ วนิจเงิน” ด้วยบุคลิกที่เรียบง่าย สุขุม เป็นกันเองกับลูกศิษย์ทุกคน ทุกครั้งที่ได้มีโอกาสเข้าห้องเรียนกับท่านอาจารย์ หรือบางช่วงเวลาที่ท่านอาจารย์นัดหมาย คงไม่มีใครที่ไม่อยากเข้าห้องเรียน เพราะไม่อย่างพลาดความรู้ที่มาจากหัวใจของท่านอาจารย์ คำสั่งสอนของท่านอาจารย์ที่แฝงไปด้วยความรัก ถึงความหวังดีที่มีแต่ให้หวังให้ลูกศิษย์เป็นคนดีช่วยกันพัฒนาบ้านเกิดเมืองนอน ไม่นิยมผู้ที่มีพระคุณ ท่านอาจารย์จะเป็นผู้ที่พูดอยู่เสมอกับลูกศิษย์ทุกคนถึงเรื่อง ความพอเพียง ดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งพวกเราได้ประจักษ์แก่สายตาแล้ว เพราะท่านได้ปฏิบัติให้พวกเรา เพื่อนำไปเป็นแบบอย่างถึงความเรียบง่ายพอดี พอประมาณของท่าน สอนให้พวกเรารู้จักชีวิตนี้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง และผู้อื่น คำสอนเหล่านี้ยังคงอยู่ในตัวของพวกเราชาวพืชผักรุ่นที่ 28 ตลอดมา....

มาในวันหนึ่งที่ท่านอาจารย์ได้เกษียณอายุราชการ พวกเราชาวพืชผักรุ่นที่ 28 ขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ที่เคียงบารมีสั่งสอนพวกเราวันนี้ด้วยความรู้ และขอสัญญาว่าพวกเราจะเป็นลูกศิษย์ที่ดีของท่านอาจารย์ เป็นชาวบ้านที่ดีของประเทศชาติตลอดไป คำสั่งสอนทุกถ้อยคำพวกเราจดจำไม่ลืมคิดย้อน เพราะพวกเราระลึกถึงท่านอาจารย์เสมอมา ท่านอาจารย์ที่เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับพวกเราชาวพืชผัก อาจารย์ท่านนี้.....“อาจารย์ปราโมทย์ วนิจเงิน”

พืชผัก 28

แต่...ท่านอาจารย์ปราวินท์ วัลปิเงิน

คำว่า "ครู" (อาจารย์) เปรียบได้ว่าดีนักดั่งอย่าง
ในพื้นนวมนาชคาราธ

เปรียบ"แม่พิมพ์"ก่อนเกลาแผ่นก่อนคอม
ปลูกฝังซึ่งคุณธรรมผ่องอำไพ

เปรียบ"แสงเทียน"ส่องสว่างทางมืดมิด
จากไม่รู้ทั้งเงาเบาปัญญา

คือ "บุรุษังบุคคล" เปี่ยมคุณค่า
ทั้งทางจริยคุณงามความดี
ยอดกตัญญูคุณที่หนุนเนื่อง
พร้อมอุทิศใจจากดวงมอบพลี

ร่วมเชิดชูครูอาจารย์ด้วยใจมัน
ในวันหนึ่งที่ครู(อาจารย์) ถึงวังเกษิณ

เปรียบ "เรือจ้าง" รับส่งผู้โดยสาร
ได้ข้ามผ่านถึงฝั่งสมตั้งใจ
ทั้งโอบอ้อมการดูแลมนุษย์ให้
ให้ก้าวไปตามครรลองของวิชา
เพื่อในศิษย์แจ้งแก่ต่างทางศึกษา
กลับแก่กล้าเลิศล้ำเพราะพร้าโรงเรียน
ควรบูชาเคารพนบมอบเตีง
เพื่อหนักโรงเรียนเติบโตขึ้นมันได้ดี
ชาติรุ่งเรืองเพราะคุณครูผู้ศักดิ์ศรี
เป็นคนดีที่นำงศนชั้นธรรม
ที่สร้างสรรค้มเพราะความเหมาะสม
ศิษย์ขอกราบถ่อมใจนวัตร(อาจารย์)คนดีพิชผัก

*****

ก่อนอื่นพวคนหมูผม ก็ต้องของกล่าวก่อนว่าได้รู้จักกับอาจารย์ด้อย่างไร ก็จากการเรียนวิชาสาระพีชสวน
แล้วต่อด้วยวิชาสัมมนาซึ่งอาจารย์เป็นเจ้าของวิชาเองก่อนหน้านี้ก็ได้เรียนกับอาจารย์บ้างในวิชาหลักการ
ผลิตผักหรือเทคโนโลยีการผลิตผัก (ไม่ก่อนแน่ใจนะค่ะ/ครับ) จากที่พวคนหมูผม ได้สัมผัสกับอาจารย์มา
อาจารย์เป็นคนที่ดีสุภาพ พูดเพราะมาก เรียนด้วยแล้วชวนให้ฟัง แต่เนื้อหสิ่งอื่นใดใครจะเชื่อว่าอาจารย์จะ
ถึงวังเกษิณแล้ว (เพราะอาจารย์จึงดูหนุ่มอยู่เลย)

ไม่เป็นที่ระค่ะ/ครับ พวกเราคิดว่าถึงแล้วอาจารย์จะเกษิณไปแล้ว แต่พวคนหมูผม ก็คิดว่าอาจารย์
ควรที่จะได้พักผ่อนและได้ทำในสิ่งทีอาจารย์ต้องการบ้างในบ้นปลายของชีวิต พวคนหมูผม ขอสัญญาว่าจะ
เป็นลูกศิษย์ที่ดีของอาจารย์ ตามที่อาจารย์ได้สั่งสอนมาตลอดระยะเวลา 2 ปีที่ได้มาเป็นลูกของสาขาพืชผัก

สุดท้ายนี้พวคนหมูผม ก็คงไม่มีอะไรจะมอบให้น้ออาจารย์ได้ดีไปกว่าคุณความดีที่พวกเราได้ทำมานั้น
จงดลบันดาลให้น้ออาจารย์มีความสุข สุขภาพร่างกายแข็งแรง เพื่อที่จะได้อยู่เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของพวกเราไป
ตราบนานเท่านานค่ะ/ครับ

หกสิบปีผ่านพ้น
 เริงเบ่งบถฤทธิเชิงนคร
 กอปรกิจเนิ่นนานมา
 กิ่งฝั่งดั่งฝืนได้
 พุทธคุณบุญพระพร้อม
 พรเลิศแห่งทั่วราม
 ประทานสูงทุกงาน
 พันอันหมื่นนวังไว้
 เก็บรวมมวลคดอกไม้
 ร้อยต่างมาคลังทอง
 พุทธพจน์กำหนดกรอง
 เกษีณกุศลเกษนาชรั

อ่ำลา
 แสงไว้
 สิบเนื่อง
 แซ่ซ้อง สดุดี
 จตุคาม
 เทพไท่
 มอบแต่ ผู้ไกลเชิงน
 พรั่งพร้อม บริบูรณ์
 เรืองรอง
 มอบให้
 อลัษณ์
 สุกล้ำ เจริญพร...สารุ

ดวงรักและเคารพอย่างสูง
 ศิวแทนพืชผัก'๒๙ / แม่ใจ'๖๙
 (พืชผัก ๔ ปี)

บทความ อาจารย์ ปราโมทย์ วัลปิเงิน

ปรา ภูเก็จเรติกรีก้อง	ดินแดน
ไพทงษ์ ต่างมาลาแทน	กราบไนหัว
วัลปิ สึงเสกสรร	ไว้หน้า
เงิน ทองคั้นท้วนผ้า	มากดั่งงั่วใจ

คำว่าครูมาจากภาษาสันสกฤตว่า ครู "คุ" แปลว่าแสงสว่าง "ร" แปลว่าความมืดมน (แปลโดยรวม คือ เป็นผู้จัดความเวลาที่มืดมน) พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2532 ได้ให้ความหมายของคำว่า ครู และอาจารย์ไว้ดังนี้ ครู คือผู้สั่งสอนศิษย์, ผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ศิษย์ อาจารย์ คือผู้สอนวิชาความรู้, คำที่ใช้เรียกหน้าหน้าที่บุคคล เพื่อแสดงความยกย่องว่ามีความรู้ในทางใดทางหนึ่ง

สำหรับพวกเราชาวพีระผักรู้ว่าเราจะใช้คำจำกัดความใดๆ หรือแม้แต่ใ้ใจกว่า ครู หรืออาจารย์ ก็ได้ทำให้เห็นความเคารพ ศรัทธา ความรัก และความเป็นครอบครัวเดียวกันเสียมองลงแม้แต่น้อง เมื่อซัอนึกถึงอดีตที่ผ่านมาหลายปี แต่ความรู้สึกเหมือนว่าผ่านมาเหมือนวันวาน จังจำวันแรกที่พบท่านอาจารย์ปราโมทย์ได้ดี วันนั้นเป็นวันไนหัวครูที่สาขาพีระผัก ท่านสวมเสื้อผ้าไหมสีเหลืองแฉกสั้น สีหน้าดวงตาอ้มเอิบเป้งมาไปด้วยความสุข เมื่อถึงเวลาไนโหวาท ท่านพูดแต่สิ่งที่ดีแนะนำแนวทางการครองตนให้อู้งามในหลักธรรม ที่ถูกต้อง มีปัญหาอะไรก็จะปรึกษาท่านตลอด และช่วงงานต่างๆ เมื่อทราบว่ามีพิธีชობก็เสนอตัววันอาสาเข้าไปจนสำเร็จ

เวลาเริงนแต่ก่อนท่านสอนอยู่ 2 วิชาคือ วิชาสันตนา และวิชาสิริระวิทาจนหลังการเก็บเกี่ยว ท่านจะสอดแทรกแนวความคิดใหม่ ๆ และนานั่งสือที่เิงว้องกับโลกในปัจจุบันมาให้น่านอยู่เป็นประจำ ที่ขาดไม่ได้คือ ธรรมะ จนเพื่อนๆ งามานามท่านว่า พระราชาคณะพีระผัก แล้วจึงมีเสียงกระซิบต่อทังด้วยนว่าวันนจะสีเทสนก็กัณฑ์ แต่เท่าที่มองดูใบหน้าเพื่อนๆ แล้วก็ยิ้มแฉ่งกันเกือบทุกคน และสิ่งทำให้ทุกคนยิ้มออก หรือแม้แต่อาการบ้านมาดกกันหลังนั้งนั้นเห็นจะเป็นเวลาที่ท่านอาจารย์ปราโมทย์ติดงานราชการต้องปล่องก่อนเวลา นั่นคือเวลาทักของเพื่อน ที่จ้งทำงานด้าง แต่ก็ไม่แน่นอนเสมอไปว่าท่านจะปล่องพวกเราก่อนเวลา ท่านจะส่งนือปราบสทธิผิวสีแทน เสียงดุดั่งกราสีห์ อันเป็นเอกลักษณ์แล้วนำเกรงงามมาสอนพวกเราแทน ผู้หญิงคนนนั้นก็คือ พี่เจี๊ รัศมิ์ รือแต่ก่อนน เิงวันเป็ตังนเป็น พี่เรุกาไปแล้วน .....ทำพี่แจะเชื่อเรื่องดวงกับเนื้อคู่มากไปนั้ง แต่ก่อนนี้เรว้างเป็นไนได้พี่เจี๊มาขอดวงงามหาแต่เรื่องเนื้อคู่ แต่ตอนนนี้ทักได้แม่หมอนีใหม่เิงไปปล่องนือ .....ใครอังกูว่าเพราะเหตุใดถึงเป็ตังนือก็ปกากันเอนงนงนอกรือเิงไปเิง.....

เมื่อคิดบททบทวนถึงความหลังก็บังเอิญจากเจ้านิพนธ์ของเราผู้เป็นครอบครัวเดียวกันอยู่กับอาจารย์ที่พวกเรา รัก ใบน้ำและดวงตาเมื่อ 4 ปีก่อน จนมาถึงตอนหนึ่งดวงตาและใบน้ำของท่านก็ดูไม่เหมือนคนที่จะเกษียณอายุราชการ 60 ปี เจง ถึงแม้ท่านจะเกษียณอายุราชการ แต่สำหรับพวกเราท่านก็ยังคงเป็นผู้ที่เราระงับเคารพ เป็นอาจารย์ในดวงใจของเราและจดจำ อาจารย์ปราวินท์ วัลภิเงินตลอดไปแล้วมีวันที่จะลืมไปได้เลย

สุดท้ายนี้ฝึกคอนแบบคันทนาแต่งไว้นิพนธ์อาจารย์โดยเฉพาะ ดังนี้

อายุเงินจิ้งไร่อง	วัสสา
วิภเนผ่องสกา	เลิศล้ำ
สุวงจิ่งอิตส์	ทุกเมื่อ จามเซง
พละกำลังกัณ	ปรานใด ผู้รั้งงา
โรจโรจโรจโรจโรจ	มงคล
ศุภฤกษ์นาค	จิ่งแล้ว
ลาภจิ่งมาด	ตัวท่าน แคนา
สุเกษมผ่องแผ้ว	จิ่งดั่งลาภา

ด้วยความเคารพอย่างสูง
เอกพันธ์ กันธะมัง คิม พิศนิก 29 เมษายน 71

เรียงอาจารย์ปราวินท์ วัลภิเงิน ที่เคารพเป็นของสูง

ตลอดระยะเวลาที่พวกเราเรียงอยู่ในรั้วสาขาพิศนิก มหาวิทยาลัยแม่โจ้แห่งนี้พวกเราทุกคนของขอบพระคุณอาจารย์ที่ได้อบรม สั่งสอน และคอยให้คำแนะนำ ดูแลให้คำปรึกษากับพวกเราอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยมาตลอด ลูกศิษย์หลายๆ คนต่างก็คิดถึงบิดักันไป ทำให้พวกเราซาบซึ้ง กับการทุ่มเทในการทำหน้าที่ของอาจารย์เป็นอย่างมากและถือได้ว่าอาจารย์เปรียบเสมือนบิดาคคนที่ 2 ของพวกเราทุกคนก็ว่าได้ ชาวพิศนิกทุกคนจะเป็นกำลังใจ และจะจดจำภาพแห่งคุณงามความดีของท่านอาจารย์ ที่ได้มุ่งมั่น ตั้งใจ สร้างคุณประโยชน์ สร้างชื่อเสียงที่ดี ให้กับสาขาพิศนิกของเรา ซึ่งชาวพิศนิกทุกคน จะสามต่ออุดมการณ์การทำงานของท่านอาจารย์ต่อไปครับ

พิศนิก วันที่ 30

มุขิตาจิต : แด่อาจารย์ ปรานิมท์ วัลปิเงิน
พีรฉก (4ปี)

“ต้นฤดูฝน ตุลาคม 2552”

“เปลวเทียนแห่งการก้าวเดิน”

เมื่อพวกเราก้าวเข้าไปบนแผ่นดินแม่ใจ เดินทางมาที่นี่เพื่อศึกษาเล่าเรียนเต็มเต็มความรู้รับสั่งความ
ใช้เวลาไม่เพียงเพื่อปริญญาเพียงใบเดียวหรอกที่พวกเราใฝ่ฝัน ยังมีหลายสิ่งหลายอย่างที่เราใฝ่ฝัน
ในช่วงวัยของนักศึกษาเรามีเส้นทางมากมายทั้งดีและไม่ดีในหลักในการดำเนินชีวิตจนมาจุดนี้ ไม่มีแสงนำทาง
มีเพียงความใจเผลอ ขอแสงสว่างส่องนำทางแก่เรา

แสงสว่างแห่งเธอ นำทางเรามาที่ก้าวเดิน “ครู” คือเปลวเทียนแห่งการก้าวเดินของพวกเราของบรม
สังฆมณฑล ต่างทอดจิตวิญญาณของครูในตัวเธอส่องเรืองรอง ดูเปลวเทียนส่องนำทางปลดพันธะแห่งความ
ใจเผลอนำไปสู่ปัญญาอันชาญฉลาด คุณครูเอ.ปรานิมท์ วัลปิเงิน) ท่านเป็นอาจารย์ที่มีน้ำเสียงไพเราะ
ฟังแล้วจับใจจับใจ ท่านต้องชี้แนะแนวทาง ในการต่อสู้ชีวิต การเป็นคนดีมีคุณธรรมให้กำลังใจแก่พวกเรา
คงเป็นแสงสว่างนำทางให้แก่เราไปบนเส้นทางที่ถูกต้อง พวกเรารักครูครับ/ค่ะ พวกเราจะระลึกถึงพระคุณ
คุณครูนี้เสมอครูที่แสนดี ที่ซึ่งเวลาเดินถอยหลังสู่ช่วงวัยเกษียณอายุทางราชการ ขอมุขิตาจิตแด่ครู ขอให้ครู
มีความสุขภายหลังชีวิตเกษียณ มีความสดใส เบิกบาน บุรุษรักเธอ ของขอบพระคุณจึง

.... ความใจเผลอกลางทางไป เส้นทางของจุดมุ่งหมายทอดยาวเด่นชัด เปลวเทียนส่องนำทาง
เปล่งรัศมีแผ่พรพราว แสงแห่งครูนำทาง พวกเราก้าวเดินไปบนเส้นทางนั้นอย่างภาคภูมิใจพวกเราจะระลึก
ถึงพระคุณครูเสมอมุขิตาจิตถึงความเคารพ.....

ด้วยความเคารพ
นักศึกษาคณะพีรฉกปีที่ 4 (4 ปี)

ความประทับใจ จากพิธีผัดปี 2 (4 ปี)

"สืบทอดว่าไม่เท่าตาเห็น สืบทอดเห็นริจะสู้ซื่อคด้า" เป็นสุภาษิตที่ยังคงเป็นสัจธรรมอยู่เสมอ และสุภาษิตนี้มีบทบาทและมีส่วนที่ทำให้ผมตัดสินใจเลือกสาขาพิธีผัด ที่เขาคือคนหนักหนาน่า งานหนักมาก ลงพารมนักมาก และเงินแปดงเงอะมาก เลิกพารมที่ก็โหม่ ทุ่นสองทุ่น แม่น้ำเจ้าพระยาสว่างขึ้นจึงหยุดเสีย ครบ) และเมื่อผมได้เลือกเขามาแล้ว ผมก็ได้สัมผัสเข้ากับมันจริงจังเส็จทีและออกจากจะบอกว่า "บางสิ่งที่เรา มองเห็นโดยผิวเผิน อย่างเพิ่งตัดสินว่าสิ่งนั้นเลวร้ายเสมอไป ถ้าเรายังไม่ได้ไปสัมผัสกับมันและคุกคคคกับมัน และนี่จะทำให้เรารู้เรื่องว่าสิ่งนั้นดีหรือไม่" แต่เมื่อคิดในก็ถ้วนแล้วงานจะหนักแค่ไหน กำลังกายเราพร้อม แรงเรานี้ เราพร้อมที่จะฝ่าฟัน มันก็ไม่มีปัญหารอคอบรับ ในเราก็อธิงว่า "ทำงานหนักในวันนี เพื่อความสบายในวันหน้า"

อาจารย์ทุกคนในสาขาพิธีผัดก็ล้วนแล้วแต่ประสงค์ ทุกสิ่งทีหจับขึ้นนั้นก็ล้วนแต่เป็นแนวทางที่ดี สอนให้สามัคคี ช่วงเหลือก็กินหมู่เพื่อน มีน้ำใจต่อกัน เน้นองก็เน้องงด้วงกัน พักก็พักด้วงกัน และพวกเขาจริงจังมีความพร้อมเฟียงเป็นอันหนึ่งอันเดียวมากกว่าสาขาอื่นด้วงซ้ำ เราดีอะไรดี ๆ จากบ้านหลังเล็ก ๆ สาขาพิธีผัดแห่งนี้มากมางเคยครับ

และเป็นที่น่าตกใจในปีที่บุคลากรคุณภาพในสาขาพิธีผัดต้องเกษียณอายุราชการ ไล่ว่าจะป็นอาจารย์ ปริญญาตรี วิทยานิพนธ์ และอาจารย์ดำเกิง บัองพาศ แม่น้ำท่านจะจากแล้วก็ยให้อาจารย์ทั้ง 2 ท่าน และมาเจียงม เจียมเป็นกำลังใจให้พวกเราบ้างนะครับและในบางสิ่งทีพวกเขาทำไปเป็นสิ่งที่ผิด ไม่ถูกต้อง ไล่ว่าด้วงกวาง วาจา ใจ ก็ตาม ก็ยให้อาจารย์อธิสแก่ถูกคชชด้วงนะครับ สิ่งใดในโลกก็ให้มาปกปักษ์รักษาให้อายุขี้นยาว อยู่คู่ฟ้า ธรบภาคนานเทอม.....

คนเภาแก่ดูแลในมือไม้ร่ำ
ช่วงคำเส็งส่งน้ำอาหารจน
เฟียงหวงแต่ลูกบิเบียงวสง่า
ถึงวาระที่ชนมลดม้วยจบ

เป็นที่มาความสมบูรณ์ผลในผล
คืนนึกชนทำงานหนักไม่พักกาง
มีคุณค่าคุณภาพนี้จงได้
ก็ภูมิใจทีเมคคคคด้วงอกงาม

ศุภศักดิ์ ตันมัน
ว่าที่พิธีผัด' 33

ครูเกษตร

เป็นเช่นครูที่มากด้วยวิชาศาสตร์
สั่งสอนศิษย์เรียงหมู่ภูษาตีทอง
แม้เหน็ดเหนื่อยอ่อนล้าขราเืองง
คู่ก่อตั้งดงออกไปถึงเป็นเฟื่องง

สร้างนักปราชญ์พัฒนาชาติให้สดใส
การเกษตรก้าวไกลใจพอเฟื่องง
ก็หวังให้คนรุ่นนี้มาได้สั่งเสืองง
เสืองงหนึ่งเสืองง "ทำอยู่คู่เคียงเกษตรไทย"

กิจพิชผัก

เงื้อมมือโผล่จากกางกลางงไปสู้
ทำนี้ล้วนมีแต่ความตั้งใจ
ลูกพิชผักเหน็ดเหนื่อยไม่เคงวัน
ในพิชผักอยู่คู่ฟ้าในทุกลม

ดินคงจะรับรู้ถึงความหมาย
หวังเฟื่องงให้พิชผักนั้นงอกงาม
ฟ้าจะคั่นฝนแล่นพร่อง่าพรั่างาม
ในชื่อเสืองงเรียงนามงจรโลก

เกษตรไร่ทอดตา

มองเบื้องบนมีเมฆฝนแคะแผ่นฟ้า
หนึ่งสมอง สองมือทำ แคะแรงกาง
ดินก็มี น้ำก็มี เรืองแรงมี
ปลูกพิชพันธุ์ธัญญาหารบันดาลไป

เบื้องต่ำงมีพสุธาธารน้ำใส
ธรรมชยันดาลคือนื่อง่างสมบุรณ
ทำไปสือง่าหนึ่งเงงไ้ความหมาย
การเกษตรไร่ทำนี้ไ้ครอดตา

ศุภศักดิ์ ดินมัน
ว่าที่พิชผัก' 33

"กราบอาจารย์ปรางมีทอง ๖สิบเงิน"

แม่ใจ... บทฝึกคน
มีครูต้นแบบนำ
เป็นแบบในความรู้
ปลูกฝังสามัคคี
สร้างศิษย์พิชิตฝัน
ศิษย์รับ ความเมตตา
เรียงไม่จบ ตามเร่งรัด
ได้ถาม ความห่วงใย
..ขอสรรหา มาคาแก้ว
หม่อมกราบ ท่านอาจารย์
ความอาทร สั่งสอนศิษย์
กำลังใจ ให้เกื้อหนุน

ให้ก้าวพ้นความ ทรากติ
ทำตัวอย่างสร้างศิษย์ดี
ความเป็นครูสมบูรณ์ที่
ปลูกคุณธรรมนำศรัทธา
ทั้งผู้ง่วนแก้ปัญห
ห่วงทุกครา ไม่ว่าใคร
ไม่มีผิดพลาด วันแกว
หัวใจเพื่อ เหนือการงาน...
งามเฟิดแผ้ว ในจักรวาล
มีอาจปาม เบื้องบึงบอมน
ขอตามติด พิชิตบุญ
ประกาศคุณ ณ บัดนี้

สิลาวดี แม่ใจ ๔1
05/0๕/52

มุक्तिทางจิต อาจารย์ปราโมทย์ ขลิบเงิน

สู่เส้นทางที่ ๕1

อาจารย์ปราโมทย์ ขลิบเงิน : คนดีศรีวิชัย

ว่างจากงานเกษียณเวียงมบรรจบ
 นาม "ปราโมทย์ ขลิบเงิน" เกษียณบรจาง
 เป็นหนึ่งต้นอินทนิลถิ่นแม่ใจ
 พรหมสั่งสมคุณงามและความดี
 เป็นผู้มากด้วยคุณธรรมความสามารถ
 "คนดีศรีวิชัย" คือรางวัล
 เป็น "นักบริหาร" ทำมาตุงานทุกด้าน
 แม่ใจแก้วน้ำตบรัทธาธรรม
 เป็น "นักวิชาการ" เรืองวาทะด้านพืชผัก
 งานวิจัยมากค่าเหนือถิ่น
 เป็นผู้รับสนองเบื้องพระยุคลบาท
 "ผอ.โครงการหลวง" อาสาทั้งใจกาย
 สู่เส้นทางที่หนักสลับเข็ด
 ติชองแม่ใจหรือคำเรียงเงียงดวงใจ

อยากรบหนักสลับปีมีความหมาย
 ผู้มากหมายสร้างผลงานนานาปี
 ซึ่งเติบโตเรียงรู้อยู่ที่นี้
 เป็นศักดิ์ศรีประดับตำสากบัน
 เป็นแม่พิมพ์ของชาติวาดหวังฝัน
 มอเป็นแว้วประจักษ์แจ้งทุกแห่งหน
 กิจกรรมนักศึกษาส่วนเป็นผล
 ยุคทองคนกิจกรรมนำพาเดิน
 หนึ่งเสาหลักภาคพืชสวนควรสรรเสริญ
 สูดประเินสร้างคนดีศรีแผ่นดิน
 รับใช้ชาติด้วยอาสาชานานกลาง
 น้อมถวายแด่พ่อหลวงปวงราชวาทอง
 ใจเด็ดเดี่ยวเรืองวาทะไปหน้ไขว
 พอฟ้านี้ครูเป็นสูงทุกวันเทอญ

ด้วยรักและศรัทธา

พระมคิธวงศ์เจ้าสภานักศึกษาแม่ใจ

ประพันธ์โดย

นางรัฐวิชัย พาธิมพลี แม่ใจ ๕2

อดีตประธานสภานักศึกษาแม่ใจ ปี 2542 และ 49

พระมคิธวงศ์เจ้าสภานักศึกษาแม่ใจ

กันยายน 2552